BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE ROMA
41
1 C
13

Digitized by Google

Dom. Prof. Rom. S. J.

COMPENDIVM PRIVILEGIORVM, ET GRATIARVM SOCIETATIS IESV.

ROMAE,

In Collegio eiuſdem Societatis Anno Domini
M. D. LXXXIIII.

Cum facultate Superiorum.

Digitized by Google

IN COMPENDIVM PRIVILEGIORVM SOCIETATIS IESV.

PRAEFATIO.

CVM Societas noſtra Dei benignitate ac Summorum Pontificum liberalitate ſatis inſtructa & ornata ſit multis ac magnis gratijs & facultatibus, tam peculiariter ipſi conceſsis, quam etiam alijs, quarum per Apoſtolicam communicationē ampliſsima acceſsio eidem facta eſt: operæ pretium fore iudicauimus, ſi, quæ præcipuæ noſtroq. uſui magis accomodatæ ſunt, in compendium redigerentur. Quoniam uero iuxta litteras Apoſtolicas nullius priuilegij ſeu gratiæ hactenus conceſſæ vel in poſterum concedendæ uſus poteſt in Societate licitus eſſe niſi per ſolius Præpoſiti Generalis communicationem: iccirco ſuis in locis annotatum eſt, quænam gratiæ, quibus ac quatenus conceſsæ, aut limitatæ, vel etiam reſeruatæ ſint. Vbi vero nihil horū adſcriptū fuerit, hoc ipſo conſtare debet, gratias huiuſmodi ſicut ſonant, conceſſas eſſe. Ceterum neceſſarium eſt vt modus gratijs vtendi, qui in pleriſque communicationibus præſcriptus eſt, diligentiſsime ab omnibus obſeruetur. Porro nul-

lis alijs gratijs & priuilegijs, quacunque etiam communicatione Societati noſtræ illa competant, quæ in hoc Compendio comprehenſa non ſint, ulli vnquam vti licebit: ſi tamen illorum uſus alicubi neceſſarius fuerit, is à Præpoſito Generali impetrandus erit: aut ſi periculum in mora eſſet, cenſeatur Prouincialibus & Viſitatoribus eo duntaxat in caſu communicatus, dũmodo Societatis inſtituto non repugnet: qui nihilominus Præpoſ. Generalẽ de huiuſmodi vſu, eiuſq. cauſa quamprimũ poterunt, certiorem reddere tenebuntur. Deniq. nomine Prouincialium, Præpoſitorum, & Rectorum, quorum non raro in Compendio fit mentio, ſubintelligendi quoque ſunt Viceprouinciales, Vicepræpoſiti ac Vicerectores, quãdo nimirum nullus eſt Prouincialis, Præpoſitus aut Rector, vel adeo longe abeſt, vt pro rei exigentia conſuli non ſatis commode poſsit, qui omnes etiam nomine Superiorum in hoc Compendio ſignificantur. Nam reliquis Reſidentiarum & Miſsionum Superioribus eorum Superiores à quibus vel mittuntur, vel ſub quorum cura & directione viuunt, eas ex ſibi conceſsis facultates iuxta Conſtitutiones communicare poterunt, quas pro ratione locorum, tẽporum & perſonarũ communicandas indicabunt. De omnibus vero huius Compendij facultatibus illud in vniuerſum intelligatur, vt quemadmodum ad Superiores pertinet ſuis ſubditis facultates communicare, vel communicatis, aut conceſsis etiam aliunde & à quouis, etiam à Præpoſito Generali

nerali, vel à Summo Pontifice, vtendi poteſtatem facere; ità eorumdem fore, illarum eis vſum, cum expedire iudicauerint, vel limitare; vel etiam omnino ſuſpendere. Et quoniam in hoc Compendio ſæpenumero fit mentio de Profeßis tum Societatis, tum aliorum Ordinum, aduertendum eſt iuxta diuerſa Societatis priuilegia quidquid de illis dicitur, intelligi etiam debere de noſtris qui tria vota ſimplicia poſt biennium emiſerint, niſi forte aliquid aliquo in loco excipiatur. Poſtremo illud erit etiam aduertendum, in ijs facultatibus in quibus Concilium Tridentinũ circa earum vſum vel moderationem aliquid diſponit, id ſuis locis fuiſſe adnotatum: In quibus autẽ nihil de Concilio dicitur, prouisũ fuiſſe intelligatur, ut liber nobis ſit earum vſus.

COMPENDIVM PRIVILEGIORVM, ET GRATIARVM SOCIETATIS IESV.

ABSOLVTIO.

§. 1.

Omnes Confeſſarij Societatis habent facultatē abſoluendi quoſcunq. Chriſti fideles ad eos vndecunq. accedentes, eorum confeſſionibus diligenter auditis à quibuſcunque peccatis etiam Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, & à quibuſcunque ſententijs, cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis ex illis reſultantibus, ijs exceptis, quæ in Bulla cœnæ Domini continentur. Paul.iij.in litteris Apoſtol. pag.20. Et quãuis aliqui Ordinarij prætendũt prædictã facultatem quo ad caſus per illos reſeruatos nihil operari, immo ei eſſe derogatũ à Greg.xiij. iuxta ea, quæ in quadam epiſtola ad vnum ex eis miſſa, Illuſtriſſimus Cardinalis Sancti Sixti ſubiungit in hæc verba, videlicet. Hac de re vbi Congregatio accurate egiſſet, deinde ad S.D.N.retuliſſet, illius Sanctitas

etiam

etiam de ſententia Congregationis cenſuit; Ex facultatibus per Mare magnum, aliaue priuilegia regularibus conceſſa, factam eis non eſſe poteſtatem abſoluendi in caſibus ſibi ab Epiſcopo reſeruatis, &c. Nihilominus declarauit idem Greg. xiij. die 10. Maij. An 1583. non eſſe intentionis ſuæ quod per talem epiſtolam ſit derogata dicta Societatis facultas, eamque quatenus opus ſit de nouo confirmauit. Habetur in viuæ vocis oraculis pag. 131.

Hæc facultas addita extenſione, de qua ſit mẽtio Verbo Confeſſarius §. 2. communicatur omnibus Confeſſarijs à Superiorib. deputatis, & ab Ordinario loci iuxta formã Conc. Trid. ſeſſ. 23. cap. 15. de Reform. approbatis, præterquam reſpectu excommunicatorum generaliter ab homine, quos Superiores tantum, & ij, qui ab eis ſpecialem licentiam obtinuerint, poterunt abſoluere; excommunicatos autem nominatim ab homine, & illos Regulares, qui licentiam non habuerint extra ſuum Ordinem confitendi, ne Superiores quidẽ abſoluẽt. Caueant autem Superiores ne in vſu huius facultatis Ordinarios offendant, ſimulque admoneãt pœnitentes abſolutionem à cenſuris, ſi quam impendent, nihil eis prodeſſe in foro exteriori.

§. 2.

Poſſunt Cõfeſſarij Societatis abſoluere eos, qui bona naufragantium rapuerint, iniuncta eis reſtitutione, vbi & quomodo ea fieri poterit.

rit. Gregor.xiij.die 18. Martij.1584.in Viuæ vo.or.pag.133.

§.3.

Poteſt Præpoſitus Generalis per ſe, vel per alios abſoluere quoſcunque ab hæreſi in foro conſcientiae. Conceſſit Iulius iij. Viuæ vocis oraculo primum, vt in Viuae vo.or. pag.9. Deinde per Breue in litteris Apoſt.pag.66. Confirmauit vero & de nouo conceſſit Greg. xiij. die 18. Martij 1584. pro reliquis orbis partibus, Hiſpania excepta, in Viuæ vocis oraculis. pag.132.

Communicatur Prouincialibus, ſed extra Hiſpaniam, vt habet priuilegium, cum poteſtate vt re mature conſiderata, quando ſibi videbitur in domino expedire, in caſibus particularibus poßint id alijs communicare.

§.4.

Facultatem abſoluendi quoſcunq. à lectione librorum prohibitorum in ijs locis vbi poſſumus abſoluere ab hæreſi, conceſſit Gregorius xiij.die 6.Nouēbris, anno Domini 1583. prout in Viuæ vo.or.pag.132.

Conceditur omnibus Superioribus, & ijs, quibus ipſi communicauerint, ſed ſi libri prohibiti editi ſint ad ſtabilienda dogmata hæretica, non poterunt communicare hanc facultatem niſi in caſibus particularibus perſpectis circunſtantijs.

In ijs

In ijs vero Prouincijs, in quibus ex peculiari conceſſione amplior eſſet facultas, liber permittitur illius vſus.

§.5.

Qui mittuntur ad triremes poſſunt abſolui per noſtros à quibuſcunq. caſibus, ſicut in articulo mortis. Pius. iiij. in Vi. vo. oraculis. pag.30.

Hæc facultas abſoluendi damnatos ad triremes omnibus Superioribus communicatur, & ijs quibus ipſi commiſerint. Quod autem attinet ad caſus Bullæ Cœnæ, videantur quæ inferius dicũtur in Verb. Bulla Cœna. Idque in ſequentibus. §§. quoad eoſdem caſus etiam obſeruetur.

§.6.

Ij, qui ſub Obedientia, & correctione Societatis degunt, poſſunt abſolui per Præpoſitum Generalem, & alios, quos ipſe deputauerit, ab omnibus peccatis ante, vel poſt ingreſſum Societatis commiſſis, & ab omnibus Eccleſiaſticis, & ſecularibus ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine latis, præterquam ab his quatuor, quae in bulla Sixti iiij. continentur, nempe relapſus in hæreſim, ſchiſma, litterarum Apoſt. falſificatio, & delatio prohibitorum ad infideles, de quibus in Monumentis Minorum. fol. 143. Volẽtes tamen ingredi Societatem, & abſolui, vt præfertur, reincidunt in priſtinas ſentẽtias, niſi mox ingredi, & per-

actis

actis experientijs ſecundum Conſtitutiones Societatis, vota emittere parati ſint, etiam ſi ſuper hoc induciæ eis à prælatis Societatis concedantur. Paul. iij. in litteris Apoſt. pag. 32.& ſeq.

Communicatur hæc facultas Superioribus, & ijs quibus ipſi commiſerint excepta hæreſi, & apoſtaſia ab Eccleſia incurſis poſt ingreſſum in Societatem, quæ Præpoſito Generali reſeruantur.

§.7.

Abſoluendi ab hæreſi,& à relapſu etiam in hæreſim eos omnes, qui ſub Societatis obedientia viuunt, ſi quis (quod Deus auertat) in eam incideret, etiam in Hiſpania facultatem conceſſit Grego.xiij.die 18. Martij. 1584. vt in Viuæ vo.or.pag. 133.

§.8.

Facultate cōceſſa Minoribus de obſeruātia Vltramontanis, poſſunt Præpoſitus Generalis, ac Prouinciales Societatis Vltramontani abſoluere noſtros Vltramontanos ſibi ſubditos, & diſpenſare cum eis, quoties opus fuerit à relapſu in hęreſim, aut apoſtaſiam,& eorum pœnas à iure conſtitutas commutare augendo, vel minuendo, penſatis qualitate,& quantitate, alijſque debitis circunſtantijs; dummodo talium relapſorum crimina publica,& notoria apud ſeculares non ſint, vt ex hoc ſcandalum oriri poſſit. Alex.vj.in Monum.Mino. fol.70.conceſſ.164.& refertur quanquam nō

ſatis

ſatis plene in Comp.eorundem.Verb.Abſolutio ord.quo ad fratres.§.18.

Si quis ex noſtris (quod Deus auertat) indigeret abſolutione,de qua proximè,& præcedenti.§. agitur,quando res non eſt dubia,facultas abſoluendi reſeruatur Præpoſito Generali:Sed ne pœnitẽs cogatur tamdiu ſine abſolutione manere, communicatur Præpoſitis Prouincialibus; ita tamen vt moneatur pænitens manere ſub pœna peccati mortalis integram obligationem,vel ſe Præpoſito Generali præſentandi, vel rem eidem manifeſtandi, eo modo,qui ſeruata ſigilli integritate, Prouinciali videbitur.

§. 9.

Iuxta conceſſionem eiuſdem Alex. vj. quę habetur in Supplemento Minor. fol. 99. conceſs. 358. & refertur in eorumdem Comp.d. Verb. Abſolutio Ord.quo ad fratres §.19.Prępoſitus Generalis,ac Prouinciales poſſunt abſoluere noſtros, qui exiſtentes in ſæculo incurriſſent cenſuram Eccleſiaſticam propter delationem lignaminum,ſeu ferramentorum ad partes infidelium.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus,& alijs Confeſſarijs,quib. ipſi indicauerint.

§. 10.

Per Priuilegium Benedictinis conceſſum, vt in Manuſcriptis fol. 38. poſſunt Præpoſiti Domorum,ac Rectores abſoluere omnes,qui

in Societate propoſuerũt perpetuum Déo reddere famulatum à quibuſcunque peccatis, & quacunque ſententia excommunicationis, ſuſpenſionis,& interdicti, etiã ſi talia forent, propter quæ Sedes Apoſtolica eſſet conſulenda, præmiſſa ex parte eorum ſatisfactione, & impoſita eis per eos pœnitentia.

Hæc facultas communicatur Superioribus in ea nominatis, præterquam in his, quæ excepta fuerunt ſupra §.6.7.*&* 8.

§.11.

Declarat Summus Pontifex non eſſe, nec fore vnquam mentis ſuæ, aut Sedis Apoſt. vt perſonę Societatis abſq. expreſſa Superioris eiuſdem Societatis licentia vtantur facultatibus, quæ in Iubilæis, bullis Cruciatę, Confeſſionalibus, aut alijs quibuſuis Apoſtolicis indultis, quæ Communitatibus, aut priuatis perſonis, aut pijs locis quomodocunque aliter hucuſq. conceſſa ſunt, aut in poſterum concedentur, etiam ſi in illis expreſſe indulgeatur, vt omnes Regulares, etiam Mẽdicantes eiuſmodi facultatibus vti poſſint. Si quando autem vſus aliquarũ ex huiuſmodi facultatibus perſonis dicta Societate à Superioribus eiuſdem Societatis concedetur, nulli earum licere niſi intra numerum eorum, qui ad confeſſiones perſonarum eiuſdem Domus, aut Collegij audiendas deputati ſunt confeſſarium eligere, niſi ratione itineris, aut alia de cauſa ab eiſdem Supe-
rioribus

tioribus,alijs Confeſſarijs intra, aut extra Societatem confitendi facultas ad id ſpecialiter daretur,ſecuſque facta irrita, & inania eſſe decernit. Gregor.xiij.in Litteris Apoſt.pag. 141. & ſeq. Vide plura in hanc ſententiam Verb. Gratiarum vſus §.2.

Superiores poterunt licentiam noſtris concedere ad vſum prædictarum facultatum,quo ad caſus reſeruatos,& reliqua,ſi quando videbuntur concedenda,& quod ad indulgentias attinet, Vide infra Verb.Indulgentiæ ad finem.

Qualiter Superiores poſsint per ſeipſos abſoluere ſubditos ab omnibus, à quibus Epiſcopi poſſunt abſoluere clericos,& laicos ſibi ſubditos,etiam ex vi Concilij Trident. Vide infra Verb.Prælati §.3.

Quoad modum abſoluendi ab excommunicatione in foro conſcientiæ,Vide infra in Verb.Excommunicatio §. 2. & quod facultates hoc verbo contentæ,quæ Bullæ Cœnæ repugnant,hodie perſeuerent.Vide Verb.Bulla Cœnæ §.2.

Quæ vero hic dicuntur de abſolutione à cenſuris quoad externos, intelligantur de abſolutione in Sacramento pœnitentiæ.

Aedificia.

§.1.

Conceditur Societati facultas ædificandi, & recipiẽdi Collegia, Domus, Eccleſias,& Oratoria in quibuſcunque mundi partibus, & inhibetur, ac mandatur omnibus: & ſingulis

Archie-

Archiepiſcopis, Epiſcopis, alijſque Eccleſiarũ Prælatis, & locorum Ordinarijs, ac quibuſuis alijs Poteſtatibus Eccleſiaſticis, & ſecularibus, ne nos, aut noſtras Domos, Eccleſias, aut Collegia ædificare volentes quoquómodo in huiuſmodi conſtructionibus impediát, perturbent, aut moleſtent. Paul. iij. pag. 38. & 39.

§.2.

Priuilegium præcedenti §. contentum confirmauit, & de nouo conceſſit Pius iiij. etiam intra centum quadraginta cannas à Conuentibus aliarum Religionum, etiam Mendicantium, & non obſtantibus earum priuilegijs. Ac etiam mandauit Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & alijs in dignitate conſtitutis, vt per ſe, vel alium, ſeu alios, quoties pro parte alicuius de Societate fuerint requiſiti, priuilegij huiuſmodi litteras ſolemniter publicantes, faciant noſtros contentis in eiſdem gaudere. Non permittentes eos ſuper his, aut eorum aliquo per quorũuis Ordinum Religioſos, aut alias perſonas, etiam ſi Pontificali, ſeu Regali auctoritate fungantur, quouis quæſito colore, quomodolibet moleſtari. pag. 77. & ſeq.

Quamuis priuilegia his duobus §§. contenta per Concilium Tridentinum ſeſſ. 25. cap. 3. de Regul. limitata fuerint, priſtinam nihilominus vim obtinent per priuilegium à Gregorio xiij. conceſſum

ſum poſt idem Concilium, vt §. ſequenti habetur.

§.3.

Gregorius xiij. Priuilegia aliorum Ordinum ſuper non ædificatione intra cannas quoad Societatem tantum Motu proprio ſuſpendit, reuocauit,& inualidauit, ac ſilentium perpetuũ impoſuit quibuſuis contra præſentis priuilegij tenorem venientibus vigore cuiuſuis confirmationis, aut nouæ conceſſionis dictarum cannarum quomodolibet,& pari Motu etiam conſiſtorialiter, ac cum quibuſuis derogationibus ſpecificatis obtentarum, & in futurum obtinendarum. Inſuper conceſſit Societatis Presbyteris, & ipſi Societati, vt qualcunque Domos, Collegia, Eccleſias, & alia ædificia erigere,ac per eos vbiuis locorum erecta inhabitare,ac quæcunque loca, Domos, Eccleſias, Oratoria, & alia cuiuſcunque ſtructuræ ædificia ipſis quomodolibet relicta, vel oblata recipere,acceptare,emere, poſſidere, & retinere, ac in eis omnes,& ſingulas functiones, & miniſteria Societatis exercere libere, & licite poſſint.pag.161.& 162.Vbi etiam priuilegia Superioribus. §§.contenta confirmat.Mandatq. præterea, ne à locorum Ordinarijs, aut alijs quibuſuis circa præmiſſa impediantur. pag. 164.

Domus, & Collegia non poſſunt erigi ſine ſpeciali facultate Præpoſiti Generalis,ad quem etiã refe-

referenda res erit antequam intra præfatum can narum ſpatium à Conuentibus aliarum Religionũ ædificium erigatur. Quod ſi aliquando periculum eſſet in mora, poſſunt Prouinciales adhibito ſuorũ conſultorum conſilio poteſtatem facere noſtris ædificandi, & habitandi intra cannas. De vſu tamen huius facultatis, & cauſis propter quas opus fuerit ea vti, ad Præpoſitum Generalem, cum primum commode poterunt, referant.

Alienatio.

§. I.

Per litteras Apoſt. Iul. iij. pag. 54. adiuncta pag. 61. & ſeq. poteſt Præpoſitus Generalis ſimul cum Cõgregatione Generali alienare Domus, vel Collegia; Nec circa hoc quidquam in oppoſitum definit bulla Pij v. pag. 101. & ſeq. ſi quidem de alijs agit contractibus.

§. 2.

Poteſt Præpoſitus Generalis Societatis pro tempore exiſtens, vel ipſa Societas dum erit generaliter congregata, per ſe vel alios informatione extraiudicialiter, ac ſummarie, & ſimpliciter accepta, vel etiam ea omnino omiſſa, bona Domorum, etiam Probationis, Collegiorũ, & aliorum locorum eiuſdem Societatis ſtabilia, & etiam mobilia, pretioſa, præſentia, & futura pro illorũ vtilitate, ſeu neceſſitate quibuſcunque

cunque perſonis tam Eccleſiaſticis, quam ſecularibus, cuiuſcunque gradus, ordinis, & dignitatis exiſtentibus, etiam Collegijs, Communitatibus & Vniuerſitatibus, ad eam rationem quæ facilius inueniri poteſt, & pro pretio reperibili vendere, alienare, permutare, in emphiteoſim ſeu liuellum ad tres generationes vel in aliud longum tempus dare, locare, etiam cum donationis ſeu inueſtituræ receptione, ac repræſentata pecunia, ſine tamen diminutione ſoliti illorum redditus, necnon generaliter & ſpecialiter obligare & hypothecare, ſuper illis cenſus quoſcunque redimibiles imponere & vendere: necnon de bonis eiſdem compromittere, & quomodolibet ſuper illis tranſigere, illiſque ſimpliciter vel liti deſuper habitæ & actionem etiam in non poſſeſſorem cedere & renunciare, vtilitatemque venditionũ & aliorum huiuſmodi, vel etiam neceſſitatẽ, aut aliam cauſam propter quam fiant, ſimpliciter & abſque figura iudicij cognoſcere, iudicare, definire, & penitus terminare libere & licite. Gregor. xiij. in lit. Apoſt. pag. 203. vbi aliam extendit facultatem, de qua pag. 170.

§ 3.

Contrahentes habita ſola Præpoſiti Generalis, vel congregatæ Societatis, per litteras patentes more ipſius Societatis vel alias, confirmatione, aut conſenſu, ſolo contractu ſecuri exiſtunt, nec tenentur demonſtrare vtilitatem

ſeu neceſſitatem venditionum, commutationum, & aliarum alienationum, de quibus §. precedenti. nec item tenentur pretium in ęquiualentia vel meliora bona conuerſum, nec aliquid aliud demonſtrare. Ibidem pag. 203.

§. 4.

Quicunque contractus ſuper prædictis initi vſque ad huius conceſsionis tempus perpetuo valent, parteſq; ipſæ ad illorum obſeruationē omnino obligantur, & tam ipſi hactenus initi contractus, quam ineundi in futurū quibus ipſius Generalis Prępoſiti pro tempore exiſtentis, vel etiam congregatę Societatis conſenſus ſeu confirmatio acceſſerit, alia Sedis Apoſtolicæ confirmatione & approbatione non indigent. Ibidem.

Informationes autem ad Præpoſitum Generalē mittendæ vt licentiam alienandi concedat, fiant iuxta inſtructionem ad Prouinciales menſe Auguſto 1581. tranſmiſſam.

Poſſe alienare mobilia non precioſa conceditur omnibus Superioribus, auditis Conſultoribus. Pretioſa etiam quæ centum; Prouincialibus vero quæ ducentorum ducatorum valorem non excedant, in vtilitatem tamen Domorum ſeu Collegiorum. Quæ vero ad Eccleſias pertinent, quamuis minoris pretij ſint, non niſi in Eccleſiæ ipſius ornamenta pretium impendere poſsint.

§. 5.

Poſſunt Prępoſitus Generalis, ac Prouinciales

les pro emergentibus neceſsitatibus & euidẽtibus vtilitatibus Domorum, Collegiorum, & locorum Societatis vendere, alienare, ac permutare quęlibet bona immobilia, ac etiam vltra triẽnium locare, vltimis teſtatorum volũtatibus non obſtantibus, dũmodo id in prædictorum vtilitatem cedere dignoſcatur, habita diligẽti informatione à duobus aut tribus bonis viris locorum in quibus bona conſiſtunt, ſuper quo non modo eorum, ſed Præpoſiti Generalis, ac Prouincialium prudentia requiritur, & conſcientia oneratur. Conceſsit Leo x. Minoribus, vt in priuilegijs Auguſtinianorũ. fol. 88. pag. 2. & ſeq.

Facultas hæc ſoli Præpoſitò Generali reſeruatur, nec niſi rariſsime ea vtetur. In illius autem vſu nõn ſolũm mittatur ad Præpoſitum Generalem informatio, de qua in hac ipſa facultate fit mentio, ſed ſeruetur etiam inſtructio, de qua proxime præcedenti §. 4. dictum fuit.

Altare.

Non obſtante deciſione Concilij Tridentini ſeſſ. 22. in Decreto, De obſeruandis & vitandis in celebratione Miſſæ, poſſunt noſtri Presbyteri in Miſsionibus quę à Superiori fiunt, ſeruata alias forma conceſsionis Pauli iij. pag. 34. (videlicet cum debita reuerentia & honore) ſacrificium Miſsæ

 ſuper

ſuper altari viatico celebrare vbique gentium, etiam in caſtris militum, modo loca, etſi cõmunia & profana, tuta & honeſta ſint, & Præpoſitus Generalis, aut per eum Prouinciales Præpoſiti eo tum vtendum fore iudicauerint: poteruntque ibi ipſi Præsbyteri ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum miniſtrare fidelibus ad illud ſumendum debite præparatis. Gregor. xiij. pag. 193.

Quomodo poſsint conſecrari altaria Societatis, vide Verbo Eccleſia §. 1.

Apoſtatæ.

§. 1.

Si quis poſt emiſſa vota ſecundum Societatis Conſtitutiones ab ea ad ſeculum receſſerit, etiam prætextu cuiuſuis indulti conceſſi, aut concedendi, abſque expreſſa ſui Superioris licentia ad id ab eo ſpecialiter obtẽta, ipſo facto eſt excommunicatus, & abſolui nequit, niſi à Romano Pontifice, vel Superiore Societatis. Habetur in litteris à Pio V. editis pag. 94. & ſeq.

§. 2.

Deficientes à Societate poſt tria vota, & ſi ſimplicia elapſo biennio probationis emiſſa, tanquam veros apoſtatas poſſe puniri & excommunicationis latę ſententię, ac alijs apo-

ſtatarum

ſtatarum pœnis Sedi Apoſtolicæ vel Generali Prępoſito Societatis reſeruatis ſubiacere, nec ante abſolutionem, & à Societate dimiſſioné matrimonium contrahere poſſe,& aliter contractum nullum & irritũ eſſe. Habetur in Cõſtitutione Grego. xiij.pag.233.

§.3.

Per priuilegium conceſſum Minoribus, Noſtri ab Ordine recedentes niſi poſt mandatum cuiuſuis Superioris eiſdem factum intra octo dies proximos ad Obedientiam redierint, excommunicationis latę ſententiæ pœnam incurrunt, ſoli Summo Pontifici reſeruatam, eidemque ſententiæ ſubiacent omnes, qui ijs auxilium, conſilium, vel fauorem præſtiterint. Habetur in ſupl.Min.fol.50.conceſs.147.

Conceditur Prouincialibus facultas abſoluendi per ſe vel alios, eos qui ſine licẽtia diſceſsiſſent, poſtquam redierint.

§.4.

Per priuilegium conceſſum Minoribus ab Innoc.iiij. dequo in Monum.fol.260. pag. 1. conceſſ.651.& in eorum Comp.Ver. Apoſtatæ §.5.qui retinent Noſtros ſine licentia recedentes, ipſo facto ſunt excommunicati.

§.5.

Si quis animo indurato poſt emiſſa vota ſiue Profeſſorum, ſiue Coadiutorum, ſiue Scholarium, abſque Superioris licentia exierit, & in

ſeculo, vel etiam in alio Regulari loco degere præſumpſerit, licebit Præpoſito Generali alijſque Superioribus Societatis illum tanquã apoſtatã etiam per auxilij brachij ſecularis inuocationem ſummarie, & ſine figura iudicij ad Societatem reuocare, capere, & incarcerare, ac debitæ pœnitentiæ ſubijcere. Pius V. in litt. Apoſt. pag. 91. & ſeq.

Contra vagantes in ſeculo transfugas omnibus Superioribus conceditur hæc facultas, ſed contra commorantes in aliqua alia Religione ſolis Prouincialibus. Vtrique vero circumſpecte, & habita ratione ædificationis, ca vtantur.

§. 6.

Poteſt Præpoſitus Generalis per ſe, vel alios à ſe deputatos, Profeſſos apoſtatas, etiamſi in Romana Curia inueniantur capere, incarcerare, & alias ſuæ diſciplinæ ſubmittere, ex priuilegio Carmelitis conceſſo, de quo in Monum. Min. fol. 186. conceſſ. 469.

§. 7.

Præpoſitus Generalis, alijque inferiores Præpoſiti per ſe, vel per alios poſſunt ſententiam excommunicationis in Societatis apoſtatas promulgare. Paul. iij. pag. 3. Poteſtque hoc idem Præpoſitus Generalis per ſe, vel per alios à ſe deputatos, ſi tales apoſtatæ ſint Profeſſi, etiamſi in Romana Curia inueniantur. ex priuilegio Carmelitis conceſſo, de quo in Monum. Min. fol. 186. conceſſ. 469.

Facultas hæc conceditur Prouincialibus.

§.8.

Poteſt Præpoſitus Generalis per communicationem priuilegij conceſſi Miniſtris,& Cuſtodibus Minorum, Profeſſos à Societate diſcedentes excommunicare, eoſq; ſic excommunicatione notatos tenentur Prælati ab eodem requiſiti pro excõmunicatis publice denunciari curare. Cõceſſit Innoc.iiij.vt in Monum.Mino.fol.121.conceſſ.163.

Hæc facultas, communicatur Prouincialibus cum ea moderatione de qua in præcedenti §.5.

§.9.

Nemo poſt emiſſa vota ſecundũ Societatis Cõſtitutiones ſiue Profeſſus,ſiue Scholaris,ſiue Coadiutor ſit,ad aliũ ordinem preterquam Carthuſienſiũ niſi de expreſſa licentia ipſius Præpoſiti,aut Sedis Apoſtolicæ trãſire poteſt. Paul.iij.in litt. Apoſt.pag. 33. Idẽ cauetur ne quis faciat ſine expreſſa licẽtia ſui Superioris, & latius confirmatur à Pio iiij.in litteris per Piũ v.editis vt patet pag. 94. & ſeq. propoſita pœna excõmunicationis ipſo facto incurrẽdæ Ro.Pont.vel Superiori Societatis reſeruatæ,tã in Religioſos,qui præfatos recipiunt,quam in ipſos receptos, recedentes etiã prætextu cuiuſuis indulti cõceſſi,aut cõcedendi, etiã quæſito colore ob frugem melioris vitæ, aut ſtrictioris obſeruãtiæ,quodq. ſecus facta nõ teneant. Statuitur itẽ in ijſdẽ litteris,qđ trãſeuntes ad Car-

 thuſien-

thuſienſes intra tres menſes, ad alium verò Ordinem infrà tẽpus eis à Superiore ſuo præfigẽdũ, dictos Ordines actualiter ingredi, & ſi in illis permanere nolint, aut nõ poſsint, abſq; vlla mora ad Societatem regredi teneãtur ſub præfata excõmunicationis pœna, quam tã ipſi, quam illos recipiẽtes, vel eis auxilium, conſilium vel fauorem præſtantes etiam incurrãt.

Facultatem tranſeundi ad aliam Religionem dare poterit ſolus Præpoſitus Generalis.

§. 10.

Per priuilegium Minimorũ, de quo in eorum libello fol. 37. pag. 1. ſi poſt licentiam obtentam ad aliam Religionem tranſeundi, ex ea poſt profeſſionem emiſſam receſſerint, & ad ſeculum redierint, vel ad aliam laxiorem trãſierint, contra ipſos vt contra alios apoſtatas procedere poſſunt Societatis Superiores.

Hæc facultas conceditur Prouincialibus, ea tamen vtantur remoto ſcandalo.

§. 11.

Conceſſit Pius V. Viuæ vocis oraculo, vt ſi quis ex noſtra Societate in Carthuſienſiũ Ordinem tranſire vellet, tres ei menſes præſcriberentur, intra quos ſi non ingrederetur, vel nõ admitteretur, vel non perſeueraret, redire teneatur, & non ei amplius liceret reſpectu Carthuſiæ à Societate ſine Præpoſiti eius conſenſu

ſu recedere. Habetur in in Vi. voc. oraculis fol. 43. Idemq; per Breue confirmauit, ac de nouo conceſſit Gregorius xiij. & quoad præterita etiam valere; Ac eos qui ſecus fecerint, in excommunicationis & alias apoſtatarum cenſuras & pœnas, eo ipſo incurrere, à quibus nō niſi à Romano Pontifice, vel à Generali Societatis Præpoſito abſolui poſſe decreuit. Et præſentis gratię communicationē omnibus alijs, etiam qui ſua priuilegia cum Societate participant; vel participare poterunt, prohibuit. pag. 242.

§. 12.

Facultate Canonicis Sancti Saluatoris & Eremitis Sancti Auguſtini cōceſſa ſi quis Profeſſus è Societate egreſſus, cauſam ſuper ea re in Curia Romana committi obtinuerit, vbi ad inhibendum, aut alia huiuſmodi agendum itū fuerit; cauſa huiuſmodi ad ipſum Summum Pontificem auocatur, omninoq; extinguitur. Habetur in manuſcriptis fol. 66. & in lib. priuileg. Eremitarum S. Auguſtini fol. 41. pag. 2.

§. 13.

Profeſſis apoſtatis, ſiue prō ſuis culpis eiectis à Societate niſi ad alium Ordinem de licētia Prępoſiti Generalis; aut Prouincialis; ſeu Summi Pōtificis tranſierint, inhibitum eſt, nē confeſſiones audire, docere, ſeu prędicare pręſumant; quod ſi aliud temere attentauerint,

poſſunt

poſſunt Generalis & Prouinciales excommunicationis ſententiam in illos promulgare. Conceſſit Inno.iiij. Minoribus vt in Monum. fol. 120. conceſſ. 261.

Hoc priuilegio non intendimus eos obligare qui à Societate quacunque ex cauſa legitimè dimittuntur.

Vide Verbo Profeſſi, §.2. Et de nullitate matrimonij ſi quis contrahere attentet, vide Verbo Matrimonium.

Appellatio.

§.1.

Non licet à correctione Regulæ Societatis ſecundum ordinationes eius factæ appellare, & appellatio per nullum iudicem admitti poteſt Paul.iij. pag. 31.

§.2.

Priuilegio cōceſſo Canonicis Sancti Saluatoris nulli de Societate ab inſtitutis, ordinationibus, correctionibus, & mandatis Congregationis generalis aut Præpoſiti Generalis, aut aliorum Superiorum ad quemcumque, etiam ad Summum Pontificem, & Sedem Apoſtolicam, niſi de ſpeciali Summi Pontificis licētia, appellare licet, appellationeſque deſuper pro tempo-

tempore interpoſitæ,& inde ſequuta irrita habentur. Iul. ij. in manuſcriptis fol. 66. Et per priuilegium conceſſum Ciſtercienſibus, de quo in eiſdem manuſcriptis fol. 43. pag. 2. à Præpoſito Generali, aut Viſitatoribus per ipſum deputatis, ab eorū reformationibus, ſeu correctionibus, appellare non poſſunt ſubditi etiam ad Sedem Apoſtolicam (niſi à generali Congregatione, & in caſu denegatæ iuſtitiæ, aut pro notoria iniuria) ſub pœna excommunicationis Sedi Apoſtolicæ reſeruatæ.

Benedicere.

§. 1.

Per facultatem Minorum de obſeruantia poſſunt omnes Præpoſiti ac Rectores Cœmeteria, Eccleſias, & Oratoria Societatis pro eiuſdem Societatis vſu tantū, ſolemni benedictione benedicere. Conceſſit Leo x. vt habetur in ſupplem. Min. fol. 16 cōceſſ. 55. & refertur in Comp. eorundem ver. Benedicere. §. 14.

Hac facultate vti poſſunt omnes prædicti, non tamen publice, nec, niſi ordinarij abeſſent, aut id grauate facerent.

§. 2.

Poteſt Prepoſitus Generalis ſacrare, & benedicere

cere corporalia, veſtes, & ea quæ ſacris vſibus neceſſaria ſunt, Cōceſſit Iulius ij. per eius bullā ſub data quarto Nonas Aprilis 1512. Priori Generali Congregationis Canonicorū ſancti Saluatoris, prout habetur in manuſcriptis fol. 67.

§. 3.

Per facultatem Innocentij viij. Viuæ vocis oraculo conceſſam Abbatibus ac Prioribus principale regimen habentibus Congregationis Sāctę Iuſtinę de Padua, quę habetur in priuilegijs impreſſis fol. 123. poſſunt Prępoſiti Domorum ac Rectores benedicere corporalia, veſtimenta, cęteraque ornamenta eccleſię, & ad cultum diuinum pertinentia, & tam ſuę Eccleſię, quam etiam vndecunque delata, & tā à noſtris, quam ab alijs deferantur.

Hæc facultas cum præcedenti conceditur omnibus in ea comprehenſis, & alijs Superioribus, quibus Prouinciales communicandam duxerint. Quod ad benedictionem tamen, ad externorum vſum non niſi neceſſitas vrgeat, & Prælati diſtent, & ſine illorum offenſione.

Vide Ver. Eccleſia §. 1. & 2.

Benefactores.

Vide Ver. Generalis, §. 7.

Bona Societatis.

§.1.

Poteſt Prępoſitus Generalis Domos, Eccleſias & Collegia à quouis conſtructa ſeu teſtamento mandata, vel quouis modo oblata cum omnibus ad id neceſſarijs, & opportunis, ac locum pro huiuſmodi conſtructione nobis oblatum recipere. Paul.iij.pag.38.& ſeq.

§.2.

Domus, Eccleſię, Collegia, Cellę, & Oratoria vbilibet per noſtros conſtructa, vel nobis donata eo ipſo auctoritate Apoſtolica erecta, confirmataque ſunt, ac cēſentur. Paul.iij. pag. 39.& ſatis etiam Pius iiij.pag.77. Pariter quęcunq. bona, niſi ad prędictę Sedis collationē pertineant, pro Collegiorum dote, ſeu ſcholarium ibi commorantiū ſuſtentatione donata relicta & legata, eo ipſo prędicta auctoritate perpetuo applicata & appropriata ſunt, ac cēſentur Paul.iij.d.pag.39.

Solius Congregationis generalis, & Generalis Præpoſiti eſt acceptare Domos & Collegia, ac bona etiam, quæ obligationem aliquam adiunctam, vel conditionem grauantem habent.

§.3.

Abſque alia Sedis Apoſtolicæ conceſsione poſſumus apprehendere & capere loca quæcunque

cunque, Domos, Eccleſias etiam Parochiales, & cuiuſcunque Ordinis ſint, aut conditionis, Societati, & eius perſonis per quoſcunq. oblata. conceſſit Iul. ij. Congregationi Sancti Saluatoris per litteras ſub plumbo anno 1512. quarto nonas Aprilis, vt in manu ſcriptis pag. 69.

Eccleſias etiam Parochiales accipiendi facultas conceditur quo ad ædificia tantum non quoad redditus & curam animarum, & ſeruata limitatione præcedentis §.

§. 4.

Poteſt Præpoſitus Generalis per ſe vel per alium, ſeu alios, quæcunque loca ſecularia, vel Regularia, nec nõ Eccleſias, Eremitoria, & Monaſteria cuiuſuis Ordinis, etiamſi forent ſtrictioris obſeruantiæ; in quibus tamen ea non teneretur, cũ earum bonis omnibus, mobilibus & immobilibus, libere recipere; ſi pia largitione fidelium illa ſibi donari contigerit, aut ad id eiſdẽ Eccleſijs, Eremitorijs, & Monaſterijs præſidentes, ſiue in illis degentes perſonæ, ſeu eorum maior pars, aut illi quorũ intereſt, conſentiant; Ipſaq. etiãſi alijs Eccleſijs, Monaſterijs, ſeu locis ſint vnita, in Collegia ſeu Domos erigere, atq. fundare, & ad Societatis inſtitutum, & obſeruantiam reducere, omnemq. alium ordinem in eis ſupprimere. Mart. v.

alij-

alijq. Pontifices fratribus Mendicantibus ſancti Hieronymi, vt in manuſcriptis fol. 36. p. 1.

§. 5.

Quicunque auſus fuerit occupare res quaſcunque, etiamſi ſit pecunia, quæ ad perſonas Societatis, ſeu Domos, aut Collegia pertinent, niſi à Noſtris monitus per tridui ſpatium omnia integre reſtituerit, excõmunicationis ſententiam incurret, à qua abſolui, niſi à Sede Apoſtolica, & in mortis articulo, non poteſt. Leo x. Eremitis Sancti Auguſtini, vt in libro priuilegiorum eiuſdem ordinis, fol. 46. pag. 2.

Monendi quidem facultas omnibus Superioribus per ſe vel alios exercenda communicatur, non tamen curetur, vt ſic moniti declarentur excommunicati inconſulto Præpoſito Generali.

§. 6.

Bona feudalia Societati donari poſſunt. Cœleſtinus v. Congregationi Cœleſtinorum, ſub datis Aquilæ quinto kalendas Octobris anno primo, habeturq. in manuſcriptis fol. 21. p. 1. Per conceſsionem autem Leonis x. factam Societati Caritatis de Vrbe, anno 1519. quinto kalẽdas Februarij, quæ habetur in priuilegijs impreſsis fol. 135. pag. 2, bona feudalia & emphiteotica etiam Eccleſiaſtica Societati noſtrę donari

donari poſſunt,ſeu relinqui, modo ad ea onera teneatur,ad quæ donator, ſeu teſtator occaſione huiuſmodi bonorum tenebatur, & quęcunque alia,quę ipſe donator, ſeu teſtator etiã impoſuerit, & ſi ad certũ numerũ generationum,aut nominationum,eadem bona conceſſa fuerant. Societas noſtra non perpetuo, ſed per viginti annos pro qualibet generatione ſeu nominatione huiuſmodi bona tenere poterit. Per priuilegium autem conceſſum Congregationi Sancti Georgij in Alga, de quo in impreſsis fol. 115.pag. 1. licet inueſtituras libellorum,& feudorum, quas de iure tenemur recipere,non recipiamus, tamen propter hoc non fit deuolutio ad dominum,nec incurritur in commiſſum.

Facultas recipiendi bona feudalia erit penes Præpoſitum Generalem, recipiendi vero emphiteutica abſque conditionibus grauantibus communicatur Prouincialibus.

§.7.

Poſſunt Noſtri cum de prioribus locis ſuis ad alia loca ſe transferũt,tam ædificia,ſeu omnem ędificiorum materiam locorum, quę dimittunt (dedicatis eccleſijs dũtaxat exceptis) quam libros, calices & paramenta ſecum ad alia loca transferre, ac ędificia ipſa cum ſolo, & alijs ad eadẽ loca pertinẽtibus (pręter eccleſias) vendere,ipſorum pretium in aliorum locorum,ad quę Noſtri ſe transferunt,ędificatio

nem

nem, ſeu alias in eorum vtilitatem cõuertere. Conceſſum eſt à Clem. Mino. anno 1439. vt in Monum fol.142.Conceſſ.340.addita inhibitione ad Epiſcopos,ac alios Prælatos,ac per ſo nas ſeculares,ne dicta loca, ſeu bona occupare,accipere,vel vſurpare, aut quoquomodo ſibi vendicare præſumant.

Vid.Verb.Titulus,& Verb.Priuilegia §.9.& Verb.Simonia.Et quoad validitatem renuntiationis & obligationis bonorum, quam Noſtri more ſocietatis facere ſolent.Vide Verb. Concilium.§.2.

Bulla Cœnæ.

§.1.

Etſi à Pio V.iniunctũ fuerit, vt omnes Cõfeſſarij tranſumptum Bullæ Cœnæ per eum decretæ apud ſe haberent,noſtri tamen eiuſdẽ Pontificis conceſſione ab hoc fuerunt exempti,declarauitq. ſatis fore,ſi in ſingulis Collegijs vel Domibus vnicum haberetur, quod in eo loco affigeretur, in quo omnes Confeſſarij legere illud poſſent,habetur in Vi.vo.orac.fol. 42.in fi.& ſeq.

§.2.

Quod nullæ Societatis facultates cenſeantur reuocatæ per Bullam Cœnæ Domini,conceſſit Gregorius xiij.die 18.Martij 1584.pro-vt in Vi.vo.pag.133.

Bulla Cruciatæ.

Vide Ver.abſolutio.§.11.

Calix.

An noſtri laici poſſint tangere calices. Vide Verb.Sacra.§.1.

Canonica portio.

Vide Verb.exemptio.§.4.

Caſus reſeruati.

A quibus reſeruatis Noſtri poſſint abſoluere, ſeu abſolui. Vid.Verb.Abſolutio.

Cauſa.

Per priuilegium Abbati,& Conuentui Monaſterij S.Pauli extra muros Vrbis Ordinis.S. Benedicti conceſſum, quãdiu in Regulari obſeruantia permanſerimus in omnibus noſtris cauſis cum quibuſuis perſonis,& ante quoſlibet iudices ſummarie,& de plano, ſine ſtrepitu, & figura iudicij, ſola facti veritate inſpecta procedi debere; Nicolaus. v. confirmans litteras Eugenij datas Romæ apud S. Petrum An.

 1447.

1447.iij.Kal.Mart.Pontif.ſui anno 1.& habetur in regiſtro.l.20 de Regular. fol. 150. referturque in manuſcr.fol.40. pag. 1. & melius ac ad longũ fol.73. pag. 2. Idemque habetur inter priuilegia Montis Oliueti, vt in impreſſis fol. 47.& ſeq.

Cenſuræ.

An noſtri à cenſuris abſoluant: & an abſoluti aliquo caſu reincidant. Vide Verb. Abſolutio.

Cenſus.

Vi. Verb. Alienatio. §. 3.

Ceſſatio à diuinis.

Vide Verb. Interdictum §. 4. 5. 6. & 7.

Collectæ.

Vide Verb. Exemptio. §. 4.

Collegia.

§. 1.

Collegia Societatis poſſunt habere redditus. Paul. iij. pag. 8. & Iul. iij. pa. 58.

§.2.

Omnimoda Collegiorum gubernatio eſt penes Præpoſitum Generalē. Pius v. pag. 102. Collegia poſſe recipi & ſimul atque conſtructa, & dotata fuerint auctoritate Apoſtolica erecta cenſeri: habetur Verb. Bona. §. 1. & 2.

Communicatio gratiarum & piorum operum.

§.1.

Præpoſiti inferiores poſſunt de licētia Præpoſiti Generalis communicare quibuſuis de Societate gratias ſibi communicatas per Præpoſitum Generalem, vel Prouincialem. Iul. iij. pag. 70. iuncta cōmunicatione Gregorij xiij. de qua inferius. §. 5.

§.2.

Omnia priuilegia, etiam ſpeciali nota digna immunitates, exemptiones, facultates, conceſſiones, indulta, indulgentiæ, peccatorum remiſſiones, gratiæ tam ſpirituales quam temporales, litteræq. Apoſtolicæ, etiam iuſtitiam, ſiue mixtim concernentia, etiam per modum extenſionis, aut communicationis, aut alias conceſſa, ſeu concedenda quibuſuis ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicantium, illorumque Congregationibus, Conuentibus, & Capitulis

ac vtriuſque ſexus perſonis, ac illorum Monaſterijs, Domib⁹, Eccleſijs, hoſpitalibus, & alijs pijs locis conceduntur Præpoſito, ac omnibus Societatis perſonis, Domibus, ac Collegijs nō ſolum ad illorum inſtar ſed pariformiter, & æquè principaliter. Pius v. pag. 114. & ſeq.

§. 3.

Per priuilegium conceſſum Minoribus per Clem. vij. de quo in Compen. eorundem impreſſo in octaua forma in fine, Noſtri, Eccleſiæ, ac loca noſtra, gaudent omnibus, & ſingulis priuilegijs, immunitatibus, exemptionibus, conceſſionibus, indultis, indulgentijs, peccatorū remiſſionibus, & gratijs quibuſuis Congregationibus Ordinum Mendicantium quomodolibet conceſſis & concedendis. Gaudet præterea quibuſuis facultatibus, & gratijs noſtræ profeſſioni regularis obſeruantiæ non contrarijs alijs Ordinibus quibuſcunque non Mendicantibus quomodolibet conceſſis, & concedendis, in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi nobis conceſſa ſpecialiter fuiſſent. Pariter per facultatem Prædicatorū, Nos, Domus noſtræ, Eccleſiæ, & alia loca poſſumus frui omnibus priuilegijs Mendicantium, & aliorum quorūcunque Ordinum, Congregationum, & Confraternitatū, Fratribus, & perſonis, Eccleſijs, & Monaſterijs, Domibus, & Oratorijs, & alijs pijs locis per Iulium iij. ſuoſque prædeceſſores conceſſis. Conceſſit Iul. iij. Ordinis Prædicatorum

catorum; vt in eorũ lib. fol. 209. pag. 2. & ſeq.

§. 4.

Vt gratijs, & priuilegijs, de quibus in duobus proxime præcedentibus §§. mentio fit, vti poſſimus, opus eſt, ne inſtituto Societatis, & voluntati, ac beneplacito Præpoſiti Generalis, ſeu deputatarum perſonarum refragentur, vt patet ex litteris Pij v. pag. 116.

§. 5.

Omnia aliorũ priuilegia, immunitates, exemptiones, facultates, conceſſiones, indulta, indulgentiæ, remiſſiones, gratiæ, & litteræ, Societati conceſſa, de quibus in præcedentibus paragraphis mentio fit, nec non & quæ ipſi Societati nominatim, vel eius Præpoſito, aut perſonis ſeu locis hactenus conceſſa ſunt, ſeu in poſterum concedentur, Præpoſito Generali conceſſa intelliguntur, qui illa per ſeipſum, vel alium ſeu alios ab eo, vel de eius commiſſione electos, ſeu eligendos quibuſcunq. perſonis de Societate ſub eiuſdem Obedientia degentibus, & quæ in ea tria vota conſueta, etiam ſimplicia emiſerint communicare libere poterit. Nec aliter cæteræ perſonæ Societatis prædictis priuilegijs facultatibus, & alijs præmiſſis vti, aut gaudere poſſunt; illorumque vſus iuxta Societatis inſtitutum, Conſtitutiones, & morem eſſe debet. Greg. xiij. pag. 139. & 140. qui poſtea Viuæ vo. orac. conceſ-

ſit,

ſit, vt prædicta communicatio Nouitijs etiam fieri poſſit, vt habetur in Viuæ voc.orac.pag. 126.

Hanc communicationem poterunt concedere Superiores Nouitijs ſicut & cæteris.

§.6.

Communicatio priuilegiorum quam Societas habet cum alijs Mendicantibus ad ea etiã extenditur, quæ Viuę vocis oraculo ab eis impetrata, aut eis in genere donata ſunt, & quicquid alicui eorum hoc modo, aut quouis alio hactenus conceſſum eſt, aut in poſterum concedetur, id omne Motu proprio & ex certa ſcientia Noſtris conceſſum etiam cenſendum eſt. Iul.ij. Auguſtinianis, vt habetur in Suppl. Min.fol.95. conceſſ.309.

§.7.

Omnium ieiuniorum, ac aliorum quorumcunque ſpiritualium bonorum, & piorum operum, quæ in omnibus Religionibus, ac vbicunque in toto orbe pro tempore fiunt, participes ſunt perſonæ Societatis. Conceſſum eſt ante Iul.iij. Confraternitati charitatis de Vrbe, & hoſpitali S.Spiritus in Saxia, vt in priuilegijs impreſſis fol.135.& 140.pag.1.

Sciant Noſtri per facultates hoc verbo relatas

non poſſe eos aut loca vlla Societatis vti quocunque aliorum priuilegio, exceptis ijs, quæ hoc Compendio continentur, ac iuxta modũ, quo in eo communicantur, quod ſi in aliquo particulari caſu aliquo alio priuilegio vti oporteat, ſeruetur modus in huius Compendij præfatione præſcriptus.

Vide verb. Gratiarum vſus, & verb. Generalis §.7.

Commutatio.

§.1.

Confeſſarij Societatis poſſunt commutare omnia vota, exceptis vltra marinis, & Petri, & Pauli de vrbe, S. Iacobi in Compoſtella, Caſtitatis & Religionis. Paul. iij. pag. 21. quam facultatem cum eadem exceptione extendit Gregorius xiij. ad vota iurata, dũmodo commutatio non fiat in præiudicium tertij. habetur pag. 143.

Communicatur hæc facultas omnibus Confeſſarijs approbatis, eodẽ modo tamẽ quo facultas abſoluẽdi, quæ habetur ſupra Verb. Abſolutio. §.1.

§.2.

Ij, ad quos pertinet officium admittẽdi eos, qui ingredi volunt Societatem, poſſunt commutare votum ſimplex ingrediendi aliam Religionem, etiam determinatam in vota conſue

tã

ta Societatis, quando is, cui facienda eſt commutatio deuotionem ad id ſentiret, vel Societas, aut qui ipſum admittit, vocationem eius eſſe potius ad Societatem noſtram: quam ad aliam Religionem exiſtimaret. Conceſſum eſt hoc à ſummo Pœnitentiario habente ad id facultatem, vt eſt in Vi. vo. orac. pag. 13.

§. 3.

Omnes Præpoſiti Domorum, ac Rectores ſeu Viſitatores Societatis ſine prædicta limitatione de qua in §. præcedenti poſſunt diſpenſare cum ingredientibus in Societatem in voto Religionis, etiam ſi arctiorem Religionem ingredi vouiſſent, ſi quis tamen à Societate ante profeſſionem receſſerit, diſpenſatio nulla erit. Conceſsit hoc Eugen. iiij. Congregationi S. Iuſtinæ, vt habetur in priuilegijs Dominicanorũ fol. 252. Per priuilegium vero eiuſdem Eugenij iiij. conceſſum Congregationi S. Georgij in Alga, de quo in impreſsis fol. 113. poſſunt recipi in Societatem quicunque aliquam Religionẽ intrandi, & ibi permanendi ex quauis cauſa votum fecerint.

Hac facultate ſoli, et magna cum conſideratione vtentur Prouinciales, niſi ipſi eam in caſu aliquo alicui communicarent, & cum vſi fuerint, admoneant Præpoſitum Generalem.

§. 4.

Per facultates conceſſas prælatis Ordinis

Min. poſſunt omnes noſtri Præpoſiti, ac Rectores commutare ex vno vſu ad alium neceſſarium legata, quæ relinquuntur noſtris Collegijs aut Domibus, dummodo id fiat ſine ſcandalo eorum, ad quos ſolutio talium legatorum pertinet. Sixtus iiij. in Supplem. Min. fol. 95. conceſſ. 317. referturque in eorũ Comp. Verb. Commutare. §. 1. quam conceſſionem amplia uit Leo x. in rebus donatis per viuentes, ſi tamen, vt dictum eſt, non ſequatur ſcandalum prædictorum: habetur in dicto Supplemen. fol. 93. pag. 2. conceſ. 293. & refertur in Cõp. vbi ſupra §. 2.

Hanc facultatem ſibi reſeruat Præpoſitus Generalis, nec niſi rariſsime ea vtetur.

De Commutatione vltimæ voluntatis in alienationibus; Vide Verb. Alienatio. §. vltimo.

Concilium Tridentinum.

§. 1.

Quotieſcunque à Societate vel à Præpoſito Generali dubia aliqua circa Concil. Trident. proponuntur, quæ inſtitutum, vel res Societatis concernant, mens Pij V. fuit, vt Cardinales ad declarationem eiuſdem Concilij deputati poſtquam ea declarauerint, & determinauerint, reddant publicum teſtimonium declarationis,

rationis, & determinationis factæ, habetur in Vi.Voc.orac.fol.44.

§.2.

Declarauit Pius V. non obſtare definitionē Concil.Triden.ſeſſ.25.cap.16.de Regul. quin licitum ſit Societati, perinde atque ante dictā Synodum licebat, facere quæcunque ad eius inſtitutum pertinent, quoad renunciationem, obligationem, profeſſionemque faciendam finito tēpore Nouitiatus: ita declarauit Pius V. vt in Viuæ Vocis orac. fol. 47. & ſeq. Iuncto fol.50.in fine.cum ſeq.

§.3.

Poſſumus vti in foro conſcientię omnibus gratiis per anteceſſores Pii V. Minoribus conceſsis,etiam quo ad illas ex eis,quæ ſunt reſtrictæ,ſeu derogatæ per Concil. Trident. prout eiſdem conceſsit idem Pius V. vi.voc.orac.die 13.Martij,anno.1566.& refertur in manuſcr. fol.79.pag.2.

Quæ hoc §. dicuntur, intelligantur de priuilegijs hoc compendio contentis,vt dicitur Verb.Communicatio in fine: & de occultis, ſeu non manifeſtis,Nam pro huiuſmodi tantum fieri ſolent ſimiles conceſsiones Viuæ Vocis oraculo.

Confeſſarius.

§.1.

Omnes Chriſti fideles poſsūt cōfiteri Noſtris licen-

licentia ſuorum Rectorum minime requiſita Paul.iij.pag.41.

Hæc facultas communicatur omnibus Confeſſarijs de quibus ſupra Verb. Abſolutio §. 1.

§. 2.

Confeſſarij noſtri, ac prædicatores ab aliquo Ordinario ſemel approbati,& à ſuis Supe rioribus ad huiuſmodi munera deputati quandocunque ſiue mari, ſiue terra iter faciunt, poſſunt, non repugnantibus tamen Curatis Parochialium eccleſiarum, verbum Dei prædicare,& quorumcunque Chriſti fidelium confeſſiones audire,dummodo id non faciant in oppidis,aut locis in quibus Ordinarij exiſtunt, niſi eorũ licentia deſuper obtenta. Greg. xiij. pag. 142.& ſeq.

Qui è noſtris mittentur fructificaturi in aliqua diœceſi, & ſi in itinere poterunt, ſicut & reliqui Societatis operarij, vti hac facultate, etiam intra eandem diœceſim, ad quam deſtinati ſunt, per eam tamen excurrere non debent, antequam recta ad Epiſcopum, vel eo abſente ad eius Vicarium tendant, illi ſe offerant, & facultatem fructificandi obtineant: quod ſi longe abſint, petant per litteras.

§. 3.

Poſſunt noſtri Sacerdotes deſignati per Præpoſitum Generalem, aut de eius licentia per alios Superiores Societatis, & à locorum Ordinariis approbati, vel approbandi, etiam ſi nullo gradu ſint inſigniti aperire litteras ſacræ Pœniten-

nitentiariæ deſtinatas Magiſtris in Theologia vel in iure Canonico Doctoribus, & auditis confeſsionibus recurrentium ad ipſos, impoſita illis pœnitentia in litteris expreſſa, vel de iure infligenda eos abſoluere, ac in foro conſcientiæ quaſcunque ſibi verbo, vel ſcripto cõmiſſas abſolutiones, diſpenſationes, & pœnitentiarum iniunctiones excipere, & exequi. Greg. xiii. pag. 198.

Ad hanc facultatem aperiendi dictas litteras deſignantur omnes Superiores, alias approbati iuxta hanc conceſsionem; & omnes alij Confeſſarij quos ipſi ad id deputauerint.

§. 4.

Quilibet de Societate debet confiteri Præpoſito, vel ab eo ſecundum ordinationes Societatis deſignato Confeſſario, niſi ſuper hoc à dicto Præpoſito alium Confeſſarium eligendi habuerit facultatem. Paul. iii. pag. 33.

§. 5.

Fratres, quibus per litteras Innoc. iiii. conceſſa eſt facultas, vt confeſsiones generaliter audiant, non poſſunt Noſtrorum confeſsiones audire. Conceſsit Innoc. iiii. Ordini Prædicatorum vt habetur in Monum. Min. fol. 72. & In eorundem Supplemen. fol. 115. ad princ.

§. 6.

Confeſſarii noſtri quælibet iuramenta ſine præiudicio tertii relaxare poſsũt Noſtris. Clé. vii. Confraternitati hoſpitalis imaginis Saluatoris

toris S. Ioannis Later. vt in priuilegiis impreſſis fol. 132. pag. 2.

Hæc facultas communicatur Superioribus, & alijs Confeſſarijs quibus ipſi iudicauerint, communicandam.

§. 7.

Indulgentias, quas noſtri Confeſſarii nonnunquam poſſunt concedere, & quibus. Vid. Verb. Indulgentiæ. §. 9. 15. & 25. Item qualiter ſint nullæ confeſsiones Noſtrorum factæ aliis quàm deputatis Cõfeſſariis: Vide ſupra Verb. Abſolutio, §. 11. Vide etiam Verb. Diſpenſatio §. 6.

Confeſsionale.

Quicunque Noſtrorum Confeſsionale aliquod abſq. expreſſa licentia impetrare præſumit, eo ipſo impetratis caret, ac per decenniũ præeminentia Societatis, ſi quam habet, ipſo facto priuatur, nec ſuper priuatione huiuſmodi ab alio vllo quàm à Rom. Pontifice diſpenſari poteſt. Cle. vii. Congregationi. S. Georgii in Alga, vt in priuilegiis impreſsis fol. 116. Vide Verb. Abſolutio. §. 11.

Confirmatio.

Gregorius xiii. Societatis inſtitutũ, (de quo latius

latius pagina 220. & ſeq.) Conſtitutiones & priuilegia confirmauit pag.217.& 232.

Vide etiam quæ notantur inf. Verb.Priuilegia §.11.& Verb.Conſtitutiones.

Conſeruator.

§.1.

Societas,& ſingulæ eius perſonæ,& familiares Clerici,tam in cauſis ciuilibus, quam criminalibus,& mixtis, ſiue actores ſint,ſiue rei, omnes, & ſingulos Archiepiſcopos, Epiſcopos,& Abbates, nec non alias perſonas in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutas, Canonicos Metropolitanarum Eccleſiarum, vel Cathedralium, & Vicarios Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Spiritualibus,eorumq. Officiales generales, vbilibet conſtitutos, contra quaſcunq. Communitates,& Collegia huiuſmodi in ſuos Conſeruatores, & Iudices ordinarios aſſumere poſſunt. Pius v. in Bulla per Gregorium xiii.edita pag.122.

Circa id quod hoc §.dicitur quo ad familiares, aduertatur admonitio quæ ponitur Verb. Familiares §.5.

§.2.

Conſeruatores, & Iudices ſic electi, etiam ſi ſint extra loca in quibus deputati fuerint, ha bent

bent poteſtatem, vt tam per ſe quam per alios Societatem defendant, nec permittant illa ſuper bonis, & priuilegiis tam Apoſtolica, quam ordinaria, & alias rite Regia authoritate cóceſſis, aliiſque rebus ad ipſam pertinẽtibus à quibuſcunque perſonis tam ſecularibus, quam Eccleſiaſticis indebite moleſtari, aut grauari. d. pag. 122. & ſeq.

§. 3.

Conſeruatores, & Iudices ſic electi, cum fuerint requiſiti ſuper noſtrorum bonorum reſtitutione, & priuilegiorum obſeruatione, nec non ſuper iniuriarum, & damnorum compenſatione, poſſunt appellatione poſtpoſita per cenſuras Eccleſiaſticas quoties opus fuerit vſque ad auxilii brachii ſecularis inuocationem procedere. In d. litteris pag. 123. & ſeq.

§. 4.

Quando Iudicibus, & Conſeruatoribus huiuſmodi tutus non pateret acceſſus ad loca, in quibus morari contingeret eos, qui monendi, inhibendi, atque citandi ſunt, poſſunt hæc per edicta publica efficere, locis publicis ea affigẽdo, de quibus eſſet veriſimilis cóiectura, quod ad ipſorum monitorum, citatorum, & inhibitorum notitiam valerent peruenire. Vbi ſupra pag. 124.

§. 5.

Poſſunt præterea eiſdem detentoribus, iniuriatoribus, cõtradictoribus, & rebellibus inhibere

bere ſub cenſuris, & pœnis, etiam pecuniariis, ſuo arbitrio moderandis, libereque ſuam iuriſdictionem exercere; non obſtantibus quibuſuis inhibitionibus ſibi factis etiam prætextu quarumuis litterarum conſeruatoriarum, aut priuilegiorum conceſſorum, & concedendorum. In d. litteris pag. 125.

§. 6.

Poſſunt item Eccleſiaſtico ſubiicere interdicto loca, ad quæ prædictas perſonas declinare contigerit, & in quibus ſcienter ſtare permiſſæ fuerint. Ibidem.

§. 7.

Quilibet Conſeruatorum, & Iudicum præfatorum poteſt proſequi articulum per alium inchoatum, etiam ſi idem inchoans nullo Canonico impedimento præpeditus ſit. In eiſdẽ litteris pag. 126.

§. 8.

Mandatur cuilibet in Eccleſiaſtica dignitate cõſtituto, & Metropolitanę, vel alterius Cathedralis Eccleſiæ Canonico, quatenus à nobis, vel procuratoribus noſtris requiſiti, per ſe vel alios priuilegia noſtra conceſſa, & concedenda, ſolemniter publicent, & efficacis defenſionis præſidio nobis aſſiſtentes, faciant pacifica poſſeſſione, ſeu quaſi, eorundem gaudere. Conceſſit Sixtus iiij. Minoribus, vt in eorum Monum. fol. 144. & ſeq. conceſſ. 354. iuncta conceſſ. 356. Tenenturq. præterea omnes per-

D ſonæ

ſonæ alias de iure capaces pro parte Noſtrorũ requiſitæ, niſi legitimo impedimento detentæ fuerint, iuriſdictionem, & conſeruationem noſtram ſub excommunicationis pœna ſuſcipere. Habetur in d. Monum. fol. 126. cõceſſ. 279.

§. 9.

Item per priuilegium in ampliſſima forma cõceſſum Minimis per Clem. vij. vt in eorundẽ priuil. libello fol. 86. poſſumus eligere nobis Conſeruatores contra quaſcunque perſonas Eccleſiaſticas tam Regulares, quam ſeculares, necnon laicos, Communia ciuitatum, & diœceſum.

§. 10.

Ij, quos in Conſeruatores eligere poſſumus per Bullam Pij v. conceſſam Ordini Prædicatorum 23. Septembris anno 1571. & impreſſam Romæ anno 1572. excommunicationis, ſeu ſuſpenſionis latæ ſententiæ pœnam incurrunt, ſtatim quod munus, ſiue officium Conſeruatoris huiuſmodi acceptare, ac debite, & plenarie exequi neglexerint; & reſeruatur abſolutio Summo Pontifici.

Priuilegijs huius verbi vti poterunt Prouinciales, & alij ſubordinati Superiores de eorum licentia. Circa ſuperiora autem aduertantur ea loca Concilij, quæ citantur infrà Verb. Exemptio §. 1. necnon & cap. 11. de Reform. ſeſſ 24.

Con-

Conſtitutiones.

§. 1.

Præpoſitus cum Sociis in Congregatione Generali, accedente maiori ſuffragiorum parte, quaſcunque particulares Conſtitutiones, quas ad finem in Societate propoſitum conformes eſſe iudicauerint, condendi ius habet. Paul iij. pag. 10. iuncta pag. 4. Itemque eas mutare, alterare, caſſare, & alias de nouo condere poſſunt, quæ ſimul ac conditæ erunt, auctoritate Apoſtolica confirmatæ cenſentur. Idem Paul. pag. 16. Poſſunt ijdem eodẽ modo, quæ dubia eſſe poterunt in Societatis inſtituto declarare. Iul. iii. pag. 54.

§. 2.

In alijs, quæ non ſunt ita magni momenti, Præpoſitus Generalis, fratrum conſilio, quatenus ipſe opportunũ iudicauerit, adiutus, quæ ad Dei gloriam, & commune bonum pertinere videbuntur, per ſeipſum ordinandi, & iubẽdi ius totum habet. Iul. iii. pag. 54 & 55.

Circa declarationem Conſtitutionum Vide infra Verb. Generalis §. 5. & 6. & circa confirmationem Verb. Confirmatio. & circa earũ aut inſtituti impugnationem, aut interpretationem Verb. inſtitutum. §. 1. & 2.

Contractus.

§.1.

Societatis contractus non capitulariter, ſed more ipſius Societatis, ac iuxta illius Conſtitutiones, & decreta per Præpoſitum Generalem, vel ipſam Societatem eſſe celebrandos, conceſſit Pius v. confirmans circa hoc eaſdem Conſtitutiones, & Decreta. pag. 102. iuncta pag. 104.

§.2.

Habentur rati omnes contractus Societatis, celebrati vſque ad diem 12. Maij Anno Domini. 1568. quibus ſolénitates, & ceremoniæ de iure obſeruandæ, bona fide fuerunt omiſſæ. Pius v, in Viuæ vo. ora. fol. 53. in fine, & ſeq.

Vide Verb. Alienatio §. 2. & ſeq. & Ver. Generalis §. 4. & Verb. Titulus.

Corporalia.

An noſtri laici poſſint tangere, ac lauare corporalia Vide Verb. Sacra, §. 1. Vide etiam, quæ circa corū benedictionem habentur Ver. Benedicere §. 2. & 3.

Correctio.

§.1.

In infligendis correctionibus, & punitionibus

bus Noſtrorum delinquentium Prælati Societatis ad quos id noſcitur ſpectare, poſtpoſitis iuris apicibus libere procedere poſſunt, ſecundum conſuetudines approbatas, & generalia inſtituta Societatis facta, aut facienda, obſeruatis in hoc deliberatione, ac maturitate debita. Conceſſit Bonifac. ix. Minoribus, vt in Monū. eorum fol. 202. pag. 2. conceſſ. 499.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus.

§. 2.

Omnes Præpoſiti per ſe vel alios quoſuis, Societatis inſolentes, & qui id mereri videbuntur, poſſunt libere excommunicare, capere, incarcerare, & alias ſuæ diſciplinæ ſubmittere, & ad id, ſi opus fuerit, auxilium brachij ſecularis inuocare. Paul. iij. pag. 33.

Communicatur omnibus Superioribus quoad alia ab excommunicatione, reſpectu cuius facultas ſit penes Prouincialem prout dictum eſt Verb. Apoſtatæ §. 4.

An à correctione Regulę liceat appellare Vide ſupra Verb. Appellatio.

Decimæ.

Vide verb. Exemptio §. 4. 5. & ſeq.

Declaratio.

Circa declarationem noſtrarum Cōſtitutionum,& priuilegiorum,ac noſtri inſtituti, Vide quæ dicuntur Verb. Generalis §. 5. & 6. Item Vide quæ peculiariter circa priuilegiorum declarationem habetur Verb.priuilegia §.4. Pro declaratione autem dubiorum cōſcientiæ Vide Verb.Scrupuli.

Dignitas.

Præpoſitus Generalis abſque Societatis cōſenſu vel aliquis ex Socijs huiuſmodi abſque Generalis Præpoſiti expreſſa licentia, electioni ſeu prouiſioni de illius in quácunque dignitatem per quemcunque Principem, vel quodcunque Capitulum,aut alios ad id auctoritatem habentes factæ conſentire,aut vt ad illam admitti, ſeu alicuius prælationis, & dignitatis in eadem Societate, ſi eam occulta,aut manifeſta ambitione quæſiſſe conuincetur,capax eſſe nullatenus poteſt Paul.iii.pag.30.

Diſpenſatio.

§. 1.

Poteſt Præpoſitus Generalis per ſe, vel per alios ad id deputatos diſpenſare cum ijs omnibus, qui ſub Obedientia Societatis degunt ſuper irregularitate, ſi quã incurrerint, eo quod excommunicati, aut ſuſpenſi, aut interdicti, aut in loco interdicto diuina officia celebrarint, aut Ordines ſuſceperint, niſi exceſſus diſpenſandorum ſit adeo grauis, vt ad Sedem Apoſt. ſint remittendi iuxta explicationẽ Sixti iiij. Sic tamen diſpenſati, niſi mox Ordinẽ intrare, & peractis experientijs ſecundum Societatis Conſtitutiones vota emittere parati ſint, etiam ſi ſuper hoc induciæ eis à Prælatis Societatis concedantur, eo ipſo in priſtinas ſententias reincidant. Paul. iij. pag. 32. & ſeq.

Hac facultate vti poſſunt omnes Superiores.

§. 2.

Præpoſitus Generalis, & de eius licẽtia Prouinciales, ac eorum Vicarij, & loca tenentes poſſunt cum Religionis Societatis defectum,

natalium quouis modo patientibus, & quauis ex cauſa irregularibus, præterquam homicidij voluntarij, bigamiæ, & mutilationis membrorum poſtquam in Societatis Ordine vota emiſerint, diſpenſare, vt ad ſacros Ordines, ac eorũ vſum, & vt prædictum defectum natalium patientes, ad quamuis adminiſtrationem Societatis eligi, recipi, & aſſumi, liciteque eam exercere poſſint. Paul. iij. pag. 40. Idemq. ferme habetur in Monum. Minor. fol. 144. cõceſſ. 352.

Hæc facultas conceditur Prouincialibus. Siquis vero poſt ingreſſum in Societatem inciderit in irregularitatem, quæ dicitur ex defectu lenitatis, conceditur etiam reliquis Superioribus, & Confeſſarijs facultas cum eo diſpenſandi.

§. 3.

Poſſunt Præpoſitus Generalis, ac Prouinciales diſpenſare cum Noſtris ſibi ſubditis in irregularitate homicidij: dummodo tales homicidæ non ſint certi, quod ipſi actualiter occiderunt, nec pro certo ſciant, quod fuerunt tales mandatores, vel auxiliatores homicidij, quod ſine illis nullo modo fuiſſet tale homicidium perpetratum. Conceſsit hoc Sixtus. iiij. Ordini Min. vt in eorum Monum. fol. 66. conceſſ. 102.

Hæc facultas reſeruatur Præpoſito Generali.

§. 4.

Poteſt Præpoſ. Gener. & alij quinquagin-

ta ex Præpoſitis Domorum,ac Rectoribus, ab eo pro tempore nominandi cumNoſtris diſpẽ ſare in omnibus caſibus,nullo excepto, in foro conſcientiæ tantum. Diſpenſatio autem in homicidio voluntario citra altaris miniſteriũ conceditur. Sixtus iiij. Carthuſienſibus ſub Datis Romæ apud S. Petrum Anno Domini 1481.xvii.kal.Aprilis Pontificatus ſui anno. xi.& habetur in Manuſcrip.fol.48.

Hæc facultas communicatur Prouincialibus. Sed in irregularitate ex bigamia, & ex homicidio voluntario procedente ſoli Præpoſito Generali reſeruatur.

§.5.

Poteſt Præpoſitus Generalis in foro conſcientiæ diſpenſare cum perſonis noſtræ Societatis ſuper omni irregularitate etiam in illis caſibus,in quibus Papa ſibi vicem reſeruat, ſcilicet in morte,in membrorum obtruncatione, & enormi ſanguinis effuſione; dum tamen aliquid eorum trium,notorium non ſit,& hoc propter ſcandalum.Conceſsit Martin.v.Prioribus S.Benedicti Vallis Oleti,vbi habetur originale,& refertur in Comp.Min.Verb.Diſpenſatio §.24.

§.6.

Per priuilegium Monachorum Sancti Hieronymi in Hiſpania quilibet Noſtrorum poteſt ſemel in vita diſpenſari in foro conſcientiæ à

tiæ à Confeſſario per Superiorem deputato ſuper irregularitate, quacunque occaſione cõtracta. Conceſſit Sixtus iiij. vt in libro Priuilegiorum dicti Ordinis, titulo 12. fol. 36. & refertur in Manuſcriptis fol. 59. pag. 2.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & alijs Confeſſarijs, quibus ipſi eam commiſerint, prætcrquam in irregularitate ex Bigamia et alijs tribus caſibus in ſuperiori §. contentis, qui Præpoſito Generali reſeruantur.

Facultatum, quæ proxime præcedentibus quatuor. §§. continentur, vſus eſſe non poteſt, in quibus ex Concilio Tridentino ſeſsio 14. cap. 7. repugnant; niſi in foro conſcientiæ tantum, in quo licet illis vti iuxta ea, quæ habentur Verb. Concilium Tridentinum §. 3.

§. 7.

Poteſt Prepoſitus Generalis per ſe, vel per alios profeſſos, quos elegerit diſpenſare cum noſtris circa ieiunia, & cibos prohibitos. Iul. iij. pag. 66. Per extenſionem tamen Greg. xiij. de qua Verb. Communicatio gratiarum §. 4. id facere poteſt per quemlibet alium Societatis. Per conceſſionem autem Eugenij iiij. factam Monachis Sancti Hieronymi, vt refertur in Comp. Minor. Verb. Ieiunium. §. 7. Prepoſiti Domorum, ac Rectores poſſunt dare licentiam de conſilio Medici, vel ſine eo, ſi commode non poſſit haberi, vt noſtri familiares

Domo-

Domorum, aut Collegiorum infirmi, ſeu debi les poſſint comedere carnes, & oua, ſeu alia ſanis interdicta in quadrageſima, & alijs ieiunijs Eccleſiaſticis ſine licentia Diœceſani, vel quod non teneantur ieiunare in prædictis temporibus etiam ſine conſilio Medici.

Hæc facultas quoad gratiam à Iul. iij. factam communicatur omnibus Superioribus, & ijs quibus ipſi commiſerint. Facultas vero Eugenij ſolis Superioribus.

§. 8.

Poſſunt noſtri Confeſſarij, ſi ſint viri docti & iuxta formam Concil. Trid. approbati, ex commiſſione Prouincialis diſpenſare in foro conſcientiæ ad petendum debitum cũ ijs, qui conſanguineum, vel conſanguineam ſui coniugis poſt matrimonium carnaliter cognouerũt. Pius v. Franciſcanis de obſeruantia 27. Septembris anno 1569. vt in Manuſcrip. fol. 79.

Facultas hæc conceditur Prouincialibus, & alijs Confeſſarijs, quibus ipſi per ſe vel per alios eam commiſerint admonito pænitente, vt ſi coniugi ſit ſuperſtes, iterum ne contrahat abſque diſpenſatione impedimenti inceſtus impedientis, ſi eo loco voluerit contrahere, vbi illud non fuerit conſuetudine legitime abrogatum.

§. 9.

Poſſunt noſtri Confeſſarij, ſi ſint viri docti, &

iuxta formam Concil. Trid. approbati, ex cõmiſsione Prouincialis diſpenſare ad petendũ debitum cum his, qui poſt votum ſimplex Caſtitatis matrimonium contraxerunt. Conceſſit Pius v. Franciſcanis 26. Octobris anno. 1569. vt in Manuſcrip. fol. 79.

Communicatur ijs, quibus & præcedens gratia fuit communicata, admonito pœnitente, vt ſi coniugi ſuperuiuat, votum ſeruet.

§. 16.

Per facultatem Benedictinis conceſſam à Martin. v. poſſunt noſtri Confeſſores deputati diſpenſare in votis, etiam Epiſcopo reſeruatis. Habetur in Manuſcrip. fol. 39. pag. 2. & in Compendiolo Benedictinorum Vallis Oleti pag. 45. & ſeq.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & alijs Confeſſarijs, quibus ipſi eam commiſerint.

Vide quæ habentur Verb. Commutatio §. 2. Et qualiter noſtri Superiores poſsint per ſe ipſos diſpenſare cum noſtris ſibi ſubditis in omnibus irregularitatibus, & alijs, perinde ac poſſunt Epi cũ clericis, & laicis ſibi ſubiectis, etiam vigore Conc. Trid. Vide iuxta ea, quæ habentur infra Verb. Prælati §. 3. Vide item quod peculiariter dicitur circa Vltramontanos quoad relapſum in hæreſim, vel apoſtaſiã Verb. Abſolutio §. 8. Et quod contentis hoc verbo

verbo non obſtet Concil. Trid. in foro conſciẽtiæ, Vide verb. Concilium. §. 3.

Domus.

§. 1.

Quomodo Domos vbique poſsit habere Societas, & eo ipſo quod ſunt conſtructæ, vel donatæ, cenſentur erectæ, & confirmatæ Apoſtolica auctoritate Vide Verb. Bona §. 2.

§. 2.

Domus Probationis Societatis poſſunt habere redditus. Pius iiii. 19. Auguſti. 1561. confirmauit pag 83. & Greg. xiii. in ſua Conſtitutione viii. kal. Iulii 1584. pag. 227. adiuncta pag. 232.

Donationes.

Vtrum donationes piæ commutari poſsint ex vno vſu in alium Vide Verb. Commutatio §. 3. & alia circa donationes, Vide Verb. Bona §. 1. 4. & 6.

Dubia.

Vide quæ dicuntur ſupra Verbo Declaratio.

Eccleſia

Eccleſia.

§. 1.

Poſſunt noſtri facere benedici, aut conſecrari Eccleſias Societatis cum Cœmeterijs, & primum lapidem poni per quoſcunque Epiſcopos, ſi Diœceſani vltra quatuor menſes id facere diſtulerint Paul. iii. pag. 39. Idẽ quoad altaria conſecranda conceſſit Honorius Minoribus, vt in eorum Mon. fol. 101. conceſſ. 212.

§. 2.

Poſſunt omnes Præpoſiti, ac Rectores, etiã aqua per eos benedicta, præſertim in locis remotis, vbi Epiſcopum aquam benedicentem per duas dietas adire non poſſunt, libere, & licite recõciliare noſtras Eccleſias, Cœmeteria, & Oratoria, & eorum quodlibet; ſanguinis, ſeu ſeminis effuſione, ſeu alias quomodolibet polluitas, ſeu polluta, quoties opus fuerit. Conceſſit Leo x. præfatis Minoribus vt habetur in eorum Suppl. fol. 16. pag. 2. & refertur in eorumdem Comp. Verb. Benedicere §. 14.

Hæc facultas omnibus Superioribus communicatur.

§. 3. Poſ-

§. 3.

Poſſunt omnes Prępoſiti, ac Rectores in ſuis Eccleſijs,& capellis exhumare corpora de functorum,& ad alias ſepulturas in eiſdem Ec cleſijs ſuis transferre de conſenſu illorũ quorum intereſt. Conceſſit Leo x. Minorib. vt in eorũ Suppl.fol.58.pag.2.conceſſ.162. adiuncto fol.60.Pag.prima ante finem.

Huius facultatis vſus ſit priuatus tantum non ſolemnis, vel publicus.

§.4.

Adueniente caſu neceſſitatis poſſunt Eccleſiæ noſtrę transferri, & mutari de vno loco ad alium,& locus prioris Eccleſię reduci ad vſus humanos ſecundum commoditatem dictorũ locorum,& Collegiorum, ſeu Domorum, mo do tamen materia ędificiorum ponatur in Eccleſia alia. Cõceſsit Leo x. Viuę vo.or. Minor. vt habetur in eorum Suppl.fol.92.pag.2.conceſſ.277.

Hæc facultas communicatur omnibus Prouincialibus, ea tamen non vtantur niſi raro, & erecta cruce.

§. 5.

Qui auſu temerario præſumpſerint Eccleſias, aut loca noſtra infringere, aut in illis violẽtiã dãnabilẽ exercere, ipſo facto incurrũt excõicationẽ, à qua abſolui nequeũt niſi per ſedẽ Apoſt.

Apoſt. vel per Conſeruatores ab eadem, Noſtris aut Societati deputatos. Conceſſum eſt Franciſcanis, ut in eorum Monum. fol. 105. conceſſ. 226. & Dominicanis, vt in eorum priuilegijs fol. 55. pag. 1.

Quas indulgentias conſequantur, qui noſtras Eccleſias, aut alia pia loca Societatis viſitant, Vide infra Verb. Indulgentiæ. Vide etiam quod habetur Verb. Miſſa §. 2. & Verb. Immunitas, & Verb. Benedicere §. 1.

Eleemoſynæ.

Mandatur Ordinarijs, eorumque Vicariis, ſeu Officialibus, & Curatis, ac alijs quibuſcũque, qui ne Chriſti fideles nobis eleemoſynas erogare præſumant, ſuadere, ac etiam ſub cenſuris inhibere, ac erogantes excommunicatos fore, prædicare, ſeu prædicari facere, ſeu pronunciare præſumunt, vt ab huiuſmodi perſuaſionibus, inhibitionibus, & mandatis omnino abſtineant, perſuadenteſque, & inhibentes, & huic mandato non curantes obtemperare, niſi pœnituerint, & perſuaſiones, & inhibitiones, ac prædicta reuocauerint, intra triduum poſtquam fuerint requiſiti, eo ipſo Ordinarii incurrunt Interdictum ingreſſus Eccleſiæ, ac ſuſpenſionem à regimine, & adminiſtratione

ſuarum

ſuarum Eccleſiarum;inferiores vero ab eis ſententiam excommunicationis ipſo facto incurrunt. Conceſſit Sixtus iiij. Minor. vt in eorum Monum.fol.149.pag.1.conceſſ.363.

Facultas requirendi,de qua in hoc §. communicatur Prouincialibus,& ijs, quibus ipſi commiſerint.

Vide quod circa eleemoſynas habetur, Ver. Commutatio.§.4.

Emphitheuſis.

An Emphiteutica bona poſſint nobis donari,Vid.Verb. Bona.§. 6. An & quomodo poſſint bona Societatis dari in Emphiteuſim Viue Verb.Alienatio §.2.

Euchariſtia.

§.1.

Poteſt Societas in ſuis Eccleſijs,decenter tamẽ, ſacroſanctam Euchariſtiam ſeruare Paul. iij.pag.41.

§.2.

Omnes Chriſti fideles quouis anni tempore Rectorum Parochialium Eccleſiarum licen

tia minime requiſita poſsũt à Noſtris Sacram Euchariſtiam accipere, præterquã in feſto Paſchæ Reſurrectionis Dominicæ, & in mortis articulo, niſi neceſſitas vrgeat. Paul. iij. p. 41.

Quamuis in Societatis Conſtitutionibus par. 7. cap. 4. D. exponatur feſtum Paſchæ, iuxta communem conſuetudinem, intelligi eam hebdomadam quæ ipſum diem Reſurrectionis præcedit, & ſimul eam quæ ſubſequitur, excipi vero eos, quos ius ipſum excipit, necnon qui iam ſuis parochijs ſatisfecerint: per priuilegia tamen Minorum reſtringi poteſt prædicta expoſitio ad ipſum diem Reſurrectionis; is enim ſolus dies exceptus eſt Minoribus de obſeruantia, per Nicolaum V. & Sixtum iiij. iuxta id quod in §. ſequenti dicitur; cuius quidem facultas, et huius etiam §. communicatur omnibus Sacerdotibus; numquam tamen in alienis Eccleſiis ſine licentia eorum, ad quos pertinet hoc Sacramentum, miniſtrabunt.

§. 3.

Poſſunt Noſtri Sacerdotes miniſtrare Sacramentum Euchariſtiæ omni tempore, præterquam in die Reſurrectionis Domini, immo etiam dicto die licebit, ſed tunc non niſi accedente Rectoris Parochialis, aut Diœceſani licentia: vt cõſtat ex Monu. Min. fol. 114. cõceſſ. 149. & 150. iuncto ſuppl. fol. 58. conceſſ. 160.

§. 4.

Poſſunt Noſtri in noſtris Eccleſijs miniſtra-

re, ac

re,ac miniſtrari facere Sacramentum Euchariſtiæ quibuſcunque perſonis quoties opus fuerit. Conceſſit Iulius ij. Minimis, vt habetur in ſupplem. Minor. fol. 11. pag. 2. conceſſ. 143.

Communicatur Superioribus, & ijs quibus ipſi commiſerint.

Vide quæ habentur infra Verb. Sacramenta, & ſupra Verb. Altare.

Excommunicatio.

§. I.

Si præpoſiti, aut Rectores ſententiam excommunicationis in aliquem noſtræ Religionis in congregatione, vel communitate ferre velint, non tenentur eam ſcripto proferre, nõ obſtante pœna iuris Leo x. Mino. vt in eorum Suppl. fol. 93. pag. 2. conceſſ. 291.

Si in aliquo caſu opus eſſet hac facultate, quilibet Superior, qui excommunicare poteſt, ea vti poterit.

§. 2.

Noſtri Confeſſores abſoluendo in foro conſcientiæ excommunicatos, non tenentur ſeruare formam, quæ obſeruatur in publicis abſolutionibus, ſcilicet flagellationem cum pſal. Miſerere mei, &c. Leo x. Minorib. vt in eorum ſuppl. fol. 59. conceſſ. 174.

§.3.

Nicolaus iiii. noluit Fratres ligari aliqua ſententia excommunicationis,ſuſpenſionis,& interdicti,vel hominis, niſi nominatim fieret mentio,nec ſufficeret,ſi diceret in ſententia generali,vt perinde valeant,ac ſi eſſent nominati expreſſe. Habetur in Ceremoniali, ſeu Pontificali in Bibliotheca Vaticana.

A quibus Excommunicationibus Noſtri poſſint abſoluere; Vide Verb. Abſolutio. Et an Noſtri poſſint commorari in terris excommunicatorum,&c. Vide Verb. Hæretici §. 1. Vide etiam circa hoc verbum, quæ habentur Verb. Correctio §. 2.& Verb. Apoſtatæ §.7.& Verb. Interdictum,ac Verb.Prælati §.2.

Exemptio.

§.1.

Societas,& vniuerſi illius Socij,ac perſonæ, illorumque bona quæcunque ab omni Superioritate, iuriſdictione,& correctione Ordinariorum ſunt exempta,ac libera, ſuſceptaq. ſub Sedis Apoſt. protectione Paul. iij. pag. 34. & idem corroboratur priuilegio conceſſo Prædicatoribus,de quo in Supplem. Minor. fol. 80. pag.1.& ſeq. Iuxta quod tam perſonæ, quam res Societatis eximuntur à iuriſdictione quorumlibet

rumlibet Ordinariorum,& Prælatorũ, ac perſonarum Eccleſiaſticarũ, ac in ius & proprietatem B.Petri,& Sedis Apoſt.& ſub eorum ſpeciali, & immediata protectione ſuſcipiuntur, ita quod præfati Prælati, aut quæuis alia perſona nequeat etiã ratione delicti,ſeu contractus, vel rei de qua agitur, vbicunque committatur delictum, ineatur contractus, aut res ipſa conſiſtat, iuriſdictionem quomodolibet exercere. Pariter qui ſunt de Societate per litteras Apoſtolicæ Sedis,aut Legatorum,ſeu delegatorum ipſius conueniri à quocunque minime poſſunt,niſi huiuſmodi Apoſtolicæ litterę de hoc indulto, & Ordine noſtro expreſſam faciant mentionem. Conceſſum eſt Min. vt in eorum Monum.fol.140.conceſſ.120.

Quibus tamen caſibus Tridentina Synodus nos Epiſcopis ſubiecerit, patet multis locis, vt ſeſſ. 5. cap.2.de Reform.ſeſſ.6.cap.3.de Refor.ſeſſ.7.c.7. & 14.de Refor.à Verſ. Addendo & infra. Item ſeſſ.23.c.16.§.Nullus,& ſeſſ.24.cap.1.de Refor. Matrim.Verſ. Quod ſi quis parochus, & c. 2. de Refor.& ibidem c.4. Verſ. Nullus. Item ſeſſ. 25. cap.4.Verſ.Qui vero,& ſeq. & c.11.& 13.quoad præcedentias, & 14. ac 16. in fine de Regul. præter alia quæ ſuis locis in hoc Compendio nonnunquam reperientur.

§.2.

Eos,qui in Societatem admiſſi, biennio pro-

bationis peracto, tria vota ſubſtantialia, tametſi ſimplicia emiſerint, aut in futurum emittent, à quorumuis Ordinariorum, & delegatorum, ſeu aliorũ iudicum iuriſdictione omnino exemptos eſſe. Habetur in Conſtitutione Greg. xiij. pag. 233.

§. 3.

Nullus ex Religioſis ſub Obedientia Societatis degentibus à quibuſuis quacunque Eccleſiaſtica, vel ſeculari dignitate ſeu auctoritate fungentibus, etiãſi Cardinales ſint, vel Patriarchæ, Synodi, Communitates, Capitula, aut officij hæreticæ prauitatis Inquiſitores, ac Commiſſarij, vel Iudices, tam ipſius officij, quam Ordinarij, vel delegati ad quoduis munus, officium, vel exercitium, etiam in defectum aliorum, abſque expreſſo ſui Superioris conſenſu, ac etiam mandato adigi, vel cogi poteſt. Greg. xiij. pag. 238.

§. 4.

De Domibus ac Collegijs, & eorum prædijs, hortis, alijſque locis, quæ iuxta noſtrum inſtitutum habere poſſumus, aut de ijs, quæ pro eiſdem emendis, nobis pro tempore legari, aut donari contigerit, & denique de alijs bonis per Societatem, eiuſque Collegia poſſeſſis, & obtentis, non tenemur ſoluere aliquam Decimam etiam Papalem, ſeu Canonicam portionẽ exhibere, nec ad præſtationem procura-

curationum, aut exactionum collectarum, vel prouiſionum quarumcunque, nec ad id etiam per litteras Apoſtolicas compelli, niſi eiuſmodi litteræ de hoc indulto de verbo ad verbum ac de Societate fecerint mentionem. Quod ſi per ſedem Apoſt. ex pijs legatis, diſpoſitis, vel relictis aliqua pars alteri piæ, vel non piæ cauſæ ſit conceſſa, aut concedetur, Noſtri, ac noſtra, ſeu nobis legata, & relicta, aut alias in noſtrum fauorem diſpoſita, ſub his conceſſionibus non comprehenduntur, niſi de nobis, & hoc indulto, & Pontificis voluntate ſpecifica fiat mentio in eiſdem, & non per clauſulas generales idem importantes. Paul. iij. pag. 37. & ſeq.

§. 5.

Ea quę præcedenti §. ſunt præſcripta, cum ſpecifica mentione Domuũ probationis confirmauit Pius iiij. pag. 84. & ſeq. exemptionemque pro potiori cautela concedendo à quibuſuis decimis etiam Papalibus, prædialibus, perſonalibus, quartis, medietatibus, & alijs fructuum partibus, ſubſidijs etiam caritatiuis, & alijs ordinarijs oneribus, etiam pro expeditione contra infideles, defenſione patriæ, ac alias quomodolibet, etiam ad Imperatorum, & inferiorum Principum inſtantiam impoſitis; Et quamuis in ipſa impoſitione caueatur, quod nulla prorſus exemptio cuiquã aduerſus

illa ſuffragetur. Idemque per omnia confirmauit Greg. xiij. pag. 180. & ſeq. vbi quoad hoc derogat diſpoſitioni cap. Nuper de Decimis.

§. 6.

Eadem exemptione quoad pleraque ex dictis gaudet Societas per priuilegium Eugenij iiij. conceſſum Monialibus S. Claræ; quod habetur in Monum. Min. fol. 40. pag. 2. & ſeq. vbi & quoad gabellas expreſſe exemptio conceditur; habetque præfatum priuilegium inſignes clauſulas, ne derogari poſſit. Similiter & quoad pleraque ex prædictis ſuffragatur aliud priuilegiũ Eugenij conceſſum Dominicanis, de quo in Supplem. Min. fol. 80. vbi expreſſe etiam eximuntur, ne pedagia, & thelonea, & alias exactiones quibuſuis Regibus, ſeu alijs perſonis Eccleſiaſticis, vel ſecularibus ſoluere teneantur.

§. 7.

Per priuilegium conceſſum Ordini S. Ioannis Hieroſolimitani, eximuntur etiam Noſtri ampliſſime à quacunque iuriſdictione, & à quacunque collecta, ſeu contributione ratione perſonarum, vel rerum etiam ad refectionẽ pontium, fontium, furnorum, murorum, ſeu Eccleſiarum, etiam ſi forſan eatenus per abuſum, ſeu alterius priuilegium, vel negligentiã, etiam per longiſſimum tempus taliter obſeruatum non fuiſſet. Conceſsit Clem. vij. vt habetur in Manuſcrip. fol. 74. pag. 1.

§. 8. Per

§.8.

Per priuilegium item Congregationis Canonicorum S.Saluatoris, definitum eſt, ne quis Rex, Principes, Duces, Marchiones, Barones, Milites, Nobiles, Laici, Communitates, Vniuerſitates, Magiſtratus, Rectores, & Officiales Ciuitatum, Terrarum, Caſtrorum, & diœceſum quarumcumq. noſtris, ſeu rebus, ſeu perſonis audeant, vel præſumant gabellas, talias, datia, collectas etiam pro pontium refectionibus, aut viarum reparationibus, aliaue onera, ſeu grauamina inferre, indicere, vel imponere, aut indicta, & impoſita exigere ſub excommunicationis, & maledictionis æternę pœnis; quas, niſi præſentium habita notitia prorſus deſtiterint, ipſo facto incurrant. Habetur in Manuſcript. fol. 68. pag. 1. Simileque omnino ex priuilegijs Camaldulenſium habetur eodem libro fol. 22. pag. 2.

Facultas, vt fiat dicta notificatio, communicatur Prouincialibus, & ijs, quibus ipſi commiſerint.

§.9.

Per priuilegium Minorum, de quo in Monum. eorum fol. 260. conceſſ. 656. imponentes angarias, vel alias impoſitiones, vel alia quęuis damna Noſtris, ſunt excommunicati ipſo facto; & ſi contumaces ab his non deſtiterint, à ſolo Papa poſſunt abſolui.

§.10. Non

§.10.

Non tenētur Noſtri etiā per litteras Apoſt. niſi de hoc indulto, & Societate expreſſam fecerint mentionem, officium correctionis, ſeu viſitationis, aut inquiſitionis Monaſterijs, vel Eccleſijs, ſeu quibuſcunque perſonis impendere, vel procedere ad cognitiones cauſarum, citationes partium, & denunciationes ſententiarum, interdicti, vel excōmunicationis, nec denique recipere curam Monialium, ſeu quarumlibet perſonarum religioſarum. Paul. iij. pag. 36. & ſeq. Nec item cogi poſſunt ad audiendas Monialium confeſsiones, vt à Clem. conceſſum eſt Minoribus, prout habetur in eorum Monum. fol. 140. conceſſ. 321.

Obſeruandum nihilominus eſt circa hoc, quod definitum eſt in Concilio Trident. ſeſſ. 25. cap. 12. de Regul.

§.11.

Noſtri non tenentur iurare de calumnia. Conceſsit Honor. iij. Carthuſienſibus, vt in Manuſcrip. fol. 48. pag. 1. Nec inuiti cogi poſſunt ad teſtimonium perhibendum. Iul. ij. Canonicis S. Saluatoris, vt d. Libro fol. 67. pag. 2.

§.12.

Per priuilegium Eugenij iiij. conceſſum Monachis S. Benedicti Congregationis Italiæ, quod refertur in Comp. Minor. Verb. Exemptio §. 33. cogi non poſſumus ad hoc vt in no-

ſtris

ſtris locis Miſſæ, aut alia diuina celebrentur, Ordines conferantur, vel agitentur cauſæ ciuiles, ſeu criminales, proceſsiones conuocentur, aut Synodus, conuentus, ſeu quæuis congregationes tam Eccleſiaſticarum, quam laicarum perſonarum congregentur, ſeu quod loca noſtra deputentur ad vſum, hoſpitium, habitationem, detentionem, & incarcerationem Eccleſiaſticarum, vel laicarum perſonarum. Et præſumens attentare contra omnia, aut aliquod prædictorum, cuiuſcunque conditionis, aut ſtatus ſit, niſi facta ei de huiuſmodi indulto notitia, deſtiterit, ipſo facto ſentẽtiam excommunicationis incurrat.

Facultas notificandi, cuius in hoc §. fit mentio communicatur Prouincialibus, & ijs quibus ipſi commiſerint.

Vide Verb. Prælati §. 2. & Verb. Proceſsiones, & Verb. Priuilegia §. 11. & Verb. Inquiſitores.

Extrema vnctio.

Poſſunt Noſtri ijs, qui intra ſepta Collegiorum, ſeu Domorum infirmati fuerint, Extremam vnctionem Apoſtolica auctoritate libere, & licite Parochialis presbyteri, vel alterius cuiuſcunque Epiſcopi, vel Superioris licentia

ve

vel aſſenſu nullatenus requiſito miniſtrare. Conceſſum eſt Benedictinis, vt in Comp. Minor. Verb. Vnctio extrema §.1.

Vide Verb. Sacramenta, & Verb. Familiares §.1. & 2.

Familiares.

§.1.

Poſſumus adminiſtrare omnia Sacramenta ijs omnibus, qui in noſtris morantur obſequijs, eoſque in noſtris Cæmeterijs ſepelire: Paul. iij. pag. 34. Et per conceſsionem Martii. v. Monachis S. Benedicti factam, vt in Compend. Min. Verb. Familiares §. 10. poſſunt Noſtri miniſtrare familiaribus noſtris tam intra, quam extra ſepta Collegiorũ, ſeu Domorum commorantibus, Eccleſiaſtica Sacramẽta quoties opportunum fuerit.

Præter Confeſsionis, & Euchariſtiæ Sacramenta, familiaribus Extrema vnctio poterit adminiſtrari, atque adeo ijs ſolis, qui in Domibus, Collegijs, Reſidentijs, & alijs locis Societatis habitauerint. Id etiam de ſepultura intelligatur. Extra ſepta vero cum illis perinde, atq. cum alijs agatur, prout habetur Verb. Sacramenta.

§.2.

Poſſunt Noſtri famulis noſtrarũ Domorũ

ac

ac Collegiorum in habitu ſeculari deſeruiẽtibus, quoties opus fuerit, etiã Paſchatis tẽpore, & in mortis articulo, in noſtris Domibus, Collegijs, & Eccleſijs, Euchariſtiæ, & Extremæ vnctionis Sacramẽta miniſtrare, & ſepulturæ beneficium, cuiuſuis licentia ſuper hoc minime requiſita impendere. Leo x. Minimis, vt in eorum priuilegijs fol. 57.

Hæc facultas conceditur Superioribus, & quibus ipſi eam communicauerint.

§. 3.

Famuli, & ſeruitores noſtri poſſunt eligere Confeſſorem de Societate, qui audita eorum confeſsione pœnitentiam ſalutarem eis iniungendo, abſoluat eoſdem ab omnibus criminibus, exceſsibus, & cenſuris Eccleſiaſticis, & diſpenſet cum eis in omnibus irregularitatibus, ſi quas forte contraxerint: homicidio voluntario, & mutilatione membri ſemper exceptis: & eis remiſsionem generalem, & plenariam omnium peccatorum impartiri valeat, & hoc idem poſsit in articulo mortis. Sixtus Minor. Vi. vo. oraculo, vt in Monum. eorum fol. 68. conceſſ. 131.

Per hoc tamen non conceditur Noſtris in caſibus Bullæ Cœnæ ſe immiſcere. Et quod attinet ad facultatẽ diſpẽſandi in irregularitatibus, electus ex Noſtris ea non vtatur, niſi fuerit Superior,

aut

aut de Superioris licentia; idque in foro conſcientiæ tantum.

§.4.

Omnes qui ſunt in ſeruitio Societatis conſequuntur indulgentiam plenariam in morte, & ſemel in vita de reſeruatis. Sixtus iiij. Ordini Minorum, vt in eorum Monum. fol. 66. conceſſ. 96. & in Comp. eorundem Verb. familiares §.6.

§.5.

Per priuilegium Alex. iiij. conceſſum Fratribus hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolimitani, nemo ſine ſpeciali mandato Romani Pontificis ſeruientes Societati, etiam laicos, donec in ſeruitio Domus fuerint, excommunicationi, vel interdicto poteſt ſubijcere; & aliter lata, irrita eſt ſententia, & inanis. Refertur in Comp. Minor. Verb. Familiares §.11.

Aduertatur tamen ad id quod habetur in Concil. Trid. ſeſſ. 7. cap. 14. de Refor. & ſeſſ. 14. cap. 4. & 5. de Refor. & ſeſſ. 24. c. 10. & 11. de Reform. Item aduertatur, quod in caſibus in quibus priuilegia noſtra nobis non inſeruiunt, priuilegium §. iſtius circa eoſdem caſus noſtris familiaribus nil proderit.

Vide Verb. Interdictū §.2. & 4. cum admonitione, quæ ibi habetur in fine eiuſdem Verb. Vide etiam quod habetur Verb. Conſeruator. §.1.

Feuda-

Feudalia bona.

Vtrum bona feudalia poſſint donari Societati. Vide ſupra Verb. Bona.§.6.

Fundatores.

Vide Verb. Indulgentiæ §.30.

Generalis.

§.1.

Præpoſitus Generalis cũ primũ electus eſt iuxta Societatis Cõſtit. eo ipſo fit verus ipſius Religionis Præpoſitus, cum libera, & omnimoda cura, & adminiſtratione omnium, quæ ad felix regimen, & proſperam directionem Societatis pertinent, poteſtque plenam exercere iuriſdictionem in omnes ſub eius Obedientia degentes, vbicumque commorantes, etiã exẽptos, etiam quaſcunque facultates habentes. Paul. iij.pag. 29. Per priuilegiũ vero Eremitarum S. Auguſtini, eo ipſo quod electioni de ſe factæ conſentit, auctoritate Apoſtolica confirmatus intelligendus eſt; & libere adminiſtrare, & exercere poteſt, quæ ad ſuum officium perti

pertinent, reiecta quauis appellatione ſubditorum ſibi ratione dicti officij, quæ ab eius præceptis, monitionibus, ordinationibus, mãdatis, & decretis Regulari diſciplina eorumdẽ quomodolibet interponi cõtinget. Habetur in priuil. dicti Ordinis fol. 35. pag. 2. & refertur in Supplem. Minor. fol. 133. pag. 1.

§. 2.

Præpoſitus Generalis poteſt ſuos quocunque locorum, etiam inter infideles, mittere, ac reuocare, & à Sede Apoſt. ſine certi temporis limitatione miſſos, cum expedire ad Dei gloriam, & animarum auxilium iudicabit, alio transferre. Paul. iij. pag. 30.

§. 3.

Si qui e Noſtris ad prædicandum crucem, vel ad inquirendum contra hæreticam prauitatem, ſeu ad alia ſimilia negotia deputati fuerint, poteſt Præpoſitus Generalis, cum expedire iudicabit, eos remouere, & alio transferre, ipſiſque, vt ſuperſedeant iniungere, ac alios in eorum locum ſubſtituere. Paul. iij. pag. 31.

§. 4.

Omnis facultas celebrandi cõtractus eſt penes Præpoſitum Generalem Pius v. pag. 102, & ſeq.

§. 5.

Facultate conceſſa Ordini Prædicatorũ poſſunt Præpoſiti Generales Societatis auctoritate Apoſtolica declarare (quoad ſerenitatem illarum

larum conſcientiarum, quæ ſibi ſubiectæ ſunt dumtaxat) dubia, quæ ſuper noſtris Conſtitutionibus, priuilegijs, indultis, gratijs, & exemptionibus à Sede Apoſt. conceſſis, & concedẽdis emerſerint. Iul. ij. in priuilegijs Prædic. fol. 173.

§.6.

Si quid dubij de pertinentibus ad inſtitutum, Conſtitutiones, & priuilegia Societatis oriri contigerit, ad Sedem Apoſt. vel ad Generalem Præpoſitum, aut ad eos, quibus id ipſe commiſerit referatur. Grego. xiij. in ſua Conſtitutione pag. 234.

Hæc facultas intelligitur iuxta canonem xxi. Quartæ Congregationis generalis.

§.7.

Facultate conceſſa Minoribus poteſt Præpoſitus Generalis communicare ſuffragia indulgentiarum, orationum, ac beneficiorum ſpiritualiũ totius Societatis Procuratoribus, & alijs quibuſcunque deuotis, & benefactoribus eiuſdem Societatis. Vrbanus v. in Monũ. Minor. fol. 261. pag. 1. conceſſ. 671.

§.8.

Per priuilegia Eremitarũ S. Auguſtini omnia exemplaria, ſeu tranſumpta priuilegiorũ, quæ Societati fuerint conceſſa per breue, vel ſupplicationem cum clauſula, vt ſola ſignatura ſufficiat, ſi manu alicuius Prælati, aut publi

 ci Notarij

ci notarii ſignata, aut Generalis Præpoſiti ſigillo firmata fuerint, eamdem omnino vim habent, tam in iudicio, quam extra, ac ſi plumbeo ſigillo obſignata eſſent. Iul.ij. & Leo x. in priuilegijs eiuſdem ordinis fol. 42. & 47. Habeturque in Monum.Minor.fol.267.pag.2.& ſeq. conceſſ.698. & in ſupplem. eorumdẽ fol. 123.pag.1.

Vide Verb. Benedicere, & Verb. Communicatio gratiarum §.4.& Verb.Notarius, & Ver. Collegia, & alibi ſæpe in hoc Compendio.

Gradus.

§.1.

Scholares Collegiorum Societatis exiſtentium in Vniuerſitatibus alicuius Studij generalis degentes, ſi præuio rigoroſo, & publico examine in eiſdem Vniuerſitatibus reperti fuerint idonei, & Rectores Vniuerſitatũ eos gratis promouere recuſauerint, in prædictis Collegijs à Præpoſito Generali, vel de eius licentia à quouis ex inferioribus Præpoſitis, vel Rectoribus huiuſmodi Collegiorum, cũ duobus vel tribus Doctoribus, ſeu Magiſtris per eoſdẽ eligendis, promoueri poſſunt ad Baccalaureatus,

tus,& Magiſterij, Licentiaturæ, ac Doctoratus gradus. Iul. iij. pag. 69.

§. 2.

Iidem Scholares Collegiorum exiſtentium extra Vniuerſitates, abſoluto ſuorum ſtudiorũ curſu, & rigoroſo examine præcedente, à Præpoſito Generali, vel de eius licentia à quouis ex Præpoſitis, vel Rectoribus huiuſmodi Collegiorum cum duobus, vel tribus Doctoribus, vel Magiſtris per eoſdem eligendis ad prædictos gradus poſſunt promoueri. Iul. iij. vbi ſupra.

Nomine Scholarium in ijs duobus §§. intelliguntur Scholares qui ſunt de Societate.

§. 3.

Præpoſitus Generalis per ſe, vel aliquem ex Præpoſitis, vel Rectoribus Collegiorum noſtrorum, tam in Vniuerſitatibus ſtudiorum generalium, quam extra illas exiſtentium, in quibus ordinarie ſtudiorum Artium liberalium, & Theologiæ lectiones habebuntur, curſuſq. ordinarij peragentur, noſtræ Societatis Scholares, & pauperes externos, qui dictas lectiones frequẽtauerint, & etiã diuites, ſi Vniuerſitatũ officiales eos ꝓmouere recuſauerint, cũ per examinatores noſtræ Societatis idonei ſint inuenti (ſolutis tamẽ per diuites ſuis iuribus Vni

 uerſi-

uerſitatibus) in noſtris Collegijs quarumcumque Vniuerſitatum, & in alijs extra Vniuerſitates conſiſtētibus, quoſlibet alios Scholares, qui ſub eorumdem Collegiorum Obedientia, directione, vel diſciplina ſtuduerint, ad prædictos gradus, ac alias in reliquis iuxta tenorem litterarum Iulij iij. promouere poſſunt. Pius iiij. pag. 85. & ſeq.

§. 4.

Poteſt Præpoſitus Generalis prædictos gradus, prout dictum eſt, conferre per Præfectum ſtudiorum cuiuſlibet Collegij Societatis, in quo Artium, vel Theologiæ facultates pro tēpore legentur. Greg. xiii. pag. 189.

§. 5.

Quicunque per Noſtros modo prædicto ad gradus promouentur, gaudere poſſunt omnibus priuilegijs, & prærogatiuis, quibus gaudent, qui in vniuerſitatibus rigoroſo examine præuio, ac alias iuxta inibi obſeruari ſolitos, & requiſitos vſus promouentur. Iul. iii. ac Pius iiii. pag. 69. & ſeq. & pag. 86.

Facultates promouendi, de quibus in ſuperioribus §§. quoad noſtros reſeruantur Præpoſito Generali, Quoad externos vero conceduntur Prouincialibus per ſe, vel per Rectores, aut ſtudiorum Præfectos exercendæ. Nam Rectoribus, & Cancellarijs Vniuerſitatum quoad externos manet ſua facultas.

Vide

Vide Verb.Scholæ §.3.

Gratiarum vſus.

Poſſe Præpoſitum Generalem, & Societatē vbique locorum iuxta noſtri inſtituti rationē, Conſtitutiones, ac modum procedendi proprium, peculiareſque obſeruationes, & conſuetudines, vti, frui, & gaudere omnibus facultatibus, & priuilegijs, aliiſque gratiis ſibi, ſeu Domibus, Collegiis, lociſq. noſtris communiter vel diuiſim vigore quarumcunque facultatum etiam ad inſtar, aut æque principaliter, etiam per communicationem, ſeu alias quomodolibet conceſſis. Decreuit, & conceſſit Greg. xiii. pag. 139.

Vide Verb. Abſolutio. §. 11.

§.2.

Gregorius xiii. die 29. Octobris 1584. Viuæ vocis oraculo declarauit mentis ſuæ non eſſe, vt per bullas Cruciatę, aut Iubileorū, vel alias ſimiles conceſſiones ſub quacunque derogatione, aut tenore, etiam ſi in eis dicatur, quacunque prohibitione ſublata, vel etiam Viuæ vo. or. Pœnitentiariis S. Petri, aut quibuſuis aliis hactenus factas, vel in poſterum faciendas, cenſeatur derogatum priuilegiis, Regulis, aut ordinationibus Societatis, pręcipue vero

indulto illi per eundem Greg. xiij. die, 3. Maij. 1575. conceſſo, ſcilicet ne perſonis Societatis, abſque expreſſa Superiorum eorumdem licentia, vti liceat facultatibus in Iubileis, bullis Cruciatæ, Confeſſionalibus, aut alijs quibuſuis Apoſtolicis indultis, quomodocunque hactenus conceſſis, & in poſterum concedendis. Declarauit præterea poſſe Superiorem, dum huiuſmodi licentiam concedit, limitare eam ad vſum vnius, aut alterius facultatis, & prohibere vſum reliquarum, etiam eadem bulla, aut indulto contentarum. In Viuæ vocis oraculo fol. 134.

Habitus.

Sacerdotes Societatis quoad habitum pertinet, honeſtorum Sacerdotum communem, & approbatum vſum ſequentur. Iulius iij. pag. 59.

Hæretici.

Poſſunt Noſtri in excommunicatorum, & hęreticorum vel ſchiſmaticorum ſeu infidelium,

lium terris libere commorari, & cum eiſdem conuerſari,(de licentia tamen Præpoſiti Generalis)& ab eis tunc,& etiam quando per ipſas illos tranſire contigerit, neceſſaria vitæ depoſcere, ac recipere. Paul. iij. pag. 36.

Omnes hoc priuilegio vti poterunt.

Vide quæ habentur Verb. Abſolutio §. 2. & 5. adiunctis ijs, quæ ad Verb. Bulla Cœnæ dicuntur. Vide etiam & quæ habentur Verb. Inquiſitor hęreticę prauitatis.

Homicidium.

Vide Verb. Diſpenſatio.

Horæ Canonicæ.

§. 1.

Poſſunt Noſtri ex facultate Præpoſiti Generalis, aut eius, quem ipſe ad id ſubſtituerit, ſine ſcrupulo officium diuinum Miſſæ poſtponere iuſtis de cauſis, ſuper quo conſcientia licentiā impartientis oneratur. Iul. iij. pag. 68.

Hac facultate dum opus fuerit, vti poterunt itinerantes, Reliqui vero ex conceſſione Superioris.

§.2.

Ratione itineris, aut alterius occupationis, quando creditur, quod maiori cum deuotione dicetur diuinum officiū, poteſt illud à Noſtris recitari mane totum vſque ad Completorium incluſiuè. Pius v. Minor. vt in Manuſcri. fol. 79. pag. 2.

§.3.

Poteſt à Noſtris abſque vllo ſcrupulo matutinum officium ante ſolis occaſum recitari. Idem Pius v. eiſdem vbi ſupra.

§.4.

Quando aliquid diuini officij (non tamen ex dolo) omittitur, poſſunt Noſtri illud ſupplere, dicendo pſalmum aliquem, aut orationem Dominicam, aut ſalutationem Angelicam. Innocen. viij. Minor. vt habetur in Monum. fol. 69. conceſſ. 149. & in ſupplem. fol. 99. conceſſ. 362.

§.5.

Noſtri in foro conſcientiæ dicendo horas, & alia officia diuina ſatisfaciūt præcepto cap. Dolentes, de celebr. Miſſ. de dicendo ſtudioſe pariter, & deuote, etiam ſi propter aliquam fatigationem, vel aliam cauſam dicant ſedendo, aut deambulando, vel non integre proferendo verba, prout ſunt ſcripta propter negligentiā,

aut imperitiam, vel malam prolationem naturalem, propter defectum linguæ, ſeu alias qua litercunque ore imperfecto dicant, aut cum mentis diſtractione, & ſenſuum vagatione; dū tamen non ex malitia hoc faciant. Et quod qui cum talibus male proferentibus, vel alios ſupradictos defectus facientibus, dicunt officiū, non teneantur recitare ab alijs imperfecte dicta, aut ab eis non integre audita propter diſtantiam localem, vel ſtrepitum, ſeu aliam cauſam, ſed ſatisfaciant præcepto Eccleſiæ qualitercunque audiendo, quæ alij debent dicere. Conceſſit Leo x. Minor. vt in eorum ſupplem. fol. 59. pag. 1. conceſſ. 169. adiuncto fol. 60. pag. 1.

§. 6.

Non tenentur Noſtri dicere horas Canonicas in choro. Paul. iii. Iul. iii. & Greg. xiij. pag. 8. 59. & 131.

Quam indulgentiam conſequantur Noſtri recitantes diuinum officium ex libro. Vide infra Verb. Indulgentiæ §. 18. Vide etiam, quæ habentur Verb. Interdictum §. 7. & Verb. Infirmi.

Ieiunium.

§. 1.

Poſſunt Noſtri per facultatem factam omnibus

nibus de Congregatione S. Iuſtinæ de Padua, dū in Quadrageſima,& Vigilijs quæ ieiunantur de præcepto, equitando iter faciunt, ſumere mane aliquid per modum conſuetæ collationis, & veſperi cœnare. Sixtus iiij. vt in impreſsis fol. 123. pag. 1.

§. 2.

Per facultates Minorum poſſunt Noſtri ſine violatione ieiunij, maxime Concionatores, cum actu concionantur, iuxta ſuam conſolationem anticipare, vel poſtponere horam commeſtionis, & ſerotinæ collationis. Conceſſit Leo x. vt in ſuppl. fol. 39. pag. 1. conceſſ. 282.

Hanc facultatem ex cauſa communicare poterunt omnes Superiores.

Vide Verb. Diſpenſatio. §. 7.

Immunitas.

§. 1.

Confugiētibus ad noſtras Eccleſias, manus violentæ inijci prohibentur à quocunque ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, Cōceſſit Clem. vij. Ordini S. Ioannis Hieroſolimitani, & litteræ ſunt inſertæ, & confirmatæ à Pio iiii. Anno 1560. & habentur in libro priuilegiorū eiuſdem Religionis fol. 19. & apud nos in Manuſcrip. fol. 74. pag. 1.

§. 2.

§. 2.

Fugiẽtes ad noſtras Eccleſias ſecuritate gaudent: appellatione autem Eccleſiarum veniũt Domus noſtræ, ſeu Collegia Societatis cũ hortis, hortalicijs, clauſtris, officinis, & locis omnibus infra illarum ambitum incluſis. Conceſſit Innoc. viii. Seruitis. ſub Datum Romę apud S. Petrum Anno 1487. vi. kal. Iunij. Pontificatus ſui Anno iii. & refertur in Manuſcrip. fol. 51. pag. 1.

Vide Verb. Communicatio gratiarum §. 2. & quod habetur Verb. Eccleſia §. 5.

Impetrare.

Vide loca quæ citantur infra Verb. Indulta.

Incarcerare.

Vide Verb. Correctio §. 2. & Verb. Exẽptio §. 12. & Verb. Apoſtata §. 5.

Indulgentiæ.

§. 1.

Poſſunt Noſtri indulgentias omnium Stationum Vrbis eiſdem diebus in propria Eccleſia, vel Domo conſequi, dummodo viſitent

quinq.

quinque altaria, vel in vno quinque pſalmos, aut ſi neſciunt legere, alias orationes dicant. Pius v. in Viuæ vo. or. pag. 52.

§. 2.

Eaſdem Stationum indulgentias conſequuntur Noſtri viſitando aliquam Societatis Eccleſiam, vel aliam in qua pro tempore ex Obedientia eſſe contigerit, ſi inibi ante illius altare maius quinquies orationem Dominicam, & toties ſalutationem Angelicā deuote dixerint, vt conceſſum eſt Minimis per Iul. ij. prout habetur in Comp. Minor. Verb. Indulgentiæ Stationum quoad fratres §. 10. & per conceſſionem factam Minoribus, & Prædicatoribus ab Innoc. viij. eaſdem indulgentias, & alias nobis conceſſas in noſtris Eccleſijs conſequuntur Noſtri, qui per Obedientiam extra Domos, & Collegia reperiuntur, dicendo quinquies Pater noſter, & Aue in quacunque Eccleſia & loco ea dixerint pro intentione, & propoſito illius indulgentiæ. Similiter infirmi eadem recitando in valetudinarijs, & cellis, ac etiam lectulis, quando commode aliter dicere non poſſunt. Habetur in Monum. fol. 69. conceſſ. 160. & in ſuppl. fol. 100. conceſſ. 390. Et generaliter quando aliqua neceſſitate, vel infirmitate eſſent præpediti, vel in itinere conſtituti, ita quod ad Eccleſias pro conſequendis indulgentijs, & alijs gratijs Societati conceſſis adire non poſſunt, illas conſequentur dicendo duntaxat

taxat illud, quod in Eccleſia dicturi erant. Habetur in ſummario priuilegiorum S. Iuſtinæ in priuilegijs impreſſis fol. 121. pag. 2.

§. 3.

Quicunq. Noſtrorum quinquies Pater, & Aue cum Gloria Patri ad finē cuiuſlibet pro felici ſtatu Sanctæ matris Eccleſiæ, & ſemel Pater, & Aue pro intentione concedentis cum Gloria Patri ſimiliter ad finem dixerit, quacūque hora diei, vel noctis; & quocunq. loco dicantur, ſcilicet choro, Eccleſia, clauſtro, Oratorio, ac Cella conſequetur indulgentias tam Vrbis, quam Hieruſalem, & S. Iacobi in Compoſtella, ac quam conſequuntur viſitantes ſecunda die Auguſti Eccleſiam S. Mariæ portiunculæ ſiue de Angelis in Aſſiſio. Leo x. Minor. Habetur in Comp. Minor. Verb. Indulgentiæ ſtationum quoad fratres. §. 15. & in ſupplem. fol. 60. pag. 2. cōceſſ. 180. adiuncto fol. 42. p. 2. ad finem conceſſ. 134.

§. 4.

Omnes perſonæ quæ recipiuntur in Societate, in earum ingreſſu, & morte plenariā omnium ſuorum peccatorum veniam, & indulgentiam conſequūtur. Iul. ij. Minimis, vt in eorū priuilegijs fol. 33. pag. 1.

§. 5.

Sacerdotes noſtri, qui Dominicis diebus, aut in ſolemnitatibus Domini, aut B. Mariæ celebrant, item & Noſtri omnes, quando communi-

municant, indulgentiam plenariam conſequũtur. Innoc. viij. vt in Monum. fol. 69. conceſſ. 148. & 150. & in ſupplem. fol. 43. pag. 1. conceſſ. 137.

§. 6.

Toties quoties Noſtri Coronã Domini Ieſu, quę dicitur continere 33. Pater noſter. & totidem Aue Maria, & Coronam B. Mariæ Virginis. 63. Aue Maria, & de decem in decem vnum Pater noſter, dixerint; plenariam indulgentiam conſequuntur. Infirmi vero, ac ſenes in decrepita ætate conſtituti eandem lucrabuntur dicendo vnum pſalmum, vel hymnum Virginis, vel Domini noſtri. Conceſſit Leo x. vt in Supplem. Minor. fol. 42. pag. 2. ad finem cum ſeq. adiuncto fol. 60. pag. 2. conceſſ. 180.

§. 7.

Prædictæ indulgentiæ de Corona Do. Saluatoris, & B. Virginis, & ſimiles cõceſſæ per Leonem x. vſque ad quartum ſui Pontificatus annum die 3. Februarij, eiuſque prædeceſſores, poſſunt per Noſtros animabus defunctorum per modum ſuffragij applicari. Cõceſſit idem Leo x. Minor. vt in eorum Suppl. fol. 94. conceſſ. 302.

§. 8.

Dicentes Canticum graduum, indulgentiã plenariam conſequuntur. Leo x. Minor. S. Claræ, vt refertur in Comp. Minor. Verb. Indulgentia plenaria quoad fratres §. 19.

§. 9. Poſ-

§.9.

Poſſunt noſtri Confeſſarij ijs, qui ad generalem Congregationem veniunt, vel tunc, vel infra 20. dies ſequentes plenariam indulgentiã impartiri. Sixt. iiij. Ciſterciens. vt in Manuſcr. fol. 47.

§.10.

Omnes Prouinciales, peracta viſitatione ordinaria in Domibus, & Collegijs ſuæ prouinciæ, habent facultatem concedendi indulgentiam plenariam omnibus cuiuſlibet Domus, ſeu Collegij ſic viſitati. Conceſſit Leo x. Minor. vt in eorum Supplem. fol. 93. pag. 1. conceſſ. 285. Et hoc ipſum poſſunt Viſitatores finita viſitatione. vt infra Verb. Viſitatores.

§.11.

Omnes indulgentias plenarias, & non plenarias, quæ ſunt Romę in ſingulis Eccleſiis, quocunque tempore, & die, eodem tempore, & die poſſunt Noſtri in noſtris Eccleſiis lucrari. Sixt. iiii. Minor. vt in eorum Supplem. fol. 97. pag. 2. conceſſ. 351. Et per litteras Greg. xiii. nobis conceſſas, Noſtri in qualibet mundi parte exiſtentes, ante altare Sanctiſſimi Eucharistiæ Sacramenti in noſtris Eccleſiis orationes ad Deũ fundendo pro S. Eccleſię Romanę exaltatione, hęresũ extirpatione, & inter Principes Chriſtianos fouẽda pace, aut alias pro cuiuſcunq. peculiari deuotione, cõſequuntur omnẽs indulgẽtias etiã plenarias, & peccatorũ

remiſ-

remiſſiones, quas conſequerentur, ſi indulgen tiarum ipſarum diebus, Eccleſias, & loca pia his decorata in locis in quibus Noſtros moram trahere continget, viſitarent Greg. xiii. pag. 197.

§. 12.

Per conceſſionem vero Leonis x. omnes in dulgentiæ conceſſę viſitantibus Domos, Eccle ſias, & Oratoria Mendicantium ſunt conceſſę ſimiliter nobis viſitantibus noſtras Eccleſias, Domos, vel Oratoria perinde ac ſi cuilibet Ec cleſiarum noſtrarum, Domuum, & Oratorio rum vbilibet conſiſtentium conceſſæ fuiſſent. Habetur ex ſupplem. Minor. fol. 56. conceſſ. 157. Et ſimiliter Noſtri viſitando Eccleſias no ſtras, conſequi poſſunt eodem modo indulgen tias, quas tunc conſequerentur, ſi viſitarent quaſuis Eccleſias aliorum Ordinum, etiam nō Mendicantium, Congregationum, & Confra ternitatum, & aliorum piorum locorum iuxta communicationem, quam habemus de qua ſu pra Verb. Communicatio gratiarum. §. 3.

Excipi tamen debent ab his, quæ hoc §. continen tur indulgentiæ conceſſæ pro feſtiuitatibus San ctorum cuiuſuis prædictorum Ordinum, aut Con gregationum, &c. pari ratione iuxta ea quæ dicun tur à Collectore in Comp. Minor. Verb. Interdictū 2. Conceſſ. 10.

§. 13. Di-

§.13.

Dicentes vnum Miſerere indulgentiam plenariam conſequuntur. Cōceſſit Sixt. iiii. vt eſt in priuilegiis Canonicorum Regular. Lateranen. & habetur in Manuſcrip. fol. 50. pag. 2. in fine. Dicentes autem vnum Miſerere in quolibet altari conſequuntur indulgentias Vrbis, illius diei. Conceſſum eiſdem vt habetur in d. p.

§.14.

Noſtri, qui dicunt Miſſam Cōceptionis B. Virginis, vel audiunt illam, ac intendunt orare pro Leone. x. qui id conceſſit, & pro vniuerſali Eccleſia, indulgentiam plenariam conſequuntur. Habetur in comp. Min. Verb. Indulgentia plenaria quoad fratres §. 17. & 18.

§.15.

In mortis articulo Confeſſarius Societatis poteſt Noſtris pleniſſimam indulgentiam impartiri, & reſeruatur vero articulo mortis. Cōceſſit Sixt. iiij. Ciſtercienſ. vt eſt in Manuſcrip. fol. 47. pag. 1.

§.16.

Quicunque ex Noſtris pœnitens, & contritus nomen Ieſu in mortis articulo nominauerit, plenariam omnium peccatorum ſuorum, etiam de quibus, niſi morte præueniretur, confiteretur, indulgentiam conſequitur. Conceſſum eſt per Leon. x. Confraternitati Caritatis de vrbe, vt habetur in priuilegijs impreſſis fol. 72. pag. 2. & 135. pag. 2.

G §.17. No-

§.17.

Noſtri dicentes in Eccleſia ſingulis diebus in perpetuum, pſalmum Miſerere cũ oratione pro Pontifice, ſcilicet Deus omnium fidelium paſtor, &c. Vel Omnipotens ſempiterne Deus &c. lucrantur omnes, & ſingulas indulgentias quæ ſunt conceſſæ Eccleſijs, & locis totius orbis. Conceſſit Iul. ij. perſonis Congregationis Lateranẽſis, Anno. 1506. 1. Iul. vt in Manuſcr. fol. 50. pag. 2.

§.18.

Qui ſoluerint officium diuinum per librũ, conſequuntur remiſſionẽ dimidiæ partis peccatorum commiſſorum illa die, qua prædictũ ſoluũt officium. Conceſſit Leo x. Minor. vt in Suppl. fol. 94. pag. 1. conceſſ. 294.

§.19.

Euntibus per Obediẽtiam ad Congregationem generalem, conceditur indulgentia vnius anni, & 40. dierum. Euntibus autem ad Congregationem prouincialem, centum dierum. Habetur in Comp. Minor. verb. Indulgẽtiã nõ plenaria quoad Fratres §. 1.

§.20.

Cum cantatur in matutino Te Deum laudamus; flectẽtes genua in verſiculo, Te ergo quę ſumus &c. tres quarantenas: Et ad Gratias agamus, in Præfatione: centum dies indulgentiæ conſequimur; ſufficit tamen ſacerdotibus ſi in

Miſſa, ad Gratias agamus ſe inclinẽt. Ita ex priuil. Carthuſien. habetur Manuſcri. fol. 48. p. 1.

§. 21.

Sabbato in Ramis palmarum, poſſumus liberare vnam animã à Purgatorio, dicendo pſalmos pœnitẽtiales, vel quinquies Pater noſter, & Aue Maria ante Sacramẽtum altaris, & pro Papa Leone x. qui id conceſſit vnam coronam B. Virginis. Idemque pariter poſſumus in die feſto S. Ioannis Euangeliſtæ, & die eiuſdem ante portam Latinam. Conceſſum eſt Minorib. vt in eorum Suppl. fol. 61. pag. 1. conceſſ. 184.

§. 22.

Tam Noſtri, quam quilibet alij Chriſti fideles, dicentes. 15. Pater, & Aue pro exiſtẽtibus in peccato mortali, toties quoties id fecerint, tertiæ partis peccatorum remiſſiones conſequuntur. Habetur in Supplem. Minor. fol. 94. pag. 2. conceſſ. 300.

§. 23.

Omnes Chriſti fideles, qui vere pænitẽtes, & confeſſi, ac communicati in die Circũciſionis, vel alio, per Prępoſitũ Generalẽ, ſeu per Superiorem loci viſitandi, ſemel pro ſemper nominando aliquam Eccleſiam, ſeu capellam, aut pium locum Societatis, vbicunq. Noſtros habitare contigerit, dummodo ſi ſint plures Eccleſię Societatis in eadem ciuitate, terra, aut

loco, vna tantum ad id per Præpoſitum Generalem ſtatuatur annis ſingulis præterquam Iubilei, à primis Veſperis vſque ad occaſum ſolis eiuſdem diei, deuote viſitauerint, & ibi quinquies orationem Dominicam, & totidem Salutationem Angelicam recitauerint, vel alias ad Deum orationes pro S. Matris Eccleſię exaltatione, fideique Catholicæ incremento effuderint, plenariam indulgentiam in forma Iubilei conſequentur. Greg. xiij. pag. 188. adiunctis litteris Paul. iij. pag. 41. & ſeq.

In electione autem locorum præferatur ſemper Eccleſia Domus profeſſæ.

§. 24.

Quicunque Chriſti fideles, qui veræ pœnitentes, & cõfeſsi, aut propoſitum temporibus à iure ſtatutis confitendi habentes, Eccleſias & alia pia loca Societatis in diebus Natiuitatis, Circunciſionis, Epiphaniæ, Corporis Chriſti, necnon diebus Veneris, & Dominicis totius anni, ac Quadrageſimalibus vſque ad octauam Paſchæ viſitauerint, & inibi ſemel Pater, & Aue recitauerint, & verbũ Dei, ſi in illis prædicetur, deuote audierint, ſeptem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis pœnitentijs conſequentur. Paul. iij. pag. 42.

§. 25.

Omnes Chriſti fideles qui confeſsi, & corde contriti fuerint, aut cõfitendi firmum propoſitum

poſitum habuerint,ac in honorem, & deuotio nem Paſsionis Chriſti preces deuote effuderint,& poſtea idoneo alicui Societatis presbytero,aut Societati Præpoſitoue Generali Obedientiam præſtanti confitentur plenariam indulgentiam ſemel in vita conſequuntur, in forma Eccleſiæ conſueta.Paul.iij.in Viuæ vo. or. pag.6.& ſeq.

§.26.

Quolibet anni die viſitãs Eccleſias noſtras, conſequitur annum, & 244. dies, & qualibet die Quadrageſimę,cõſequitur annos quattuor dies 236. Indulgentiæ. Habetur in Monum. Minor.fol.71.conceſſ.181.&182.

§.27.

Venientibus communiter ad ſermones annuales audiendos ad loca noſtra,conceduntur ſimiliter anni tres, & dies duo indulgentiarũ. Habetur in Supplem. Minor. fol. iij. conceſſ. 491. Et per conceſsionem Minoribus factam, conceduntur ijs, qui audiunt prædicationes Noſtrorum anni quindecim indulgentiarum, Habetur in Monum. Minor. fol. 260. conceſſ. 649.

§. 28.

Patres,& matres eorum, qui ſunt de Societate præſentium,& futurorum, etiam defunctorum in Purgatorio exiſtentes indulgẽtiam plenariam conſequuntur. Conceſsit Caliſtus iij.Minoribus,vt in Monum.fol.65.pag.2.cõ-

ceſſ. 90. prout refertur in Compen. Minor. Verb. Indulgentiæ quoad ſeculares. 8. §. 1.

§. 29.

Procuratores noſtri, & eorũ ſubſtituti, nec nõ eorũ filij, parẽtes, fratres, & vxores poſſunt promereri indulgentias Stationum Romæ, ſicut Noſtri, recitando in noſtris Eccleſijs quinque Pater noſter, & Aue Maria pro Summo Pontifice, & felici ſtatu S. Romanæ Eccleſiæ illis diebus, ſicut ſunt Romæ. Conceſsit Innoc. viij. vt habetur in ſuppl. Minor. fol. 99. pag. 2. conceſſ. 367. Per conceſsionem autem eiſdem Minoribus factam, de qua in eorum Monum. fol. 70. pag. 2. ante finem, Medici ordinarij Noſtrorum gaudent eiſdem indulgentijs, quibus & Procuratores locorum.

§. 30.

Noſtri de Societate, ac eiuſdem vtriuſque ſexus Tutores, & Fundatores, & Procuratores, ac eorum liberi ſemel in vita, & in morte plenariam omnium peccatorum veniam, & indulgentiam conſequuntur. Conceſſum eſt Minimis, vt in eorum Libello fol. 33. pag. 1. & in Supplem. Minor. fol. 11. conceſſ. 45.

Omnibus Noſtris, etiam Nouitijs fit facultas conſequendi non ſolum indulgentias hoc Verb. contentas, ſed & quaſcunque alias quomodocunque conceſſas, ſeu in poſterum concedendas.

Indul-

Indulta.

Non licet Noſtris vti indultis Pontificum, aut ea poſtulare, aut obtenta retinere abſq. facultate Superiorum Societatis, iuxta ea quę habentur Verb. Abſolutio §.9.& Verb. Priuilegia §.3. Similiter de Confeſsionali impetrato, Vide ſupra Verb. Confeſsionale.

Infirmi.

§.1.

Prępoſitus Generalis,& alij quibus ipſe ſuá auctoritatem ad id communicauerit, commutare poſſunt diuinum officium Noſtrorum, quos infirmitate excuſandos iudicauerint in aliud opus pium, ſeu leuiorem orationem, durante tamen infirmitate. Iul. iij. pag. 68.

§.2.

Per priuilegium Fratrum S. Hieronymi, noſtri infirmi, ſenes, ac valetudinarij, qui tenentur ad Horas Canonicas, ſatisfaciunt recitando aliquos pſalmos, vel id quod ſuis Confeſſoribus viſum fuerit. Cõceſsit Martin. V. vt refertur in Comp. Minor. Verb. Infirmi §. 11.

§.3.

Per priuilegium conceſſum ab Eugen. iiij

Fratribus S.Hieronymi, noſtri infirmi ſeu debiles ſatisfaciunt horis canonicis, ad quas tenentur audiendo eas ab alio, vel ab alijs recitari, Refertur in Cõp. Minor. Ver. Infirmi §. 13.

Facultatibus huius Verbi vti poſſunt omnes Superiores, & etiam Confeſſarij, ſi Superiori videbitur.

Vide Verb. Indulgentię §. 2. & 6. & Vide et iā Verb. Profeſsi §. 1.

Inquiſitores.

Vide Verb. Exemptio. §. 3.

Inſtitutum.

§. 1.

Omnibus cuiuſcunq. ſtatus, gradus, & præeminentiæ exiſtant, præcipitur in virtute ſanctæ Obedientiæ, ac ſub pœnis excommunicationis latæ ſententiæ, nec non inhabilitatis ad officia, & beneficia ſecularia, & quorũuis Ordinum Regularia, eo ipſo abſque alia declaratione, incurrendis, Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, ne Societatis inſtitutũ, Conſtitutiones, aut Conſtitutionem ipſam, quam præmiſſorum occa-

occaſione Greg. xiij. viij. Kal. Iunij. 1584. edidit, aut quemuis huius, vel ſupradictorum omnium articulum, vel aliud quid ſupradicta concernens, quouis diſputandi, vel etiam veritatis indagandæ quæſito colore; directe, vel indirecte impugnare, vel contradicere audeat. Greg. xiij. in eadem Conſtitutione pag. 233. & 234.

§. 2.

Diſtrictius inhibetur, ne quis, ſiue extra, ſiue intra Societatem, niſi de illius Præpoſiti Generalis, aut inferiorum Præpoſitorum licentia, notationes, declarationes, gloſſas, vel ſcholia vlla ſuper Inſtituto, Conſtitutionibus, priuilegijs, ac alijs contentis in Conſtitutione Greg. xiij. edita viii. kal. Iunii 1584. facere; vel ea, niſi quantum verba ipſa ſonat, interpretari, aut de eis diſceptare, ſeu ſcrupulum cuiquam inijcere, vel in controuerſiam, aut dubium reuocare audeat quoquomodo: nec gloſſas, aut interpretationes, ſiue impreſſas, ſiue ſcriptas ad id pertinentes legere, docere, alijſue tradere, vendere, vel apud ſe retinere præſumat. Greg. xiij in eadem ſua Conſtitutione. pag. 233. & 234.

De Societatis inſtituti declarat. Vide Verb. Conſtit. §. 1. & 2. & Verb. Generalis §. 5. & 6.

Interdictum.

§. 1.

Poſſunt Noſtri in locis, in quibus degunt, &

& eos pro tempore morari contigerit, tempore interdicti quauis etiam Apoſtolica auctoritate appoſiti, ianuis clauſis, & excommunicatis, ac interdictis excluſis, ſubmiſſa voce, Miſſas & alia diuina officia celebrare, Sacraměta recipere, & alijs miniſtrare, dũmodo ipſi cauſam non dederint interdicto, nec contingat id ipſis ſpecialiter interdici. Paul. iij. pag. 34.

§. 2.

Si quando in terris, in quibus aliqui ex Noſtris reſederint, vel in eorum perſonas ſententiam excommunicationis, aut interdicti promulgati cõtigerit, pueri, ſeu familiares, noſtris ſeruitijs deputati, & eorum, ac Societatis nego tiorum procuratores, & operarij huiuſmodi ſententijs obnoxij minime habeantur, ibique poſſunt audire diuina, niſi eiſdem cauſam dederint, vel eoſdem ſpecialiter excommunicari, ſeu interdici contigerit. Paul. iij. d. pag. 34. & ſeq.

§. 3.

Per priuilegia Auguſtinianorũ quæcunque conceſſa ſunt Societati pro tempore interdicti generalis ea omnia conceſſa intelliguntur pro tempore interdicti ſpecialis. Iul. ij. prout habetur in priuilegijs eiuſdem Ordinis fol. 43. pag. 2. ante finem, vt in ſupplem. Mino. fol. 95. conceſſ. 310.

§. 4. Per

§. 4.

Per priuilegiũ Monachorum S. Benedicti in Hiſpania, poſſunt Noſtri tempore interdicti generalis, vel ſpecialis à iure, vel ab homine quomodocunque lati liberè in noſtris Domibus, & Collegijs ſuis, Eccleſijs, aut capellis recipere ad audiendum Miſſam, & alia diuina officia quoſcunque familiares, officiales, & ſeruitores cuiuſcunq. Domus, aut Collegij Noſtrorum, ac eis Euchariſtiam, & alia Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtrare, eorumque corpora tumulare, ſiue tumulari facere, dum tamen nullus iſtorum dederit cauſam interdicto, ſecreto tamen modo, ianuis clauſis, & cãpanis nõ pulſatis. Conceſſit Eugen. iiij. vt refertur in Cõp. Minor. Verb. Interdictum. 3. §. 11.

Quod hic de Sacramentis dicitur, intelligatur iuxta id quod Verb. Familiares §. 5. in Communicatione dictum eſt.

§. 5.

Poſſunt Noſtri tempore interdicti, & ceſſationis à diuinis, quacunque auctoritate etiam Apoſtolica impoſitorum, dummodo huiuſmodi interdicto cauſam non dederint, nec id eis contigerit ſpecialiter interdici, apertiſq; ianuis, pulſatis cãpanis, nominatim interdictis, & excõmunicatis excluſis, Miſſas, proceſſiones, & alia diuina officia ſoléniter in cantu celebrare, quoties profeſſionẽ emiſerint, aut primã Miſsã

celebrauerint,ſeu eos in Eccleſijs, vel cœmeterijs Domorum,vel Collegiorum, ſeu aliorum locorum noſtræ Societatis humanda cadauera Eccleſiaſticę tradere ſepulturę contigerit. Leo x.eiſdem Religioſis Congregationis S. Benedicti in Hiſpania;Et refertur in Compen.Minor. Verb.Interdictum.2.§.10.

Poſſunt Noſtri in diuinis Officijs more Societatis celebrandis, & Noſtrorum ſepulturis, vti hoc priuilegio,vbi ceteri Religioſi vterentur, & Prælati non offenderentur,alioquin ne vtantur.

§.6.

Ex declaratione facta Minoribus per Leo. x. conceſſum eſt Noſtris in foro conſcientiæ, quod in forma obſeruationis nulla ſit differentia inter ceſſationem à diuinis,& interdictum quodcunque.Habetur in ſupplem. Mino. fol. 59. conceſſ.165.

§. 7.

Tempore interdicti, aut ceſſationis à diuinis poſſumus in foro conſcientię duo,vel plures extra Eccleſiam in domibus noſtris officiũ diuinum dicere, & quando extra chorum horas dixerimus, ſi tranſeuntes perſonæ interdictæ caſu aliquid audierint, nullam propterea cenſuram incurremus. Nec tenemur euitare laborantes in noſtris Domibus,aut Collegijs, diebus,quibus laborauerint, etiam ſi non ſint familiares,& ſeruitores, continui cõmenſales

noſtri,

noſtri,& eis ſoluatur ſalarium. Conceſſit Sixt. iiij.& habetur in ſupplem.Min.fol.59. cõceſſ. 166.& 167.

Non obſtantibus his, quæ in hoc Verbo dicta ſunt, mandante Epiſcopo, Noſtri interdicta non ſolum à Sede Apoſtolica, ſed etiam ab Ordinarijs promulgata publicare, ac ſeruare debent, vt decreuit Concil. Trident.ſeſſ.25.cap.12.de Regul.

Vide Verb.Conſeruator §.6.& Verb.Prælati §.2.

Interpretatio.

Vide Verb. Declaratio.

Irregularitas.

Vide Verb.Diſpenſatio,& Verb.Titulus.

Iubileum.

Cui poſſint confiteri Noſtri tempore Iubilei Vide Verb. Abſolutio §.11.Iubileum vero, quod Societati conceditur, habetur Verb. Indulgentiæ

dulgentiæ §. 23. vbi etiam Vide quod in fine eiuſdem Verbi habetur.

Iudex.

Vide Verb. Appellatio, & Verb. Cõſeruator.

Iuramentum.

Vide Verb. Confeſſarius §. 6. & Verb. Commutatio §. 1.

Laici.

Vide Verb. Sacra §. 1.

Lectores.

Præpoſitus Generalis habet poteſtatem vbilibet deputandi Lectores Theologiæ, & aliarũ facultatũ, quos ex Noſtris in Domino idoneos iudicauerit, alterius licentia ad id minime requiſita. Paul. iij. in litter. Apoſtolicis. pag. 42.

Hæc facultas conceditur Prouincialibus iuxta ordinem præſcriptum in eorum Regulis.

Legata.

Legata.

Legata pia, quæ Societati relinquuntur, an à Superioribus commutari poſsint. Vide Ver. Commutatio §. 3. & 4.

Libri prohibiti.

§. 1.

Præpoſitus Generalis conſiderate, cum delectu, & re conſultata cum ſuis Aſsiſtentibus, poteſt concedere Noſtris facultatem legendi libros hæreticos, & alios prohibitos, ad oppugnandũ. Greg. xiij. poſt Pium V. vt habetur in litter. Apoſtolicis pag. 133.

§. 2.

Poſſunt Noſtri vti libris non hæreticis, licet habeant annotationes, & ſcholia authorum hæreticorum, aut authores ipſi mali ſint, ſi libri non ſint editi ad ſtabilienda dogmata hæretica, dummodo nomen auctoris ſi ſit hæreticus, aut in indice prohibitus: & ſi quid inter legendum impium occurrerit, deleatur. Ibidẽ, & pag. ſeq.

Soli Prouinciales poſſunt hanc facultatem, & ſequentes concedere; niſi ipſi indicarent eandem

pote-

poteſtatem alicui Præpoſito, aut Rectori magnæ alicuius Domus, aut Collegij, aut alicui idoneæ perſonæ eſſe communicandam; quod tamen faciãt conſiderate, & cum delectu.

§. 3.

Conceditur Noſtris, qui à Superiore deputati fuerint facultas emendandi libros eorum, qui ad nos vel in Scholis, vel extra illas recurrere ſolent, quando authores pij ſunt, ſed habent praua ſcholia, vel annotationes, aut quando authores, aut impreſſores ſunt impij, non tamẽ libri, aut cum authores ſunt ethnici, ſed habent ſcholia, annotationes, vel quid huiuſmodi, propter quod prohibiti ſunt, donec purgentur, dummodo errores, & nomina malorũ authorum, vel impreſſorum deleantur, In d. literis Greg. pag. 134.

§. 4.

Conceſſit item Greg. quod Noſtri, non ſolum Noſtros quos in Collegijs, aut Domibus haberent, ſed etiam Scholaſticorum ad noſtras ſcholas confluentium libros ethnicorum authorum propter ſcholia, annotationes, commentaria, aut impreſſorum in indice prohibitos, ſi ad id à Præpoſito Generali per ſe ipſum vel per alios deputati forent, emendare, & ſcholaſticis prædictis vtendos relinquere poſſint, deletis tamen erroribus, & nominibus authorum prohibitorum. In d. pag. 134.

§. 5. No-

§.5.

Noſtri in libris ſuis,poſſunt mandare executioni ea,quę in catalogo,& decreto S.Romanę,& Vniuerſalis Inquiſitionis præcipiuntur, ad effectum,vt illi retineri poſſint.Ibidem.

§.6.

Omnes prædictæ facultates,quæ à Pio V.& Greg.xiij.Viuæ voc. or. & quæcunque alia ſuper huiuſmodi libris habendis, legendis, aut corrigendis,vſque ad 8.Ianuarij, Anni Domini 1575. Societati conceſſæ ſunt, approbantur, & confirmantur: omnes defectus, ſi qui forſan in eis interuenerunt,ſupplentur: & facultates ipſæ,quatenus opus ſit, de nouo conceduntur.In d.litteris pag.136.

Præmiſſa omnia conceduntur non obſtantibus bullis in Cœna Domini legi conſuetis, ceteriſque contrarijs quibuſcunque. Ibidem, & Verb.Bulla Cœnæ.

Licentia.

An licentia nobis facta ad commutanda aliqua vota,&c.per Prælatos Eccleſiarum, expiret eorum morte.Vide Verb.Sede vacante.

Lites.

Vide verb.Cauſa,& Verb.Conſeruator.

Matrimonium.

Omnes,qui in Societatem admiſſi, biennio probationis à quolibet eorum peracto, tria vo ta ſubſtantialia, tametſi ſimplicia, emiſerint, emittentue in futurum,inhabiles eſſe antequã à Societate dimittantur ad matrimonium con trahendum, Contractuſque huiuſmodi nullos & irritos decreuit Greg.xiij. edita Conſtitutione pag.233.

Medici.

Omnes noſtri, qui Medicinę periti fuerint, poſſunt mederi quibuſcunque perſonis infirmis,ſiue noſtrę Societatis ſint,ſiue extranei,& ſeculares abſq. vllo conſcientiæ ſcrupulo, aut aliquarum ſententiarum,& cenſurarum Eccleſiaſticarum, vel aliarum pœnarum incurſu: quando tamen Medici ſeculares commode haberi nõ poſſunt;,dummodo id faciant dę ſuorum Superiorum licẽtia, & citra aduſtionem, & inciſionem per ſeipſos faciendã.Greg. xiij. pag. 148.& ſeq.

Hanc facultatem concedere poſſunt omnes Superiores.

Quas

Quas indulgentias conſequātur medici nõſtri ordinarij, Vide ſupra Verb. Indulgentiæ. §.29.

Miſſa.

§.1.

Omnes Chriſtifideles, qui concionibus Noſtrorum interuenerint, poſſunt eiuſmodi diebus in Eccleſijs, in quibus Noſtri concionabũtur, Miſſas & alia diuina officia audire, & Sacramẽta recipere, ita vt non teneantur pro his adire ſuas parochias. Paul.iij. pag.35.

§.2.

Audientes Miſſas in noſtris Eccleſijs, Dominicis alijſque feſtiuis diebus, non contempto proprio ſacerdote Parochiali, ſatisfaciunt præcepto Eccleſiæ, nec in aliquam labem peccati mortalis, pœnamve propterea incurrunt. Conceſſit Leo x. vt habetur in Suppl. fol. 27. pag. 2. conceſſ. 90. Idemque poſtea confirmauit ipſemet Leo, vt in eodem Suppl. fol. 46. in fine, & ſeq.

§.3.

Poſſunt Presbyteri Societatis celebrare Miſſas per horam ante auroram, & infra horam poſt meridiẽ, itineris, vel alterius legitimi impedimenti cauſa, de licentia Præpoſiti Generalis,

lis, vel cuiuſlibet alterius ad id ab eo deputati.Greg.xiij.pag. 289.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & ijs quibus ipſi commiſerint.

Vide Ver.Altare, & Verb. Horæ canonicæ. §.1.& 5.& Verb.Interdictum §.4.& 5.

Miſsiones.

Vide Ver.Generalis.§.2. & 3.& Verb. Prælati §.1.

Moniales.

An Noſtri poſſint compelli ad Monialium curam recipiendam,&c. Vide Ver. Exemptio. §. 10.

Notarius.

Præpoſitus Generalis, ac Prouinciales in vnaquaque eorum Prouincia poſſunt creare,& deputare,in notarios vnũ,duos, tres, quatuor, vel quinque aut plures Religioſos Societatis, qui

qui probi ſint,& fide doctrinaque idonei, qui intimare poſſint,quoties requiſiti fuerint,omnia & ſingula mandata,priuilegia, conceſſiones & indulta, ac Societati, ſeu eius perſonis cóceſſa,& emanata, reſcripta Apoſtolica,quibuſuis perſonis ſecularibus, aut Eccleſiaſticis, eoſque monere,& requirere, iuxta prædictorum tenorem, aliaque omnia opportuna exequi,& de his publica coram teſtibus requiſitis inſtrumenta conficere, quibus eadem adhibeatur fides in iudicio,& extra, ac ſi per alios authenticos notarios fuiſſent authẽticata,ac eoſdem ſic intimatos,monitos & requiſitos eis arctari debere. Conceſſit Pius v.ordini Prædicatorũ,adiecta pęna ſuſpẽſionis à diuinis,quoad Archiepiſcopos,& Epiſcopos,& excommunicationis ipſo facto, quoad inferiores, adiectis item maximis clauſulis derogatorijs.Habetur in priuilegijs impreſſis.fol.192.cum ſeq.& in dicto priuilegio fit ampla derogatio etiam Conciliorum.

Facultas hæc communicatur Prouincialibus, qua tamen non vtantur niſi quando prædicta per externos commode fieri non poterunt.

Officia.

Abſolutio ab officijs, aut priuatio à nullo

iudice peti poteſt.Paul.iij.pag.31. Proprijque cuiuſque gradus iudiciũ,& officiorum diſcretio ac diſtributio tota eſt in manu Præpoſiti Generalis, vel eorum,quos ipſe ſibi ea cum au ctoritate ſubſtituerit.Iul.iij.pag.54.

Oracula.

Non minoris ſunt efficaciæ & valoris Viuæ vocis oracula, quam ſi per Bullam aut Breue ad perpetuam rei memoriã eſſent conceſſa,& hoc in foro cõſcientiæ tantum. Conceſſit Leo x.Minoribus, vt in Suppl.fol.58.pag.2. & conceſſ.161.

Vide Verb.Communicatio gratiarum. §.6.

Oratoria.

Datur facultas vt in Oratoriis & Capellis quæ Prouinciales Societatis per ſeipſos in Domibus,Collegijs & alijs locis, vbi aliqui Societatis reſidebunt,approbauerint,& ad diuinum cultum duntaxat deputauerint, Miſſæ & alia diuina officia celebrari poſſint, nullius alterius ad id requiſita licẽtia.Greg.xiij. pag.143.

Non vtentur Prouinciales hac facultate niſi in

locis

locis remotis ab oppidis in quibus Ordinarij exiſtunt, aut vbi probabiliter timetur, quod illi tum opus fuerit, difficiles ſe exhibebunt ad huiuſmodi Oratoria deputanda.

Ordines.

§. 1.

Poteſt Præpoſitus Generalis præſentare Noſtros cuicunque catholico Antiſtiti gratiam & communionem Sedis Apoſtolicæ habẽti; iſq; ſic præſentatos, abſque omni promiſſione vel obligatione ipſorum ordinãdorum ad omnes ſacros ordines promouere. Paul. iij. pag. 36.

Aduertatur hanc facultatem declarari per §. ſequentem.

§. 2.

Noſtri, qui tria vota Paupertatis, Caſtitatis, & Obedientiæ in Societate emiſerunt, de licentia Præpoſiti Generalis poſſunt promoueri ad omnes ſacros ordines, etiam antę ſolennẽ profeſſionem emiſſam, ſi modo ſint ætate, moribus & doctrina idonei, non obſtante Conſtitutione Pij v. quæ decretum Concilij Tridentini ſeſſ. 22. cap. 2. de Reform. ad Regulares non profeſſos extendit. Greg. xiij. pag. 131. & ſeq

§.3.

Præcipitur & interdicitur omnibus Epiſcopis,& alijs Antiſtibus, nę à Noſtris promouēdis, qui licentiam à Præpoſito Generali Societatis pro tempore exiſtente, vel ab eo delegatis habuerint,quędam requirant, vel exigāt, in litteris Apoſtolicis proxime çitandis contenta, ſed ipſos etiam abſque vlla functione in ipſis Ordinibus, aut obſeruatione interſtitiorum ad illos ſuſcipiendos, aut inquiſitione de cātu,officijs, & ceremonijs Eccleſiaſticis idoneitate, proprij Ordinarij licentia, & alijs in alios requiſitis,ad minores,ac etiam extra tempora à iure ſtatuta, tribus dominicis, vel alijs feſtis diebus, etiam continuis,ad ſacros etiam Presbyteratus,ordines promoueāt;ac ſi illi omnibus requiſitis eſſent prędití,Greg. xiij. pag. 212. & ſeq. Vbi etiam prohibet huius gratiæ communicationem etiam ijs, qui ſua priuilegia cum Societate participāt, & participare poterunt.

Facultates, quæ præcedentibus §§. continentur, communicantur omnibus Prouincialibus, excepta facultate extra tempora, quæ in Europa reſeruatur Præpoſito Generali.

Paramenta.

Vide Verb. Sacra §.2.

Prædicatores.

Poſſunt Noſtri, qui idonei reperti fuerint, deputari à Præpoſito Generali ad prædicandum, in quibuſuis locis, atque adeo in plateis, Paul.iij.pag.20.Etiamſi in ſacris ordinibus nõ ſint conſtituti. Greg. xiij. pag.245.

Deputatio approbatorum Prouincialibus conceditur, & quibus ipſi commiſerint. Cæterum per Concilium Tridentinum ſeſſ.5.cap.2.Noſtri in Eccleſiis noſtris vt prædicare poſſint, vltra deputationem Superiorum, egent benedictione Epiſcoporum, In alienis autem, egent eorundem Epiſcoporum licentia. Ipſis vero Epiſcopis contradicentibus Noſtri nec in noſtris, nec in alienis Eccleſiis poſſunt prædicare: vt habetur eodẽ Concilio ſeſſ. 24. cap.4. de Reform. priuilegium tamen de quo ſupra Verb. Confeſſarius §. 2. vim ſuam retinet.

Vide Verb. Confeſſarius. §. 2.

Prælati.

§. 1.

Præpoſiti noſtræ Societatis non tenẽtur deputare

putare noſtros ad vllum miniſterium Prȩlatorum, niſi auctoritate litterarum Sedis Apoſtolicȩ, quæ expreſſam de Societate, & hoc indulto mentionem faciant, quod ſi aliquos deputet nihilominus deputati ſub correctione Ordinis exiſtunt, poſſuntq. ab eiſdē Superioribus, cum id expedire iudicauerint, remoueri. Paul. iij. pag. 31.

Seruetur tamen quod habetur in Concilio Tridentino ſeſſ. 25. cap. 12. de Regul.

§. 2.

Nullus Prælatus poteſt contra aliquem Noſtrorum, aut cōtra alios noſtra cauſa ferre ſententiam excommunicationis, ſuſpenſionis, vel interdicti contra priuilegia Societatis. Per Paul. iij. conceſſa vſque ad 15. kal. Nouembris, Anno Domini 1549. & ſi feratur, eſt irrita. Paul. iij. pag. 35.

Vide tamē, quæ notātur Ver. Exceptio §. 1. in fine.

§. 3.

Omnes Præpoſiti Societatis ac Rectores, quoad Religioſos Societatis ſibi ſubditos, poſſunt per ſeipſos idem omnino, quod poſſunt Epiſcopi in clericos & laicos ſibi ſubiectos, tā quoad facultatem abſoluendi, & diſpenſandi in irregularitatibus, de quibus in Concilio Tridentino ſeſſ. 24. cap. 6. quam alias quaſcunque facultates. Conceſſit Pius V. fratribus Prædicatoribus 22. Iulij anno 1571. & refertur in libro priuilegiorum Minorum fol. 127. pag. 2.

Hac

Hæc facultas reſeruatur Præpoſito Generali; niſi prout in particulari ſuis locis reperitur communicata in hoc compendio.

Vide Verb. Sede vacante.

Præſcriptio.

Nulla præſcriptio minor quã ſexaginta annorum, valet contra bona, perſonas, & loca Societatis; etiam de rebus forſan præſcriptis, in quibus adhuc iſtud tempus nõ eſt abſolutum, & alijs in poſterum omnibus futuris temporibus. Conceſſit Euge. iiij. de plenitudine poteſtatis, Ordini Sancti Benedicti Valliſoleti, vt habetur in manuſcriptis fol. 38. pag. 2. Et ſimile conceſſit etiam Iulius ii. Congregationi Sancti Saluatoris, vt in eiſdẽ manuſcriptis fol. 68. pag. 2.

Priuilegia.

§. I.

Noſtrorum priuilegiorum per Paul. iij. vſque ad 15. Kalend. Nouembris anno Domini 1549. conceſſorum, interpretatio reſeruatur Sedi Apoſtolicæ. Paulus iii. pag. 35. Quin vero inhibitum eſt omnibus Prælatis, ne præſumant interpretari priuilegia nobis

nobis conceſſa, ſiue clara ſint, quæ interpretatione non indigent, ſiue dubia contineãt, Conceſſit Clemens iiij. Prædicatoribus, ac Minoribus, vt patet ex libro priuilegiorum Eremitarum Sancti Auguſtini fol. 77. pag. 2. Vide Ver. Inſtitutum §. 2.

Per hoc priuilegium non derogatur illi de quo infra §. 4. & ſupra Verb. Generalis §. 5.

§. 2.

Si quando contigerit per vnum aut plures actus contra priuilegia, indulta, gratias, & immunitates Societati conceſſa, aut ipſorum aliquod à quocunque cuiuſcunque conditionis, dignitatis, gradus, & ſtatus exiſtat ex negligentia ſeu ignorantia præſentium & futurorum, quibus ea conceduntur, aut alia quauis cauſa aliter attentari, vel obſeruari, ſcienter, vel ignoranter, nullum tamen propter hoc præiudiciũ indultis, gratijs, & immunitatibus ipſis generatur, ſed illa in ſuo vigore & pleno robore firmitatis perpetuo permanent. Sic habetur ex priuilegiis Canonicorum Regul. Later. in manuſcrip. fol. 50. pag. 1.

§ 3.

Nulla perſona Societatis priuilegium aliquod contra communia ipſius Societatis ſtatuta poſtulare audeat, aut obtentum retinere. Conceſſit hoc Vrbanus iiij. Præmonſtratenſibus, vt in Manuſciptis fol. 59. pag. 1. Si quę vero impetrabuntur huiuſmodi à ſede Apoſto-

lica

lica, vel eius Legatis, ſub quacunque forma, vel expreſsione verborum, irrita ſunt, & inania. Conceſsit Clem. vii. Abbati & Conuentui Ciſtercii Cabilon. diœceſis, habeturque in manu ſcriptis fol. 44. pag. 1. Et hoc idem latius habemus per litteras Leo. x. pro Eremitis Sãcti Auguſtini, iuxta quas ſi quæ priuilegia à Noſtris fuerint impetrata contra Regulam, aut Conſtitutiones, aut mores Societatis, nullius momenti, ac pro infectis habenda ſunt, etiamſi à Sede Apoſtolica ſint conceſſa, niſi eiſdem Leonis litteris de verbo ad verbum, conſentiente Societate, ſit derogatũ. Habetur in priuilegiis dicti Ordinis fol. 47. pag. 1.

§. 4.

Quoties dubium fuerit in intellectu priuilegiorum noſtræ Societatis, ſemper per Iuriſperitos, & alios Iudices, in fauorem Societatis fiat interpretatio. Conceſsit Alex. vi. Congregationi Benedictinorum Vallis Oleti: ſub datis Romæ kalendis Aprilis anno 1501. Pontificatus ſui anno octauo. & habetur in manuſcriptis fol. 39. pag. 2.

§. 5.

Poſſumus vti priuilegiis nobis conceſsis, etiamſi propter ſimplicitatem, aut iuris ignorantiam, eis non fuerimus vſi retroactis temporibus; dummodo eis nõ ſit per præſcriptionem, vel alias legitime derogatum. Conceſsit Nicolaus iiii. Carthuſienſibus, referturque in

Com-

Compen. Min. Ver. priuilegia, §. vltimò. & habetur breuius in manuſcriptus fol. 48. pag. 1.

§. 6.

Omnia priuilegia facta Prępoſito Generali, vel Societati, ſiue per ſe, ſiue per communicationẽ, ſiue ſint facta in forma Breuis, ſiue per ſupplicationes expedita, in quibus placuit vt ſignatura ſola ſufficeret, eandem omnino vim & efficaciam habent, tam in iudicio, quam extra iudicium, ac haberent ſi plumbeo ſigillo eſſent obſignata. Conceſſit Iul. ij. pro Eremitis ſancti Auguſtini, in eorum priuilegijs fol. 42. pag. 2. Ideq. conſtat ex alia Leonis conceſſione, facta pro eiſdem Eremitis, vt in eiſdem priuilegijs fol. 47. pag. 1.

§. 7.

Priuilegijs originalibus, aut tranſumptis authenticis ordinum Eremitarum Sancti Auguſtini, Carmelitarum, Minorum, Minimorum, ac Seruorũ. B. Marię, exhibitis in fauorẽ Eccleſiarũ, Domorũ, ac Collegiorũ, ſeu perſonarũ Societatis, eadem fides tam in iudicio, quã extra habenda eſt ac ſi pro, & in fauorem Societatis à ſede Apoſtolica emanaſſent, & eidẽ immediate conceſſa forent. Conceſſum eſt Dominicanis, vt in eorum priuilegijs fol. 175. lit. B. & C. & in Suppl. Min. fol. 69.

§. 8.

Nullæ litteræ ſeu priuilegia Apoſtolica quibuſuis perſonis, & quibuſuis Collegijs, Capitulis,

tulis, Vniuerſitatibus, ſeu Cōuentibus conceſſa contra tenorem ; priuilegiorum quæ nobis conceſſa ſunt, præiudicāt Societati, eiuſue Domibus, locis aut perſonis, niſi in eis cū expreſſione Ordinum, etiam Mendicantium, & illorum Religioſorū de Societate, & illius ac eius Domibus, ac nobis conceſſis priuilegijs, necnon quoad concedenda priuilegia, & litteras, de Præpoſito Generali Societatis, qui pro tempore erit, ſpecialiter, & expreſſe, ac de verbo ad verbum mentio facta fuerit. Conceſsit Eugen. iiij. Dominicanis, vt in eorum priuilegijs. fol. 108. pag. 1. & ſeq. Per priuilegia vero Benedictinis per Eugen. iiij. ac Leonem conceſſa, de quibus in manuſcriptis fol. 42. pag. 2. & ſeq. alia etiam debent concurrere, vt aliquod ex noſtris priuilegijs derogatum cenſendum ſit.

§. 9.

Si qua læſio facta ſit per quoſuis cuiuſuis ſtatus, quocunq. modo vel forma vel in futurū fiet perſonis, iuribus, & rebus ac bonis Societatis, licet culpa Noſtrorum, aut procuratorū Societatis, ſeu Domorum, aut Collegiorum, ipſo iure non tenent, nec eſt opus reſtitutionem in integrū pro læſione huiuſmodi impetrare. Conceſsit Io. xxiij. in fauorem Monachorum Congregationis Montis Oliueti, vt habetur in priuilegijs impreſsis fol. 18. pag. 2. voluitque idem Pontifex ibidem, vt ea Conſtitutio etiam ad præterita traheretur.

§. 10 Qui-

§.10.

Quicunque alicui conceſſionum noſtrarũ temere contraire auſi fuerint, excommunicationem incurrent, & vt tales ſunt publicandi: quod ſi ſint clerici, præter hoc priuantur dignitatibus, & beneficijs Eccleſiaſticis, ita vt libere poſsint impetrari. Conceſsit Leo x. Auguſtinianis, vt in eorum priuilegijs. fol. 46. pag. 2.

§.11.

Omnia priuilegia Societatis, facultates, exemptiones, immunitates, gratiæ & indulta tam per ſuos prædeceſſores, quàm à ſe conceſſa, Motu proprio certaque ſcientia, ac de plenitudine Apoſtolicæ poteſtatis approbat atque confirmat. Greg. xiii. pag. 217. & 232.

Vide Ver. Communicatio gratiarũ, & Verb. Generalis. §. 8. Et qualiter perſonę Eccleſiaſticæ, in dignitate conſtitutæ, teneantur noſtra priuilegia publicare, &c. Vide iuxta ea quæ habentur Verb. Conſeruator. §. 8. Et quod nõ derogetur per Bullam Cœnæ tempore Gregorii xiii. Vide Verb. Bulla Cænę. §. 2.

Proceſsiones.

Eximuntur & liberantur Noſtri ab intereſſentia in ſupplicationibus, ſeu precibus, & proceſsionibus publicis, inhibenturque Ordinarii

narij quauis dignitate fulgentes, ne Noſtros ad intereſſendũ dictis proceſſionibus quouis modo cogere, ſeu ſuper præmiſſis inquietare, ſeu inquietari facere audeant, vel permittant. Gre. xiij. pag. 153. & ſeq.

Procurator.

Procurator Generalis Societatis à Præpoſito Generali inſtitutus, eo ipſo omnium Prouinciarum, locorum, ac perſonarũ Societatis quaſuis cauſas, etiam ſpeciale mandatum requirentes, iuxta poteſtatem ſibi à Generali Prępoſito traditam agere poteſt. Conceſſum eſt à Martino V. Dominicanis, vt in eorũ priuilegijs fol. 106. pag. 2. & à Bonif. viij. vt in priuilegijs Auguſtin. fol. 79. pag. 1. & præced.

Poteſtas ordinaria ea cenſebitur à Præpoſito Generali tradita, quam Procurator in officio ſuo præſcriptam habuerit.

De indulgẽtijs quas Noſtri Procuratores externi conſequuntur, vel conſequi poſſunt, Vide Verb. Indulgentiæ §. 36. & ſeq. & vide etiam quod habetur Ver. Interdictum §. 2.

Profeſsi.

§. 1.

Noſtri qui ſenio confecti ſunt, vel infirmita

 te gra-

te grauati,& ad operandum in vinea Domini non idonei, etiamſi Profeſſi ſint, poſſunt de licentia Præpoſiti Generalis, vel inferiorũ, quibus hanc facultatem cõmunicauerit, habitare in Collegijs,& ex eorum redditibus ſuſtẽtari. Iul.iij.pag.71.

Hanc licentiam poſſunt Prouinciales concedere ſi prius Præpoſitus Generalis commode admoneri nequeat, poſtquam vero conceſſerint, Præpoſitum Generalem admoneant.

§.2.

Poteſt Præpoſitus Generalis etiam Profeſſos, quos iudicauerit à Societate emittere, ipſique de ipſius licentia non tantum ad Carthuſienſium, ſed ad quemuis alium Mendicantium, vel non Mendicantium paris, laxioris, aut arctioris obſeruantiæ Ordinem, per ipſum Præpoſitum Generalem illis præſcribendum, de conſenſu tamen ſuperiorum loci illius quo deſtinabuntur, demigrare, in eiſque profeſſionem per illius Monachos, alioſve Regulares emitti ſolitam, emittere, habitũque ſuſcipere, eorumq. conſueta vti diſciplina, Ipſiſque inhibetur ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ; ne quid contra præſentium tenorẽ audeant attentare. Greg.xiij. pag. 208. vbi & prohibet huius gratiæ communicationem etiam his, qui ſua priuilegia cum Societate participant,& participare poterunt.

An

An hodie poſt Concilium Tridentinum ſit licitum differre profeſſionem finito nouitiatu, vt ante Concilium licebat, Vide ſupra Verb. Concilium Tridentinum, Vide etiam quod habetur ſupra Ver. Apoſtatæ. §. 10.

Prouinciales.

Mortuo Prouinciali in partibus longinquis ac remotiſſimis poteſt alius eius loco eligi dũ alius per Generalem Præpoſitũ mittitur. Paul. iij. pag. 43.

Non vtãtur Noſtri hoc priuilegio, ſed vbi opus erit, ſequantur etiam extra Europam quod quarta Congregatio generalis præſcripſit Can. 22.

Vide Verb. Indulgentiæ §. 10. & Verb. Notarius.

Quarta.

Vide Ver. Exemptio §. 5.

Religioſus.

Motu proprio certaq. ſcientia ac de Apo-

ſtolicæ plenitudine poteſtatis, declarando ſta tuit, ac decernit Gregorius xiij. non ſolum eos qui in Coadiutorũ formatorum ſiue ſpiritualium, ſiue temporalium Societatis gradus, & miniſteria admittũtur, ſed & alios omnes, qui in ea biennio probationis peracto tria Caſtitatis, Paupertatis, & Obedientiæ vota publica, licet ſimplicia emiſerint, emittẽtue in futurum, vere, & proprie religioſos fuiſſe, & eſſe, & vbique ſemper ab omnibus cenſeri, & nominari debere, non ſecus atque ipſos tum Societatis, tum quorumuis aliorum Regularium Ordinũ Profeſſos. pag. 217. adiuncta noua eiuſdem Pontificis confirmatione pag. 227. 232.

Vide Ver. Vota.

Reliquiæ.

Poſſunt Noſtri mittere Reliquias extra Vrbẽ pro conſecratione altarium. Cõceſſum eſt Minoribus, vt in Monum. fol. 70. conceſſ. 174. Cæterũ Viuæ vocis oraculo, conceſſit Pius V. vt quas reliquias ab amicis habere poſſemus, abſolute extra Vrbem fas eſſet mittere. Habetur in Vi. vo. or. pag. 46.

Nemo hac facultate vtatur ſine ſpeciali licentia Præpoſiti Generalis.

Reſer-

Reſeruatio.

Vide Ver. Caſus reſeruati.

Reſtitutio.

Si ij, qui Societatem ingrediuntur diuerſis perſonis, quæ ſciri, & inueniri non poſſunt, aliqua bona reſtituere tenentur, poſſunt omnes Præpoſiti, ac Rectores in locis ſibi commiſſis, bona ipſa in pios vſus conuertere, prout ſecũdum Deum uiderint expedire. Conceſſum eſt Franciſcanis, vt in Monu. fol. 141. pag. 2. conceſſ. 334. & ſimul in priuilegio Dominicanorum, de quo in eorum priuilegijs fol. 153. pag. 2. ac alio Canonicorum Regularium Lateran. de quo in manuſcriptis fol. 50. hoc ipſum conceſſum eſt.

In rebus parui momenti, hoc eſt, vſque ad ſummam viginti ducatorum, ſit facultas Superioribus localibus applicandi extra Societatem: Prouincialibus vero, extra Societatem ſit libera facultas quamcunque ſummam applicandi; intra Societatem vero vſque ad ducentos ducatos tantum.

Vtrum in læſionibus neceſſaria ſit reſtitutio

in integrum, Vide quæ habentur ſupra Verb. Priuilegia §.9.

Sacra.

§. 1.

Noſtri, qui inſeruiunt Eccleſijs Societatis in Sacriſtę officio, &ſi ſacros ordines non habeant, ſi modo primam habeāt tonſuram, poſſunt tangere calices & corporalia. Conceſſit ſummus Pænitentiarius, habens tunc ad id poteſtatem vt in Vi. vo. or. pag. 12. & ſeq. Per priuilegia tamen Minorum omnes laici poſſunt tangere Eccleſiaſtica paramēta, calices, & corporalia debita cum reuerentia, ac eadem corporalia lauare cum expedierit. Conceſſit Sixtus vt in ſuppl. fol. 97. Conceſſ. 343. iuncta conceſsione Calixti iij. quæ habetur in Monum. fol. 65. pag. 2. conceſſ. 9.

Hac facultate vti poterunt ij, quibus Superior commiſerit.

§. 2.

Veſtes & pannos profanos in paramenta, & alios Eccleſiaſticos vſus, ſecura cōſcientia conuertere poſſumus. Conceſsit Sixtus iiij. Minoribus, vt in ſupplem. fol. 97. pag. 2. conceſſ. 344.

Sacra-

Sacramenta.

Poſſunt Noſtri Chriſti fidelibus Euchariſtię, & alia ſacramenta ſine alicuius præiudicio mi niſtrare Diœceſanorum locorum, Rectorum Parochialium, & aliarũ Eccleſiarum, aut quorumuis aliorũ licentia minime requiſita Paul. iij.pag.21.

Facultas quidem adminiſtrandi Euchariſtiam omnibus Sacerdotibus conceditur, iuxta id quod dictum eſt, Verb. Euchariſtia, §. 2. De Pœnitentiæ autem Sacramento iam dictum eſt Verb. Abſolutio, & Verb. Confeſſarius.

Vide Verb. Euchariſtia §.2.& 3.& Ver. Abſolutio §.1.

De Extrema vnctione quoad familiares, vide Ver. extrema vnctio, et verb. familiares: quæ quoad reliquos poterit etiã, in neceſsitate tamen, & ſine præiudicio adminiſtrari: Baptiſmus autem in neceſsitate omnibus, quod ius commune habet: Matrimonium vero nulli; niſi in Prouincijs illis, in quibus neceſsitatis cauſa id à Generali Præpoſito permiſſum fuerit.

Scholæ.

§.1.

Præceptores Societatis tam qui litteras hu-

maniores, quam qui liberales artes ac Theologiam docent, etiam in locis vbi ſunt Vniuerſitates, lectiones ſuas publice legere in noſtris Collegijs poſſunt, dummodo per duas horas mane, & per vnam horam poſt meridiem cum lectionibus Vniuerſitatum non concurrant: Pius v. pag. 107. Quin vero ſatis erit per vnã horã de mane, & alteram de ſero nõ concurrere cum Vniuerſitatum lectoribus, qui id poſtulauerint. Greg. xiij. pag. 189.

Prouinciales hac facultate vti poterunt; cum Vniuerſitatibus tamen prudenter agant.

§. 2.

Omnes Sholaſtici huiuſmodi lectiones audire poſſunt, & alias Scholaſticas exercitationes in noſtris Collegijs frequentare. Pius V. pag. 107. & ſeq.

§. 3.

Quicunque Scholaſtici in noſtris Collegijs philoſophię aut Theologię auditores fuerint, in quauis Vniuerſitate ad gradus admitti poſſunt; & curſuum, quos in prædictis Collegijs cõfecerint, ratio habeatur; ita vt ſi in examine ſufficientes inuenti fuerint, non minus, ſed pariformiter ac ſi in Vniuerſitatibus ipſis ſtuduiſſent, ad gradus quoſcunq. admitti poſsint, & debeant. pag. 108. idem pag. 108.

§. 4.

Diſtrictius inhibetur Rectoribus vniuerſi-

tatum,& alijs quibuſcunque ſub excommunicationis infligenda pœna, ne Collegiorum noſtrorum Rectores, aut Scholares in præmiſsis per Pium V. conceſsis quouis quæſito colore moleſtare audeant. Ibidem.

Scholaſtici.

Vide quæ dicuntur præcedenti Ver. Scholæ. & Ver. Gradus.

Scrupuli.

§. 1.

Præpoſitus Generalis ac Prouinciales, adhibito, ſi res magni momēti fuerint, aliquorum Patrum conſilio, in rebus dubijs & ſcrupulis conſcientias ſubditorum tangentibus, auctoritate Apoſtolica determinare poſſunt in foro conſcientiæ, ac eorum determinationi ſubditi ſecura conſcientia poſſint, ac debeant ſtare. Cōceſsit Leo x. Minoribus, vt in ſuppl. fol. 59. pag. 2. conceſſ. 172.

Vt hoc auctoritate Apoſtolica poſſint facere, conceditur Prouincialibus; quod tamen raro facient, & cum fecerint, Generalem admoneant.

§. 2.

nobis conceſſa, ſiue clara ſint, quæ interpretatione non indigent, ſiue dubia contineăt, Conceſſit Clemens iiij. Prædicatoribus, ac Minoribus, vt patet ex libro priuilegiorum Eremitarum Sancti Auguſtini fol. 77. pag. 2. Vide Ver. Inſtitutum §. 2.

Per hoc priuilegium non derogatur illi de quo infra §. 4. & ſupra Verb. Generalis §. 5.

§. 2.

Si quando contigerit per vnum aut plures actus contra priuilegia, indulta, gratias, & immunitates Societati conceſſa, aut ipſorum aliquod à quocunque cuiuſcunque conditionis, dignitatis, gradus, & ſtatus exiſtat ex negligentia ſeu ignorantia præſentium & futurorum, quibus ea conceduntur, aut alia quauis cauſa aliter attentari, vel obſeruari, ſcienter, vel ignoranter, nullum tamen propter hoc præiudiciũ indultis, gratijs, & immunitatibus ipſis generatur, ſed illa in ſuo vigore & pleno robore firmitatis perpetuo permanent. Sic habetur ex priuilegiis Canonicorum Regul. Later. in manuſcrip. fol. 50. pag. 1.

§ 3.

Nulla perſona Societatis priuilegium aliquod contra communia ipſius Societatis ſtatuta poſtulare audeat, aut obtentum retinere. Conceſſit hoc Vrbanus iiij. Præmonſtratenſibus, vt in Manuſciptis fol. 59. pag. 1. Si quę vero impetrabuntur huiuſmodi à ſede Apoſto-

lica

lica, vel eius Legatis, ſub quacunque forma, vel expreſsione verborum, irrita ſunt, & inania. Conceſsit Clem. vii. Abbati & Conuentui Ciſtercii Cabilon. diœceſis, habeturque in manu ſcriptis fol. 44. pag. 1. Et hoc idem latius habemus per litteras Leo. x. pro Eremitis Sācti Auguſtini, iuxta quas ſi quæ priuilegia à Noſtris fuerint impetrata contra Regulam, aut Conſtitutiones, aut mores Societatis, nullius momenti, ac pro infectis habenda ſunt, etiamſi à Sede Apoſtolica ſint conceſſa, niſi eiſdem Leonis litteris de verbo ad verbum, conſentiente Societate, ſit derogatū. Habetur in priuilegiis dicti Ordinis fol. 47. pag. 1.

§. 4.

Quoties dubium fuerit in intellectu priuilegiorum noſtræ Societatis, ſemper per Iuriſperitos, & alios Iudices, in fauorem Societatis fiat interpretatio. Conceſsit Alex. vi. Congregationi Benedictinorum Vallis Oleti: ſub datis Romæ kalendis Aprilis anno 1501. Pontificatus ſui anno octauo. & habetur in manuſcriptis fol. 39. pag. 2.

§. 5.

Poſſumus vti priuilegiis nobis conceſsis, etiamſi propter ſimplicitatem, aut iuris ignorantiam, eis non fuerimus vſi retroactis temporibus, dummodo eis nō ſit per præſcriptionem, vel alias legitime derogatum. Conceſsit Nicolaus iiii. Carthuſienſibus, referturque in

Com-

Compen. Min. Ver. priuilegia, §. vltimo. & habetur breuius in manuſcriptis fol. 48. pag. 1.

§. 6.

Omnia priuilegia facta Prępoſito Generali, vel Societati, ſiue per ſe, ſiue per communicationẽ, ſiue ſint facta in forma Breuis, ſiue per ſupplicationes expedita, in quibus placuit vt ſignatura ſola ſufficeret, eandem omnino vim & efficaciam habent, tam in iudicio, quam extra iudicium, ac haberent ſi plumbeo ſigillo eſſent obſignata. Conceſſit Iul. ij. pro Eremitis ſancti Auguſtini, in eorum priuilegijs fol. 42. pag. 2. Ideq; conſtat ex alia Leonis conceſſione, facta pro eiſdem Eremitis, vt in eiſdem priuilegijs fol. 47. pag. 1.

§. 7.

Priuilegijs originalibus, aut tranſumptis authenticis ordinum Eremitarum Sancti Auguſtini, Carmelitarum, Minorum, Minimorum, ac Seruorũ. B. Marię, exhibitis in fauorẽ Eccleſiarũ, Domorũ, ac Collegiorũ, ſeu perſonarũ Societatis, eadem fides tam in iudicio, quã extra habenda eſt ac ſi pro, & in fauorem Societatis à ſede Apoſtolica emanaſſent, & eidẽ immediate conceſſa forent. Conceſſum eſt Dominicanis, vt in eorum priuilegijs fol. 175. lit. B. & C. & in Suppl. Min. fol. 69.

§. 8.

Nullæ litteræ ſeu priuilegia Apoſtolica quibuſuis perſonis, & quibuſuis Collegijs, Capitulis,

tulis, Vniuerſitatibus, ſeu Cōuentibus conceſſa contra tenorem, priuilegiorum quæ nobis conceſſa ſunt, præiudicāt Societati, eiuſue Domibus, locis aut perſonis, niſi in eis cū expreſſione Ordinum, etiam Mendicantium, & illorum Religioſorū de Societate, & illius ac eius Domibus, ac nobis conceſſis priuilegijs, necnon quoad concedenda priuilegia, & litteras, de Præpoſito Generali Societatis, qui pro tempore erit, ſpecialiter, & expreſſe, ac de verbo ad verbum mentio facta fuerit. Conceſsit Eugen. iiij. Dominicanis, vt in eorum priuilegijs. fol. 108. pag. 1. & ſeq. Per priuilegia vero Benedictinis per Eugen. iiij. ac Leonem conceſſa, de quibus in manuſcriptis fol. 42. pag. 2. & ſeq. alia etiam debent concurrere, vt aliquod ex noſtris priuilegijs derogatum cenſendum ſit.

§. 9.

Si qua læſio facta ſit per quoſuis cuiuſuis ſtatus, quocunq. modo vel forma vel in futurū fiet perſonis, iuribus, & rebus ac bonis Societatis, licet culpa Noſtrorum, aut procuratorū Societatis, ſeu Domorum, aut Collegiorum, ipſo iure non tenent, nec eſt opus reſtitutionem in integrū pro læſione huiuſmodi impetrare. Conceſsit Io. xxiij. in fauorem Monachorum Congregationis Montis Oliueti, vt habetur in priuilegijs impreſsis fol. 18. pag. 2. voluitque idem Pontifex ibidem, vt ea Conſtitutio etiam ad præterita traheretur.

§. 10 Qui-

§.10.

Quicunque alicui conceſſionum noſtrarũ temere contraire auſi fuerint, excommunicationem incurrent, & vt tales ſunt publicandi: quod ſi ſint clerici, præter hoc priuantur dignitatibus, & beneficijs Eccleſiaſticis, ita vt libere poſsint impetrari. Conceſsit Leo x. Auguſtinianis, vt in eorum priuilegijs. fol. 46. pag. 2.

§.11.

Omnia priuilegia Societatis, facultates, exemptiones, immunitates, gratiæ & indulta tàm per ſuos prædeceſſores, quàm à ſe conceſſa, Motu proprio certaque ſcientia, ac de plenitudine Apoſtolicæ poteſtatis approbat atque confirmat. Greg. xiii. pag. 217. & 232.

Vide Ver. Communicatio gratiarũ, & Verb. Generalis. §. 8. Et qualiter perſonę Eccleſiaſticæ, in dignitate conſtitutæ, teneantur noſtra priuilegia publicare, &c. Vide iuxta ea quæ habentur Verb. Conſeruator. §. 8. Et quod nõ derogetur per Bullam Cœnæ tempore Gregorii xiii. Vide Verb. Bulla Cænę. §. 2.

Proceſsiones.

Eximuntur & liberantur Noſtri ab intereſſentia in ſupplicationibus, ſeu precibus, & proceſsionibus publicis, inhibenturque Ordinarii

narij quauis dignitate fulgentes, ne Noſtros ad intereſſendū dictis proceſſionibus quouis modo cogere, ſeu ſuper præmiſſis inquietare, ſeu inquietari facere audeant, vel permittant. Gre. xiij. pag. 153. & ſeq.

Procurator.

Procurator Generalis Societatis à Præpoſito Generali inſtitutus, eo ipſo omnium Prouinciarum, locorum, ac perſonarū Societatis quaſuis cauſas, etiam ſpeciale mandatum requirentes, iuxta poteſtatem ſibi à Generali Prępoſito traditam agere poteſt. Conceſſum eſt à Martino V. Dominicanis, vt in eorū priuilegijs fol. 106. pag. 2. & à Bonif. viij. vt in priuilegijs Auguſtin. fol. 79. pag. 1. & præced.

Poteſtas ordinaria ea cenſebitur à Præpoſito Generali tradita, quam Procurator in officio ſuo præſcriptam habuerit.

De indulgētijs quas Noſtri Procuratores externi conſequuntur, vel conſequi poſſunt, Vide Verb. Indulgentiæ §. 36. & ſeq. & vide etiam quod habetur Ver. Interdictum §. 2.

Profeſsi.

§. 1.

Noſtri qui ſenio confecti ſunt, vel infirmita

An hodie poſt Concilium Tridentinum ſit licitum differre profeſſionem finito nouitiatu, vt ante Concilium licebat, Vide ſuprà Verb. Concilium Tridentinum, Vide etiam quod habetur ſupra Ver. Apoſtatæ. §. 10.

Prouinciales.

Mortuo Prouinciali in partibus longinquis ac remotiſſimis poteſt alius eius loco eligi dũ alius per Generalem Præpoſitũ mittitur. Paul. iij. pag. 43.

Non vtātur Noſtri hoc priuilegio, ſed vbi opus erit, ſequantur etiam extra Europam quod quarta Congregatio generalis præſcripſit Can. 22.

Vide Verb. Indulgentiæ §. 10. & Verb. Notarius.

Quarta.

Vide Ver. Exemptio §. 5.

Religioſus.

Motu proprio certaq. ſcientia ac de Apo-

ſtolicæ plenitudine poteſtatis, declarando ſtatuit, ac decernit Gregorius xiij. non ſolum eos qui in Coadiutorũ formatorum ſiue ſpiritualium, ſiue temporalium Societatis gradus, & miniſteria admittũtur, ſed & alios omnes, qui in ea biennio probationis peracto tria Caſtitatis, Paupertatis, & Obedientiæ vota publica, licet ſimplicia emiſerint, emittẽtue in futurum, vere, & proprie religioſos fuiſſe, & eſſe, & vbique ſemper ab omnibus cenſeri, & nominari debere, non ſecus atque ipſos tum Societatis, tum quorumuis aliorum Regularium Ordinũ Profeſſos. pag. 217. adiuncta noua eiuſdem Pontificis confirmatione pag. 227. 232.

Vide Ver. Vota.

Reliquiæ.

Poſſunt Noſtri mittere Reliquias extra Vrbẽ pro conſecratione altarium. Cõceſſum eſt Minoribus, vt in Monum. fol. 70. conceſſ. 174. Cæterũ Viuæ vocis oraculo, conceſſit Pius V. vt quas reliquias ab amicis habere poſſemus, abſolute extra Vrbem fas eſſet mittere. Habetur in Vi. vo. or. pag. 46.

Nemo hac facultate vtatur ſine ſpeciali licentia Præpoſiti Generalis.

Reſer-

Reſeruatio.

Vide Ver. Caſus reſeruati.

Reſtitutio.

Si ij, qui Societatem ingrediuntur diuerſis perſonis, quæ ſciri, & inueniri non poſſunt, ali qua bona reſtituere tenentur, poſſunt omnes Præpoſiti, ac Rectores in locis ſibi commiſſis, bona ipſa in pios vſus conuertere, prout ſecũdum Deum uiderint expedire. Conceſſum eſt Franciſcanis, vt in Monu. fol. 141. pag. 2. conceſſ. 334. & ſimul in priuilegio Dominicanorum, de quo in eorum priuilegijs fol. 153. pag. 2. ac alio Canonicorum Regularium Lateran. de quo in manuſcriptis fol. 50. hoc ipſum conceſſum eſt.

In rebus parui momenti, hoc eſt, vſque ad ſummam viginti ducatorum, ſit facultas Superioribus localibus applicandi extra Societatem: Prouincialibus vero, extra Societatem ſit libera facultas quamcunque ſummam applicandi; intra Societatem vero vſque ad ducentos ducatos tantum.

Vtrum in læſionibus neceſſaria ſit reſtitutio

in integrum, Vide quæ habentur ſupra Verb. Priuilegia §.9.

Sacra.

§. 1.

Noſtri, qui inſeruiunt Eccleſijs Societatis in Sacriſtę officio, & ſi ſacros ordines non habeant, ſi modo primam habeãt tonſuram, poſſunt tangere calices & corporalia. Conceſſit ſummus Pænitentiarius, habens tunc ad id poteſtatem vt in Vi. vo. or. pag. 12. & ſeq. Per priuilegia tamen Minorum omnes laici poſſunt tangere Eccleſiaſtica paramẽta, calices, & corporalia debita cum reuerentia, ac eadem corporalia lauare cum expedierit. Conceſſit Sixtus vt in ſuppl. fol. 97. Conceſſ. 343. iuncta conceſsione Calixti iij. quæ habetur in Monum. fol. 65. pag. 2. conceſſ. 9.

Hac facultate vti poterunt ij, quibus Superior commiſerit.

§. 2.

Veſtes & pannos profanos in paramenta, & alios Eccleſiaſticos vſus, ſecura cõſcientia conuertere poſſumus. Conceſsit Sixtus iiij. Minoribus, vt in ſupplem. fol. 97. pag. 2. conceſſ. 344.

Sacra-

Sacramenta.

Poſſunt Noſtri Chriſti fidelibus Euchariſtię, & alia ſacramenta ſine alicuius præiudicio mi niſtrare Diœceſanorum locorum, Rectorum Parochialium,& aliarũ Eccleſiarum, aut quorumuis aliorũ licentia minime requiſita Paul. iij.pag.21.

Facultas quidem adminiſtrandi Euchariſtiam omnibus Sacerdotibus conceditur, iuxta id quod dictum eſt,Verb.Euchariſtia,§. 2. De Pænitentiæ autem Sacramento iam dictum eſt Verb.Abſolutio,& Verb.Confeſſarius.

Vide Verb.Euchariſtia §.2.& 3.& Ver. Abſolutio §.1.

De Extrema vnctione quoad familiares, vide Ver.extrema vnctio,et verb.familiares:quæ quoad reliquos poterit etiã, in neceſsitate tamen, & ſine præiudicio adminiſtrari: Baptiſmus autem in neceſsitate omnibus, quod ius commune habet: Matrimonium vero nulli;niſi in Prouincijs illis,in quibus neceſsitatis cauſa id à Generali Præpoſito permiſſum fuerit.

Scholæ.

§.1.

Præceptores Societatis tam qui litteras hu-

maniores, quam qui liberales artes ac Theologiam docent, etiam in locis vbi ſunt Vniuerſitates, lectiones ſuas publice legere in noſtris Collegijs poſſunt, dummodo per duas horas mane, & per vnam horam poſt meridiem cum lectionibus Vniuerſitatum non concurrant: Pius v. pag. 107. Quin vero ſatis erit per vnã horã de mane, & alteram de ſero nõ concurrere cum Vniuerſitatum lectoribus, qui id poſtulauerint. Greg. xiij. pag. 189.

Prouinciales hac facultate vti poterunt; cum Vniuerſitatibus tamen prudenter agant.

§. 2.

Omnes Sholaſtici huiuſmodi lectiones audire poſſunt, & alias Scholaſticas exercitationes in noſtris Collegijs frequentare. Pius V. pag. 107. & ſeq.

§. 3.

Quicunque Scholaſtici in noſtris Collegijs philoſophię aut Theologię auditores fuerint, in quauis Vniuerſitate ad gradus admitti poſſunt; & curſuum, quos in prædictis Collegijs cõfecerint, ratio habeatur; ita vt ſi in examine ſufficientes inuenti fuerint, non minus, ſed pariformiter ac ſi in Vniuerſitatibus ipſis ſtuduiſſent, ad gradus quoſcunq. admitti poſsint, & debeant. pag. 108. idem pag. 108.

§. 4.

Diſtrictius inhibetur Rectoribus vniuerſi-

tatum,& alijs quibuſcunque ſub excommunicationis infligenda pœna, ne Collegiorum noſtrorum Rectores, aut Scholares in præmiſsis per Pium V. conceſsis quouis quæſito colore moleſtare audeant. Ibidem.

Scholaſtici.

Vide quæ dicuntur præcedenti Ver. Scholæ. & Ver. Gradus.

Scrupuli.

§. 1.

Præpoſitus Generalis ac Prouinciales, adhibito, ſi res magni momẽti fuerint, aliquorum Patrum conſilio, in rebus dubijs & ſcrupulis conſcientias ſubditorum tangentibus, auctoritate Apoſtolica determinare poſſunt in foro conſcientiæ, ac eorum determinationi ſubditi ſecura conſcientia poſſint, ac debeant ſtare. Cõceſsit Leo x. Minoribus, vt in ſuppl. fol. 59. pag. 2. conceſſ. 172.

Vt hoc auctoritate Apoſtolica poßint facere, conceditur Prouincialibus; quod tamen raro facient, & cum fecerint, Generalem admoneant.

§. 2.

§.2.

Omnes Noſtri qui ſunt nimis ſcrupuloſi, poſſunt in omnibus dubijs, ſuam conſcientiam tangentibus, ſecura conſcientia ſtare determinationi ſui Præpoſiti, vel Rectoris. Conceſsit Leo x. vt habetur in ſuppl. fol. 93. pag. 1. conceſſ. 287.

Sede vacante.

Licentia nobis conceſſa à Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & alijs Eccleſiarum Prælatis, audiendi confeſsiones ſubditorũ ſuorum, prædicandi, & aliqua vota in alia pietatis opera commutandi in ſuis ciuitatibus, & diœceſibus, ipſis mortuis, vti poſſumus, donec viduatis Eccleſijs prouiſum fuerit de paſtore. Conceſſum eſt Dominicanis, vt in eorum priuilegijs, fol. 55. pag. 2. & Franciſcanis, vt in Monum. fol. 113. conceſſ. 244.

Aduertatur quod etſi in hac gratia aliud videatur innui; tamen dicta facultas non expirat etiam donec per ſucceſſorem reuocetur.

Senex.

Vide quæ habentur Ver. Infirmi §.2. & Ver. Indulgentiæ §.6.

Sepul-

Sepulturæ.

Inhibitum eſt omnibus religioſis,& alijs ſecularibus,ne aliquorum defunctorum corpora in noſtris Cœmeterijs ſepelire,aut in Eccleſijs noſtris Miſſarum ſolennia, vel pro animabus eorũ, qui ad loca noſtra tumulandi feruntur,ibidem exequias celebrare ſine noſtro aſſenſu præſumant. Conceſſum eſt Minimis, vt in eorum Mari magno, de quo in eorumdem libello fol.38.pag.2.Poſſumus autem libere in Eccleſiis & Cœmeteriis noſtris omnes, qui in eis ſe ſepeliri deliberauerint, exceptis excommunicatis, interdictis,ac publice vſurarijs, ſalua tamen iuſtitia illarum Eccleſiarum, à quibus mortuorum corpora aſſumentur,ſepelire. vt eiſdem Minimis conceſſum eſt, & habetur dicto fol.pag.1.& ſeq.

Hæc facultas,quod attinct ad inhibendum,omnibus Superioribus communicatur: Quoad ſepeliendum autem Præpoſito Generali reſeruatur, iuxta inſtitutum.

Vide Ver. Eccleſia §.3.& Ver.Familiares §.1.& Verb.Interdictum §.4.& 5.

Simo-

Simonia.

In vnionibus,annexionibus, incorporationibus, & reformationibus, ſeu receptionibus Monaſteriorum,Prioratuum, vel aliorum Beneficiorum Eccleſiaſticorum pro noſtra Societate faciendis,poſſunt omnes Præpoſiti ac Rectores cum Prælatis,& perſonis quæ monaſteria,ſeu beneficia huiuſmodi obtinent, voluntque dimittere in commodum Societatis, vel alicuius Domus,ſeu Collegii eiuſdem Societatis,inire conuentiones,& pacta,quæ illicita, & quando Apoſtolica confirmatione carerent, expreſſe prohibita cenſerentur. Conceſsit Leo x.Camaldul.vt in manuſcri[illegible]s fol.22.pag.2. Et idem ferme conceſsit Alex.Benedictinis, vt eodem loco,fol.41.pag.2.

Hac facultate nullus vtatur: et ſi quid de præſenti occurrat, conſulatur Generalis.

Societas Ieſu.

§.1.

Societas eiuſque perſonæ mendicantes eſſe declarantur à Pio V.pag.114.& ſeq. & omnes qui tria vota elapſo nouitiatus biennio in Societate

cietate emittunt, eſſe vere religioſos, habetur in declaratione Gregorii xiii. de qua latius ſupra Verb. Religioſus.

§. 2.

Iuxta priuilegium Eugenii iiii. conceſſum Benedictinis, prohibitum eſt, ne quis cuiuſcunque ſtatus ſit, aut conditionis, audeat venientē de ſeculo, ad religionem in noſtra Societate, impedire, vel alienare, vel moleſtare ſub pœna excommunicationis, à qua non niſi in articulo mortis valeat abſolui ab alio quam per Sedē Apoſtolicam. habetur in manuſcrip. fol. 38. pag. 2. Item per priuilegium conceſſum Congregationi Sancti Saluatoris, de quo in d. loco fol. 66. pag. 2. qui ſupradictis, vel eos recipientibus occaſione prædicta iniuriam, vel moleſtiam irrogare prẹſumpſerint, ſi huius priuilegij notitiam habuerint, vel qui illud ignorauerint, poſtquam ad illius notitiam peruenerint, ſi a præmiſsis iniurijs, & violentijs non deſtiterint, excommunicationis ſententiam ipſo facto incurrunt, à qua præterquam in mortis articulo conſtituti, niſi à Sede Apoſtolica abſolutionis beneficium nequeant obtinere.

Facultas hæc notificandi communicatur Superioribus. De facultate autem declarandi, vide Ver. Apoſtatæ.

Vide Verb. Commutatio §. 2. & 3. & Verb. Exemptio. & Ver. Communicatio gratiarum.

Item

Item & Ver. Alienatio §.2.& alibi ſæpe in hoc Compendio, ſed præcipue in dictis locis.

Subſidia.

Vide Verb. Exemptio §.5.

Titulus.

Per gratiam conceſſam Prædicatoribus, omnes tituli à Sede Apoſtolica vel illius legatis bonorũ temporalium, ac vniones beneficiorũ Societatis vſq. ad diem 18. Ianuarij anno Domini 1570. conceſſi confirmantur, & de nouo conceduntur, defectus quicunque illi ſint, ſupplentur, abſolutio à fructibus male perceptis, & à cenſuris propterea incurſis in vtroque foro conceditur, & in irregularitate diſpenſatur. Tenentur tamen Noſtri adimplere pœnitẽtias quas Cõfeſſores, quos ipſi ad id elegerint, propter præmiſſa iniunxerint. Pius V. vt in priuilegijs impreſſis fol. 185.& ſeq.

De electione Confeſſarij ſeruetur regula et priuilegium Societatis, de quo Ver. Abſolutio §. 11. & Ver. Gratiarũ vſus §.2. Quod attinet ad vniones, præcedens priuilegium reuocatum fuit per Gre-

Gregorium xiij. vt in eius Bulla ſub data kalen. Martij anno 1572. quæ incipit In tanta.

Translatio ad alium ordinem.

Vide quæ habentur Ver. Apoſtatæ §. 10. & 11. & Ver. Profeſſi §. 2.

Viſitatores.

Poſſunt Viſitatores noſtræ Societatis in ſingulis Collegijs & Societatis locis abſoluta viſitatione concedere Noſtris benedictionem & indulgentiam plenariam, & hoc in perpetuum viuæ vocis oraculo. Conceſſit Gregorius xiij. vt in Vi. vo. or. pag. 126. in fine.

Vniones.

Vnionibus monaſteriorum, Eccleſiarũ, prioratuum, aut aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum factis Societati, vel faciendis per ſedem Apoſtolicam, nullum præiudiciũ fit per quaſcunque reuocationes & annullationes vnionũ per Leonem x. eiuſq. ſucceſſores facta, niſi in

eis

eis litteræ vnionum de verbo ad verbum inſererentur,& fieret indiuidua, & ſpecifica mentio de ipſis monaſterijs, & locis,& Societate, Conceſſit Leo x. Camaldulen. vt in manuſcriptis fol.23.pag. 1. & ſeq. Simileq. omnino priuilegium quoad reuocationes per ſe, aut ſucceſſores ſuos factas, Cõceſſit Iulius ij. Congregationi Sancti Saluatoris, vt in eiſdem manuſcriptis fol.69. pag. 1. & ſeq. Habetur & circa hoc priuilegium ab Eugenio iiij. Benedictinis conceſſum, vt in dicto loco fol.38.& latius fol. 41.pag.1.

Poteſt nihilominus Epiſcopus examinare vniones, an ſint ſurreptitię, iuxta diſpoſitionẽ Concilij Tridentini ſeſſ.7.c.6. de Reform. & ſeſſ. 24.c.13.Verſ.In vnionibus.

Vide Ver.Simonia.

Vota.

Tria Paupertatis, Caſtitatis, & Obedientiæ vota, poſt biennium probationis in Societate emiſſa,& ſi ſimplicia, ex Apoſtolica inſtitutione & declaratione, vere ſubſtãtialia religionis vota eſſe,& in illis non niſi per Sedem Apoſtolicam diſpenſari poſſe, nulloque alio modo quam per legitimam à Societate dimiſſionem ea ceſſare, habetur pag.232.

De

De votorum commutatione, vide Ver. Commutatio; & de eorum diſpenſatione, vide quæ dicuntur Ver. Diſpenſatio §. 10.

Vota Societatis, vide Ver. Religioſus §. 1. Et quoad irritationē matrimonij, Vide Ver. Matrimonium. De pœnis apoſtatarum, Vide Ver. Apoſtatæ.

FINIS.

R. P. Euerardus piæ me. Compendium facultatū, & gratiarū Societatis noſtræ ad prouinçias tranſmitti mandauerat; cuius vſum voluit per triennium Noſtros experiri. Cumq. varia ex varijs locis in Vrbem poſtea allata eſſent, & ab omnibus Compendium abſolutum, atque perſpicuum, vt maxime neceſſarium, efflagitaretur; R. P. N. Claudius Aquauiua eiuſdem Societatis Generalis Præpoſitus, recognitum, & auctum tandem euulgari, atque communicari decreuit. Porro ipſorum priuilegiorum verba ita ſunt ex ſuis locis deſumpta, vt erant, ſtylo nihil immutato; quo & fidelius, ac ſyncerius referrentur, & melius, ac certius intelligi poſſent. Meminerint vero Prouinciales quod ad librum hunc communicandum attinet, regulam xxxviij. communium

ab omnibus eſſe diligentiſsime ſeruandam, atque adeo ipſis Superioribus magna in ea re prudentia, ac circunſpectione agendum. Vſus vero cum ex præfatione libello præfixa, tũ ex communicatione ipſis facultatum paragraphis adiuncta, facile cuique patebit.

Datum Romæ xxv. Nouembris. M. D. LXXXIIII.

Mandato eiuſdem R.P.N. Claudij Generalis Præpoſiti.

Iacobus Ximenez Secretarius.

L A V S D E O.

Animad-

Animaduerſio circa libros Priuilegiorum qui in hoc Compendio citantur.

NE quis ob varias impreſsiones librorum qui in hoc Compendio citantur, decipiatur; aduertendum eſt, eos citari ex impreſsionibus, quæ ſequuntur; Compendium Minimorum, ex impreſſione Neapolitana, anni 1573. Compendium Minorum, impreſſum Salmanticæ, anno 1532. Monumenta, impreſſa Salmanticæ, anno 1511. menſe Iunij. Supplementũ, impreſſum Barchinonæ, anno 1523. Priuilegia Auguſtin. ex impreſsione quæ caret anno, & loco. Priuilegia Dominicanorũ, ex impreſsione facta Romæ apud Antonium Bladum, non adiecto impreſsionis anno. Compendiolum Benedictinorum, ex impreſsione Salmanticenſi, anno 1569. Alia vero ſunt in Archiuio Societatis, nimirum, quæ citantur ex priuilegijs impreſsis, quæque ex manuſcriptis, & ea etiã quæ propria ſunt ipſius Societatis, tam in viuæ vocis oraculorum libro, quam in libro litterarum Apoſtolicarum, qui toti Societati communis, ac notus eſt. & propterea ſine vllo alio additamento huius vtriuſq. libri paginæ citantur.

Index titulorum.

A

Abſolutio. pag. 6
Aedificia. 13
Alienatio. 16
Altare. 19
Apoſtatæ. 20
Appellatio. 26

B

Benedicere. 27
Benefactores. 28
Bona Societatis. 29
Bulla Cœnæ. 33
Bulla Cruciatæ. 34

C

Calix. Ibid.
Canonica portio. Ibid.
Caſus reſeruati. Ibid.
Cauſa. Ibid.
Cenſuræ. 35
Cenſus. Ibid.
Ceſſatio à diuinis. Ibid.
Collectæ. Ibid.
Collegia. Ibid.
Communicatio gratiarum. 36
Commutatio. 40
Concilium Tridentinum. 42
Confeſſarius. 43
Confeſſionale. 46
Confirmatio. Ibid.
Conſeruator. 47
Conſtitutiones. 51
Contractus. 52
Corporalia. Ibid.
Correctio. Ibid.

D

Decimæ. 53
Declaratio. 54
Dignitas. Ibid.
Diſpenſatio. 55
Domus. 61
Donationes. Ibid.
Dubia. Ibid.

E

Eccleſia. 62
Eleemoſynæ. 64
Emphyteuſis. 65
Euchariſtia. Ibid.
Excommunicatio. 66
Exemptio. 68
Extrema vnctio. 75

F

Familiares. 76
Feudalia bona. 79
Fundatores. Ibid.

INDEX.

G

Generalis. Ibid.
Gradus. 82
Gratiarum vſus. 85

H

Habitus. 86
Hæretici. Ibid.
Homicidium. 87
Horæ Canonicæ. Ibid.

I

Ieiunium. 89
Immunitas. 90
Impetrare. 91
Incarcerare. Ibid.
Indulgentiæ. Ibid.
Indulta. 103
Infirmi. Ibid.
Inquiſitores. 104
Inſtitutum. Ibid.
Interdictum. 105
Interpretatio. 109
Irregularitas. Ibid.
Iubileum. Ibid.
Iudex. 110
Iuramentum. Ibid.

L

Laici. Ibid.
Lectores. Ibid.
Legata. 111
Libri prohibiti. Ibid.
Licentia. 113
Lites. Ibid.

M

Matrimoniū. 114
Medici. Ibid.
Miſſa. 115
Moniales. 116
Miſſiones. Ibid.

N

Notarius. Ibid.

O

Officia. 117
Oracula. 118
Oratoria. Ibid.
Ordines. 119

P

Paramenta. 120
Prædicatores. 121
Prælati. Ibid.
Præſcriptio. 123
Priuilegia. Ibid.
Proceſſiones. 128
Procurator. 129
Profeſſi. Ibid.
Prouinciales. 131

Q

Quarta. Ibid.

Re-

R

Religioſus. Ibid.
Reliquiæ. 132
Reſeruatio. 133
Reſtitutio. Ibid.

S

Sacra. 134
Sacramenta. 135
Scholæ. Ibid.
Scholaſtici. 137
Scrupuli. Ibid.
Sede vacante. 138
Senes. Ibid.
Sepultura. 139
Simonia. 140
Societas Ieſu. Ibid.
Subſidia. 142

T

Titulus. Ibid.
Tranſlatio ad alium ordinem. 143

V

Viſitatores. Ibid.
Vniones. Ibid.
Vota. 144

Errata ſic Corrige.

Pagina	Linea	
3	13	concedendę. lege. concedendæ.
28	16	abundat deferantur.
37	30	ordinis, lege. ordini.
34	29	habere. lege: haber.
106	11	promulgati. lege. promulgari.
236. lege. 136		
136	13	ſcolaſtiçi. lege. ſcholaſtici.

FINIS.

BIBLIOTECA